

SFATURI PENTRU LUCRAREA ȘCOLII DE SABAT

Ellen G. White

Cuvânt înainte

Este de remarcat faptul că, deși biserica adventă, este implicată într-o varietate de activități, Dumnezeu, prin intermediul mesajului Său, a dat instrucțiuni, încurajări și sfaturi pentru fiecare ramură importantă de activitate. Astfel nici școala de Sabat nu a fost trecută cu vederea. Au fost date sfaturi atât în primele numere ale „Mărturisirii pentru Comunitate” cât și în articolele scrise de Ellen White în „Lucrătorul școlii de Sabat”. În 1900 multe din aceste articole au fost adunate și publicate într-un mic volum, care a devenit cunoscut mai târziu, sub numele de „Mărturie pentru lucrarea școlii de Sabat”. Timp de 40 de ani lucrătorii școlii de Sabat au căutat în acel mic volum, sfaturi care să-i ajute în consolidarea acestei importante organizații, ducând-o la forma pe care o are astăzi.

După apariția cărții „Mărturie pentru școala de Sabat”, în scrierile soriei E. White s-au adăugat și alte instrucțiuni cu privire la această lucrare. Cerințele lucrării mondiale ale școlii de Sabat, au indicat faptul că este timpul să fie strânse la un loc aceste sfaturi din urma și să se combine cu cele din cartea inițială. Lucrarea de față, „Sfaturi pentru lucrarea școlii de Sabat” este rezultatul prețios al acestui efort.

Materialul din această carte, a fost aranjat pe subiecte și împărțit pe 6 secțiuni, fiecare fiind prefătată de un sumar în scopul

ușurării folosirii ei în studiu sau ca material de referință. Conducătorii școlii de Sabat, instructorii, conducătorii bisericii cât și toți lucrătorii Conferinței, vor realiza valoarea acestei cărți în eforturile lor de a clădi o școală de Sabat puternică.

Aici, instructorii vor găsi o parte esențială a materialului lor de studiu și chiar membrii bisericii pot avea folos din studierea acestei cărți.

Departamentul școlii de Sabat din cadrul Conferinței Generale apreciază foarte mult efortul depus de Comitetul de Administrare al Editurii E. White, care a pregătit această culegere și o recomandă din toată inima. Dedicăm, în mod special această lucrare diriginților școlii de Sabat și instructorilor, a căror lucrare va deveni tot mai eficientă pe măsură ce se vor lupta să corespundă standardului pus înaintea noastră de Duhul lui Dumnezeu. Departamentul școlii de Sabat al Conferinței Generale.

Capitolul 1

Importanța și scopul școlii de Sabat

O Lucrare importantă

Lucrarea școlii de Sabat este foarte importantă și toți cei interesați despre adevăr ar trebui să depună toate eforturile posibile ca aceasta să prospere. (Testimonies on Sabbath-School Work, 109.)

O putere uimitoare spre bine

Școlile noastre de Sabat nu sunt altceva decât societăți biblice; în cadrul lucrării sacre de învățare a adevărilor din Cuvântul lui Dumnezeu, se poate face mult mai mult decât s-a realizat până în prezent. Când școala de Sabat este condusă așa cum trebuie, are o putere uimitoare și este capabilă să facă o lucrare deosebită, dar acum nu este ceea ce poate și ar trebui să fie ea. Influența școlii de Sabat ar trebui să crească valoarea bisericii și s-o mărească, dar în nici un caz să nu se îngăduie abaterea de la obiectivele majore ale bisericii. Școala de Sabat este un câmp misionar foarte prețios și dacă acum dă câteva semne bune, acestea sunt doar indicații și începuturi de ceea ce poate fi făcut. (Testimonies on Sabbath-School Work, 29.)

Mijloacele folosite de Dumnezeu

Sunt deosebit de interesată de evoluția școlilor noastre de Sabat pentru că ele sunt mijloacele folosite de Dumnezeu pentru educarea tinerilor noștri în ceea ce privește adevărurile biblice. Părinții și instructorii ar trebui să facă eforturi permanente de a interesa pe tineri în probleme de o importanță veșnică. Școala de Sabat este un câmp misionar și ar trebui să se manifeste mai mult spirit misionar decât până acum. (Testimonies on Sabbath-School Work, 35.)

Cea mai eficientă organizație pentru salvarea sufletelor

Școala de Sabat ar trebui să fie unul dintre cele mai importante și eficiente mijloace în aducerea de suflete la Hristos. (Testimonies on Sabbath-School Work, 20.)

O influență dincolo de orice așteptare

Se poate face foarte mult pentru educația și formarea morală și religioasă a tinerilor, printr-o bună organizare și o conducere corectă a școlii de Sabat. Ar trebui să se acorde timp și atenție acestei ramuri a lucrării pentru că mărimea influenței ei asupra tinerilor nu poate fi estimată.

O putere care convertește

Școala de Sabat este o ramură importantă a lucrării misionare, nu numai pentru că dă cunoștință din Cuvântul lui Dumnezeu pentru

tânăr și bătrân, ci și pentru că trezește în ei dragoste de adevărurile sacre, dorința să le studieze personal și, mai presus de orice, îi învață să-și conducă viețile lor după îndemnul sfinte.

Tăria bisericii

Școala de Sabat este un domeniu larg de lucru care are nevoie să fie cultivat cu grijă și să inspire pe tinerii noștri să-și predea viața lor întreagă lui Dumnezeu, spre a fi folosiți de El în lucrarea Sa. În școlile noastre de Sabat ar trebui să existe lucrători zeloși și credincioși care să vegheze și să deosebească (cunoască) lucrarea Duhului Sfânt și să conlucreze cu îngerii lui Dumnezeu, în câștigarea de suflete pentru Hristos. Sunt încredințate responsabilități sacre lucrătorilor școlii de Sabat și aceasta ar trebui să fie locul unde, printr-o legătură vie cu Dumnezeu, bărbați și femei, tineri și copii să poată să se unească atât de strâns unii de alții încât să devină o putere și o binecuvântare pentru biserică. Toți să contribuie la deplasarea, bisericii înainte și în sus, mergând din putere în putere. (Testimonies on Sabbath-School Work, 92.)

Un domeniu larg și important

Directorii și lucrătorii școlii de Sabat au înaintea lor un câmp larg. Ei au nevoie să fie botezați cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, ca mințile lor să poată fi impresionate să folosească cele mai bune metode și să facă cele mai bune planuri, spre a avea succes în lucrul lor. Dumnezeu va susține eforturile lor, pentru că tineretul este cumpărat cu sângele singurului născut din Tatăl. Dumnezeu iubește

pe acești tineri și a dat pe Isus să moară ca „oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”.

Avem mult de făcut în domeniul educației. Instructorii să se roage pentru și cu tinerii, cu copiii ca ei să poată vedea pe Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii. Să-i învețe care sunt datoriile lor față de Dumnezeu și să fie ajutați să înțeleagă ce așteaptă Isus de la ei. Folosiți orice mijloc de care dispuneți ca să-i interesați în studiul Scripturilor. Lucrați pentru sufletele lor, ca ei înșiși să devină zeloși lucrători care își folosesc talentele lor, în a împărtăși și altora, ceea ce ei au primit. (Testimonies on Sabbath-School Work, 83.)

Valoarea unui serviciu îndelungat

Școala de Sabat ar trebui să fie locul unde se caută bijuteriile adevărului, unde acestea sunt scoase din cadrul lor eronat în care erau așezate și plasate la locul arătat de Evanghelie. Prețioasele nestemate, de mult pierdute din vedere să fie aduse înaintea copiilor. Teme ca îndreptățirea prin credință, neprihănire; lui Isus să fie prezentate în școlile noastre ca tinerii să ajungă să înțeleagă aceste subiecte importante, ea toți, mici și mari să cunoască calea salvării. Principiile sacre și veșnice legate de planul salvării au fost pierdute din vedere, iar ele trebuiesc așezate la locul lor în planul mântuirii, făcute să apară în lumina lor cerească și să pătrundă întunecimea în care este înfășurată lumea.

Lăsați tinerii să ia aminte la cuvintele înțeleptului care zice: „Încrede-te în Dumnezeu cu toată inima ta și nu te încrede în

înțelepciunea ta.” Lăsați-i să pășească în rugăciune și cu grijă înaintea Lui Dumnezeu, într-o continuă dependență de El și în același timp folosindu-și toate puterile lor, utilizând la maxim ocaziile oferite și încrezându-se în Dumnezeu. La fiecare pas să se întrebe: „Este aceasta calea lui Dumnezeu?”. Umilința este caracteristică a celor care au adevărata înțelepciune și indiferent de realizările lor, ei nu vor fi nici încrezători în sine și nici mândri.

Dumnezeu cheamă tinerii să se angajeze cu sinceritate la lucru în cadrul școlii de Sabat. Eforturi depuse doar din când în când nu fac nici un bine și nici nu contribuie la succesul lucrării lui Dumnezeu. Printr-o activitate continuă, plină de răbdare în facerea de bine, veți deveni lucrători împreună cu Dumnezeu. În fiecare zi să vă considerați servii Lui. Fiți sânguincioși în lucrul vostru în fiecare zi, iar la sfârșitul ei verificați-vă ca nu cumva să fi făcut cărări greșite cu picioarele voastre, iar cel olog să se abată de la calea dreptății din cauza greșelilor voastre. (Testimonies on Sabbath-School Work, 52.53.)

O răsplată bogată

Nimeni nu poate lucra în școala se Sabat sau în domeniul temperanței, fără a primi o răsplată bogată atât în viața aceasta cât și în viața viitoare.

În efortul de a lumina și binecuvânta pe alții, propriile vederi se largesc. Cu cât ne vom strădui mai mult să explicăm adevărurile altora cu dragoste pentru ei, cu atât vor deveni mai clare pentru noi.

Ele se deschid cu o nouă frumusețe și forță înțelegerii celui ce explică. (Testimonies on Sabbath-School Work, 108.)

Capitolul 2

O școală în care se studiază Biblia

Cercetează scripturile

Nici un bărbat, femeie, sau tânăr nu poate atinge perfecțiunea creștină și în același timp să neglijeze studiul Cuvântului lui Dumnezeu. Cercetându-L cu atenție și cu grijă, vom putea asculta de porunca Lui. „Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele veți avea viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”. Studiul acesta dă posibilitatea elevului să observe de aproape pe Modelul Divin și astfel să fie în stare să-L mărturisească. Mereu trebuie să cercetăm modelul cu atenție ca să putem a-l imita. Pe măsură ce cunoaștem istoria Mântuitorului, începem să ne vedem propriile defecte de caracter. Neasemănarea cu Hristos este atât de mare încât ajungi la concluzia că nu-L poți urma pe Hristos dacă nu faci unele schimbări majore în viața individuală. În timp ce studiezi cu dorința de a fi ca Marele Exemplu, începi să prinzi felul de a privi și spiritul Maestrului îndrăgit. Privind, devii alt om: „Privind țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre....”

Cuvântul lui Dumnezeu vorbit direct inimii, are putere însuflețitoare și cei care încearcă să neglijeze și apoi să se scuze pentru lipsa de familiarizare cu Biblia, va ajunge să neglijeze și alte cerințe ale lui Dumnezeu, ca urmare caracterul se va deforma, iar cuvintele și faptele vor ajunge o rușine pentru adevăr. Apostolul ne

spune: „Cercetați Scripturile, căci este scrisă prin inspirație Divină și de folos să învețe, să mustre, să dea înțelepciune și neprihănire, ca orice ora al lui Dumnezeu să fie făcut sfânt și destoinic pentru orice lucrare bună” Un profet al lui Dumnezeu, spunea: „În timp ce meditam, focul s-a aprins” Dacă creștinii ar cerceta cu sinceritate Scriptura, mult mai multe inimi ar arde din cauza adevărului viu din ele. Speranțele ar fi aprinse de prețioase promisiuni presărate ca perle peste tot în Scriptură.

Contemplând istoria patriarhilor, a profeților, a oamenilor care L-au iubit și au mers cu El, se va aprinde în inimi același spirit care i-a animat pe acei oameni. În timp ce mintea se ocupă cu virtuțile și evlavia sfinților din vechime, în inima lor va apare o dragoste și evlavie sfântă care i-ar putea ajuta să ajungă asemenea acelor bărbați din vechime.

Nu neglija lecțiunea pentru școala de Sabat

Elevul școlii de Sabat ar trebui să fie tot așa de preocupat în a deveni inteligent în cunoașterea Scripturilor ca și în a excela în studiul diferitelor științe. Dacă se neglijează studiul în câte o zi, atunci ar trebui recuperat în cursul celorlalte zile. Porunca Salvatorului să fie privită cu sfințenie de fiecare om ce poartă numele Său.

Instructorii școlii de Sabat au primit un câmp misionar -- să învețe Scripturile, dar nu doar papagalicește adică să repete un șir de cuvinte fără ca ei să se fi străduit mai întâi să le înțeleagă. „Ei sunt

cei care mărturisesc despre Mine”. Mântuitorul, Cel în care ne-am pus speranța pentru viața veșnică.

Dacă instructorii nu au duhul adevărului și nu sunt nici interesați de cunoașterea lucrurilor descoperite, cum ar putea ei atunci să prezinte adevărul într-o lumină atrăgătoare celor care sunt dați în grija lor?

Rugăciunea lui Hristos pentru discipolii Săi era: „Sfințește-i prin adevărul Tău, Cuvântul Tău este adevărul”. Dacă noi suntem sfințiți prin cunoașterea adevărului găsit în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci trebuie să avem o cunoaștere inteligentă a voinței Sale descoperite în El. Trebuie să cercetăm Biblia nu doar trecând repede printr-un capitol și apoi memorându-l, fără a depune nici un efort ca să-l înțelegem, ci să săpăm adânc după nestematele adevărului care vor îmbogăți mintea și vor fortifica sufletul împotriva șiretlicurilor ispitelor arhiamăgitorului.

Scuze superficiale pentru neglijență

Părinții aduc scuze superficiale pentru faptul că nu fac lecțiunea cu copii. Ca urmare nu pot deveni familiari cu Scriptura. Atât tații cât și mamele caută să se scuze pentru nedisciplinarea minților lor. Ei nu caută mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, ci pun ceea ce este temporar deasupra celor spirituale și veșnice. Neglijarea lui Dumnezeu și a Bibliei este exemplul dat copiilor lor, care la rândul lor, se vor supune standardelor lumești și nu după cele înalte, puse de Hristos.

Unii tați își rezervă ore întregi pentru amuzarea lor personală sau în conversații asupra lucrurilor lumești, lăsându-L pe Dumnezeu la ușa inimii și a minții lor. Ar fi mult mai rentabil să fie ucenici credincioși ai lui Hristos, angajați în cercetarea Scripturii, care să-i facă pe deplin buni pentru orice lucrare bună și capabili să dea explicații inteligente ale Cuvântului lui Dumnezeu, care să conducă pașii spre viața veșnică.

Mamele sunt greu de plâns că nu au timp să învețe pe copiii lor, că nu au timp să se instruiască pe ele, în ceea ce privește Scriptura. Căci, aceleași mame găsesc timp pentru înfrumusețări exterioare și cu tot felul de pliuri, volănașe și broderii. Pe rochiile lor și pe îmbrăcămintea copiilor sunt tot felul de ornamente. Înfrumusețarea interioară, a minții și cultura sufletului sunt neglijate ca și când ar fi de mai mică valoare. Mințile oamenilor pier de foame din cauză că se urmează moda și obiceiul.

Întreaga familie să se unească să studieze Biblia

Tați și mame, vă implor să vă luați în serios datoriile voastre de mult uitate. Cercetați Scriptura întâi pentru voi, apoi ajutați-vă copiii să studieze Cuvântul Sacru. Faceți o lucrare conștiințioasă pentru că ați neglijat-o mult până acum. Nu trimiteți copiii să studieze singuri Biblia, ci citiți-o împreună cu ei. învățați-i ceea ce știți folosind cuvinte simple; fiți voi înșivă elevi sânguincioși în școala lui Hristos! Fiți hotărâți să nu neglijați această lucrare. Mame, ceea ce îmbrăcați voi și copii voștri să fie haine modeste, curate și îngrijite, dar nu

împodobite. Când veți învăța să faceți așa, să vă îmbrăcați cu conștiinciozitate în simplitate, atunci nu veți putea fi nepricepute în ceea ce privește Scriptura. Urmați porunca lui Hristos, „Cercetați Scripturile” ... și veți crește în putere spirituală fiind în stare să învățați pe copii astfel că ei nu vor mai veni la școala de Sabat cu lecțiunea neînvățată.

Mulți tineri spun: „Nu am timp să studiez lecțiunea”. Dar ce faceți? Mulți se îngheșuie la orice oră, să câștige ceva bani în plus. Dacă acel timp devotat orelor de muncă suplimentară ar fi fost utilizat pentru a studia Biblia, iar ceea ce au învățat să fie apoi pus în practică, atunci ei ar fi economisit mai mult decât cei câștigat muncind mai mult. S-ar putea economisi mai mult decât se cheltuie pe împodobiri și s-ar păstra astfel vigoarea minții care să înțeleagă tainele evlaviei „Temerea de Dumnezeu este începutul înțelepciunii”. În timp ce tinerii se declară creștini, îndeplinesc poftele inimii firești, urmând propriile înclinații; timpul de probă acordat de Dumnezeu, oferit spre a se familiariza cu adevărurile prețioase ale Bibliei, este devotat citirii de povești fictive.

Acest obicei odată format, este greu de biruit, dar se poate și trebuie biruit de toți cei care sunt candidați pentru societatea cerească. Minte lăsată să fie absorbită de citirea de povești este ruinată. Imaginația devine bolnavă, mintea este stăpânită de sentimentalism și ia naștere o neliniște nedefinită, o ciudată poftă după hrană mintală nesănătoasă, care în mod constant, dezechilibrează mintea. În azilurile de alienați mintal, poți întâlni mii de oameni a căror minte s-a dezechilibrat datorită citirii de

nuvele care au dus la clădirea de castele în aer și la sentimentalism bolnav. Biblia este Cartea Cărților. Ea dă viață și sănătate. Este un calmant al nervilor oferind stabilitate minții și principii ferme.

Săpând pentru adevăruri prețioase ascunse

Studentul școlii de Sabat ar trebui să fie elev, în modul cel mai serios; ar trebui să sape, să cerceteze cu cea mai mare grijă după adevărurile prețioase conținute în lecțiunile săptămânale. Aceste ocazii și privilegii deosebite, n-ar trebui neglijate. Pe aceste căi Dumnezeu vrea să pregătească pe cei ce declară că sunt urmașii Săi cu dovezi din Cuvântul său. Când și unde se pot obține acestea, mai bine decât în școala de Sabat? Părinții să nu trateze cu nici un chip, acest lucru cu indiferență. (The Review and Herald, 28 noiembrie, 1878.)

Compară verset cu verset

„Cercetați Scripturile” -- a fost porunca Maestrului. Mulți au pierdut mult pentru că au neglijat această datorie. Când noi cercetăm Scripturile, îngerii vin alături de noi și reflectă raze de lumină strălucitoare pe paginile sacre. Biblia apelează la om ca fiind cel ce are puterea de alegere între bine și rău. Ea îi vorbește prin avertizări, prin mustrări, prin încurajări și prin rugăminți stăruitoare. Minte trebuie obișnuită cu adevărurile solemne ale Cuvântului Său, ori dacă nu se va forma, va rămâne slabă. Noi, avem adevărul adus gata în materialul deja scris, dar nu este suficient să te bazezi pe gândirea altor oameni. Noi trebuie să cercetăm lucrurile pentru noi înșine și

să învățăm motivația credinței noastre, comparând verset cu verset. Ia Biblia și pe genunchi, roagă pe Dumnezeu să-ți lumineze mintea. Dacă am studia Biblia zilnic, cu conștiinciozitate și rugăciune, am putea în fiecare zi, să vedem noi adevăruri, într-o lumină nouă, clară și plină de forță.

Scrisă pentru oameni obișnuiți

Fiecare copil al lui Dumnezeu ar trebui să fie luminat cu privire la cele scrise în Scriptură și capabil urmărind împlinirea profețiilor, să arate unde ne aflăm în desfășurarea istoriei lumii. Biblia a fost scrisă atât pentru oameni simpli cât și pentru oameni învățați, pe măsura înțelegerii tuturor. Marile adevăruri care subliniază datoria omului față de semenii lui și față de Creatorul său sunt clar arătate, iar cei care chiar vor să cunoască adevărul, nu pot fi duși în eroare. Calea nu este lăsată în ceață, ca și când ne-am afla la o răscruce de patru drumuri, neștiind pe care să apucăm. Adevărul este ghidul nostru, este ca stâlpul de lumină ziua și cel de foc noaptea.

Multe păreri contradictorii cu privire la ceea ce spune Biblia, nu apar datorită unor neclarități ale Cărții, ci din cauza orbirii și prejudecăților pe care le are cititorul. Oamenii ignoră declarațiile clare ale Biblici și ascultă de motivația lor pervertită. Mândrindu-se cu realizările lor intelectuale, abandonează simplitatea adevărului și astfel trec pe lângă fântâna cu apă vie ca să bea din izvoarele otrăvite ale erorii. (The Review and Herald, 27 ianuarie, 1885.)

Înlocuind Biblia cu ficțiunea

Atât cei în vârstă cât și cei tineri neglijează Biblia. Ei nu fac din studiul ei regula vieții lor. Mulți dintre ei găsesc timp să citească alte cărți, dar cea care arată calea spre viața eternă, nu e studiată zilnic. Povești idilice sunt citite cu atenție, pe când Biblia este neglijată. Această carte este ghidul nostru spre o viață mai înaltă și mai sfântă. Dacă tinerii ar găsi această carte ca fiind cea mai interesantă carte ce au citit-o vreodată, atunci nu și-ar mai perverti imaginația cu povești fictive. (Counsels to Parents, Teachers and Students, 139.)

Este important să avem un spirit cercetător

„Tu să rămâi în lucrurile, pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, căci știi de la cine le-ai învățat. Din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Isus Hristos. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustră, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună”.

Mai este mult adevăr prețios de descoperit oamenilor, în acest timp de pericol și întunecime, dar lumina adevărului este împiedicată de Satana, ca să strălucească în inimile oamenilor. Dacă am avea lumina descoperită până acum, am da pe față dorința pentru cercetarea atentă a Cuvântului Său. Adevăruri prețioase care au fost ascunse multă vreme, se vor descoperi într-o lumină care va pune în evidență valoarea lor sfântă. Dumnezeu va proslăvi Cuvântul Său,

și-l va face să apară într-o lumină pe care noi n-am văzut-o până acum. Pentru aceasta, cei care declară că iubesc adevărul, trebuie să folosească la maxim puterile lor ca să înțeleagă lucrurile adânci, ca Dumnezeu să fie proslăvit și poporul Său binecuvântat și luminat. Cu inima umilă, supusă de harul lui Dumnezeu, să venim la studiul Scripturii, gata să acceptăm fiecare rază de lumină divină și să umblăm în calea sfințeniei.

Cu atitudinea unui învățăcel

În cercetarea Scripturilor nu trebuie să cauți să interpretezi declarațiile ei astfel încât să se potrivească ideilor tale, ci să vi ca unul care ar vrea să învețe și să înțeleagă principiile fundamentale ale credinței lui Hristos. Vino înaintea lui Dumnezeu cu un viu interes, cu rugăciune fierbinte, ca să cunoști ce este adevărul, manifestând același spirit cu și Natanael care L-a rugat stăruitor pe Domnul să-l ajute să cunoască și el adevărul. Pentru fiecare căutător sincer va fi trimisă lumină ca și pentru Natanael. Isus îl văzuse îngenunchiat în rugăciune sub smochin și în timp ce se ruga pentru lumină, a venit un mesager să-l cheme și să-l conducă la Sursa Luminii.

„Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: «Noi ani găsit pe Cel despre care au scris Moise și prorocii, pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.» Natanael a zis: «Poate ieși ceva bun din Nazaret?» În inima lui au apărut prejudecățile, dar Filip n-a încercat să le combată. El i-a răspuns: «Vino să vezi». Isus l-a văzut pe Natanael venind și a zis: «Iată cu adevărat un Israelit, în care nu este viclenie». Natanael L-a

întrebat: «De unde mă cunoști?» Isus i-a răspuns: «Te-am văzut mai înainte să te cheme Filip, sub smochin». Natanel a zis: «Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Tu ești împăratul lui Israel»”.

Ce ușor s-a convins Natanael! Cu ce plăcere a privit Isus la credința lui sinceră și fără viclenie! Isus i-a zis: „Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi tu? O să vezi lucruri mai mari. Adevărat, adevărat îți spun că de acum încolo, veți vedea cerul deschis deasupra Fiului Omului”. Dumnezeu nu a onorat niciodată necredința și îndoiala. Când El vorbește, primește Cuvântul Său și pune-l în practică! Dacă inima este într-o legătură viu cu Dumnezeu, va recunoaște glasul care vine de sus.

Să se evite controversa

În timp ce este nevoie de o cercetare amănunțită a Cuvântului, ca adevărul să fie descoperit și adus la lumină, să ne ferim totuși ca spiritul controversei să controleze discuțiile noastre de la școala de Sabat.

Când se discută despre lucruri asupra cărora există păreri diferite, să se dea pe față harul lui Dumnezeu, de către toți cei care caută să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare să fie liber să investigheze, ca să știe pentru el, ce este adevărul. Printre elevii școlii de Sabat să existe un spirit cercetător, iar cei mai în vârstă care pot înțelege dovezile, să fie încurajați să caute pentru noi raze de lumină și să aprecieze (să fie mulțumitori) pentru ceea ce Dumnezeu a descoperit deja. Lumina trimisă de Dumnezeu poporului Său nu va

ajunge niciodată la el, dacă oamenii nu caută cu atenție în Cuvântul Său.

Lumea este plină de erori care rătăcesc pe oameni, de aceea este important că atât elevii cât și instructorii să știe ce este adevărul. Este nevoie să respectăm Cuvântul Său, să-I recunoaștem glasul Său în scrierile vii, ca să putem practica preceptele găsite și să trăim prin fiecare cuvânt care vine din gura lui Dumnezeu. Cei care fac voia lui Dumnezeu, vor ști dacă învățătura este de la Dumnezeu, pentru că nici o înșelăciune nu va umbri mintea lor. Dumnezeu cheamă pe fiecare, tineri sau bătrâni, să cerceteze Scripturile cu să descopere adevărurile prețioase. Pastori și laici, profesori și învățați, toți sunt chemați la studiu.

Lumina va străluci din Cuvântul lui Dumnezeu. Să nu lăsați pe nimeni să creadă că poate hotărî ce să spună înaintea poporului, căci astfel este stins Duhul lui Dumnezeu. Oricare ar fi poziția pe care o ocupă, nimeni nu are dreptul să stingă lumina dată poporului. Când se transmite un mesaj, în numele Domnului, nimeni nu se poate sustrage de la datoria investigării celor spuse. Nimeni nu-și poate permite să stea nepăsător și să zică: „Eu știu care este adevărul. Sunt mulțumit cu poziția mea. Mi-am pus jaloanele și nu pot fi mutat de la poziția mea, orice s-ar întâmpla. Nu voi asculta acest mesaj, pentru că știu că nu-i adevărat”. Datorită unei astfel de atitudini, bisericile populare au fost lăsate în întunecime parțială și mesajul cerului n-a ajuns la ele.

Cultivând un spirit docil

Dumnezeu cheamă pe cei care au răspunderi în școala de Sabat, să lase la o parte orice egoism, încredere în sine și mândrie de opinie; dacă vine un mesaj pe care nu-l poți înțelege, străduiește-te să auzi motivația, compară verset cu verset, ca să vezi dacă este sau nu susținut de Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă tu crezi că poziția exprimată nu are fundație biblică, dacă poziția ta nu poate fi schimbată, atunci formulează-ți motivația astfel încât să te-așezi pe o temelie care nu poate fi zdruncinată de valul erorii. Nu este nici o virtute sau bărbăție, în a întreține un continuu război, în întuneric, închizând ochii ca să nu vezi, închizând urechile ca să nu auzi, și împietrindu-ți inima în ignoranță și necredință, ca nu cumva să-ți umilești eul și să-ți dai seama că ai primit lumină nouă în unele puncte ale credinței.

Ținându-te departe de orice investigare a adevărului nu vei împlini, porunca Salvatorului, „Cercetați Scriptura”. Săpând după comori ascunse oare înseamnă să numești „gunoi” rezultatul muncii unui om și să nu faci nici o investigație, să vezi dacă colecția de gânduri pe care o condamni este sau nu una de giuvaeruri ale adevărului? Oare cei care au nevoie să învețe orice nu vor participa ei la orice întâlnire care oferă ocazia cercetării, numai din cauză că-și imaginează că vederile celui care va vorbi pot să nu fie în armonie cu ceea ce s-a înțeles, în genere, a fi adevărul? Astfel s-a întâmplat eu poporul evreu în zilele lui Hristos și noi suntem avertizați să nu facem ca ei, ca să ajungem să alegem mai degrabă întunericul, decât lumina. Atunci, ei au avut o minte ca și cea necredincioasă, datorită

depărtării de Dumnezeu cei vii. Nimeni, dintre cei care-și imaginează că știe totul, nu este prea bătrân sau prea inteligent ca să aibă ce învăța de la cel mai umil dintre mesagerii lui Dumnezeu. (Testimonies on Sabbath-School Work, 62-66.)

Cel care învață pe altul, el însuși să învețe

„Fugi de poftele tinereții și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată. Ferește-te de întrebările nebune și nefolositoare, căci ști că dau naștere la certuri”. (2 Timotei 2, 22-23). Cei care vor deveni educatorii tinerilor și copiilor, trebuie să învețe mult, foarte mult, să câștige învățatură prin experiență, ca să fie lucrători cu succes pentru Dumnezeu. Ei trebuie să crească în har și în cunoștință de Dumnezeu, ajungând la măsura staturii lui Hristos. Creșterea în har este o dovadă a faptului că locuiești în Hristos, ca o mlădița legată de viță. Dacă locuiești în El vei avea putere să deosebești adevărul spiritual, căci lucrurile duhovnicești se judecă duhovnicește.

„V-am scris tinerilor, pentru că sunteți tari și Cuvântul lui Dumnezeu locuiește în voi și l-ați biruit pe cel rău”. Dumnezeu cheamă pe tineri și tinere să facă tot ce pot mai bine cu capacitățile încredințate lor. El vrea să cultivați hărnicia și obiceiul de a studia, spre a-ți îmbunătăți talentele primite. Dumnezeu va accepta serviciul vostru, talentele voastre îmbunătățite, dar nu poate să aprobe munca făcută pe jumătate sau cu inima pe jumătate. Fiecare ramură a lucrării lui Dumnezeu necesită (exercitarea) punerea în

lucru, a celor mai înalte capacități; se cere să aducem în rechiziție, orice poate ajuta la îndreptarea pornirilor nobile, spre propagarea adevărului. Caracterul deosebit de înalt și de sfânt al lucrării, necesită înrolarea celei mai înalte puteri intelectuale și spirituale ca să se realizeze o corectă reprezentare a adevărului, înaintea celor aflați în întuneric și în umbra morții.

Dacă ești chemat să fi un învățător în una din ramurile lucrării, ești chemat să fii și un ucenic în școala lui Hristos. Dacă accepți responsabilitatea de a învăța pe alții, îți asumi și datoria de a merge în miezul fiecărei probleme (tematici) prezentate.

Când vei vorbi despre un subiect din Scriptură, în cadrul școlii de Sabat, să arăți motivele credinței tale atât de clar, încât cei ce ascultă să fie convinși de adevărul celor spuse. Să cauți cu atenție și să compari evidențele din Biblie cu cele din mesajele trimise de Dumnezeu bisericii, ca să ai o puternică încredințare asupra adevărului și să poți îndruma și pe alții, care privesc la tine pentru găsirea căii neprihănirii.

Să asculți cu sinceritate

Când ți se cere să asculți raționamentul asupra unui punct de vedere cu care nu ești de acord, nu condamna mesajul până când nu ai studiat bine și nu ai văzut din Cuvânt că nu se justifică acea părere.. Dacă aș avea posibilitatea, aș vorbi elevilor fiecărei clase din școlile da Sabat, din țară și aș face un apel serios ca ei să meargă la Scriptura și să caute după adevăr și lumină. Dumnezeu are lumină

prețioasă pentru poporul Său, chiar în aceste vremuri. Ar trebui să vă străduiți sincer în cercetările voastre, să ajungeți la o completă cunoaștere a fiecărui punct al adevărului ca să nu fiți găsiți printre cei care n-au trăit prin orice cuvânt care a ieșit din gura lui Dumnezeu.

Ar trebui cercetate cu atenție problemele importante aflate în pericol datorită neglijării Cuvântului lui Dumnezeu.

Merită să-ți pui la lucru în studierea Bibliei cele mai înalte capacități și să depui eforturi intelectuale. Este primejdios să te închizi în fața unei noi lumini prezentate bisericii. Nu există nici o scuza înaintea lui Dumnezeu, pentru faptul că ai refuzat să ascuți, din cauza prejudecăților avute împotriva mesajului, sau vorbitorului. A condamna ceea ce nici n-ai auzit sau înțeles, nu scoate în evidență înțelepciunea ta în fața căutătorilor sinceri ai adevărului. A vorbi disprețuitor la adresa celor cărora Dumnezeu le-a dat de spus ceva cu privire la adevăr, înseamnă răutate și nebunie. Dacă tinerii vor să se pregătească și să fie lucrători pentru cauza Sa, să meargă pe urmele Sale și să trăiască prin orice cuvânt care iese din gura Sa. Să nu gândească cum că s-a descoperit tot adevărul și că Cel Infinit nu mai are nici o lumină nouă pentru poporul Său. Dacă se întâlnesc în credința că tot adevărul a fost descoperit, ei vor ajunge în pericolul de a respinge nestemate prețioase care urmează să fie date celor care studiază Cuvântul Său.

Studiul individual

Cei care intră în lucrarea de învățare a altora sau au fost chemați în vreo poziție de răspundere, n-ar trebui să fie satisfăcuți cu produsul cercetării altor minți ci să caute ei înșiși. Dacă nu-și formează obiceiul de a investiga pe cont propriu temele adevărului, vor deveni superficiali în viață și în dobândirea cunoștințelor. Poate că pentru voi contează părerea colegilor dar nu ar trebui să ajungeți să depindeți de ele și să nu puteți să vă formați idei personale, concrete. Să cercetați lucrurile pe care ați ajuns să le credeți până când știți că ele sunt iară nici un defect. Pierdeți mult atunci când nu măsurați fiecare punct al credinței voastre cu legea și cu mărturia pentru că nu vedeți și nu apreciați adevărul așa cum ar trebui. Fie ca toți tinerii să poată aprecia privilegiul oferit lor de Dumnezeu. El dorește să mergeți la sursa de lumină și să fiți luminați prin Duhul Sfânt (căci acesta va fi dat oricărui căutător umil al adevărului). Apoi veți vedea că Duhul și Cuvântul spun același lucru și veți cunoaște care este adevărul. Ce asigurare dă această cunoaștere? Rezultatul va fi că veți vorbi cu putere, proclamând ceea ce ați învățat că este adevărul, știind că nu urmați basme meșteșugit alcătuite. (Testimonies on Sabbath-School Work, 58-61.)

Făgăduința primirii unei lumini mereu crescânde

Celui care este în legătură vie cu Fiul Neprihănirii, îi va fi adusă lumină nouă. Nimeni să nu ajungă la concluzia că a fost descoperit tot adevărul. Căutătorul atent și care se va apropia în rugăciune, va vedea că raze prețioase de lumină încă strălucesc din

Cuvântul lui Dumnezeu, încă multe învățături valoroase mai sunt de strâns ca să formeze avutul poporului răscumpărat al lui Dumnezeu. Lumina nu este dată numai pentru a fi putere pentru biserică, ci și a fi staul pentru cei care sunt încă în întuneric.

Fie ca instructorii și elevii să fie ceea ce Dumnezeu a dorit să fie, atunci când s-a adus jertfa pentru ei, și anume fii și fiice ale lui Dumnezeu și să cucerească coroana slavei veșnice (Testimonies on Sabbath-School Work, 53-54).

Noi înțelesuri în texte familiare

De îndată ce căutătorul adevărului deschide Biblia cu respect și cu o sinceră dorință de a ști „ce a zis Dumnezeu”, va primi har, lumină și va descoperi lucruri minunate în legea lui Dumnezeu.

Prin Duhul Său, vă vor fi descoperite mari adevăruri care, timp de veacuri au fost neglijate și neapreciate, noi înțelesuri vor ieși la iveală din texte deja cunoscute. Biblia nu este sigilată, ci desigilată. Cuvintele pline de viață sunt auzite atunci, de urechi uimite și conștiințele oamenilor sunt trezite la lucru. (Testimonies on Sabbath-School Work, 30.)

Rătăcind departe de jaloanele biblice

Mulți știu atât de puțin despre Biblia lor; nu sunt temeinic întemeiați în credința lor. Ei dau la o parte vechile jaloane și apoi sunt purtați încolo și înapoi de tot felul de falsități și vânturi de

învățătură. știința pe nedrept numită așa, distruge fundamentul principiilor creștine, iar cei care odată erau în credință alunecă dela standardele biblice și se despart de Dumnezeu, în timp ce se numesc copii ai Săi. (The Review and Herald, 29 decembrie, 1896).

Tineretul întărit împotriva ereziei

Lecțiile biblice predate în școlile noastre au consecințe mult mai mari decât realizează mulți dintre noi. Acești copii se vor întâlni în curând cu ereziile și fabulele care abundă în lumea creștină. Învățați tineretul în simplitate dar aprofundat. Lucrarea noastră trebuie să treacă testul judecății, în aceste vremuri tinerii trebuie să fie îmbrăcați cu harul lui Hristos ca să dea piept și să biruiască răul care există în societate. Vor avea ocazii să folosească toată cunoștința și influența pe care o au și vor avea nevoie de înțelepciune de sus ca să stăvilească curentul răului care-i înconjoară. Sunt numeroși cei care susțin eroarea și învățăturile nescripturistice. Spiritul care domnește în lume, îi îndreaptă spre a ajunge să uite pe Dumnezeu și a disprețui cerințele legii Lui. Legea este călcată în picioare. Fiecare tânăr este responsabil înaintea lui Dumnezeu pentru ocaziile oferite și pentru lumina care îi este dată din Scriptură. (Testimonies on Sabbath-School Work, 22.)

O barieră împotriva ispitei

Ar trebui să existe un interes viu și crescând în a-și ocupa mintea cu adevărurile biblice. Cunoștința astfel acumulată va fi o putere împotriva răului. Deși sufletul va fi asaltat de ispite, va avea

credință puternică în Isus datorită cunoașterii Lui, Cel ce ne-a chemat la slavă și evlavie. (Testimonies on Sabbath-School Work, 12).

Ajutor divin în cercetarea adevărului

Adevărul ar trebui cercetat punct cu punct; nu există o limită a cunoașterii; atât profesorii cât și elevii ar trebui să aibe un interes deosebit pentru ce a zis Domnul. De ani de zile vocea lui Dumnezeu ne spune: „Interesați-vă, cercetați, căutați”. Studiați fiecare punct al adevărului ca să știți care este deosebirea dintre adevăr și minciună. Tinerii să studieze singuri și să cunoască lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. Fie ca acest lucru să fie făcut în duhul lui Hristos. Nu puneți limite elevilor.

Căutarea sinceră a lui Dumnezeu prin cercetarea Scripturii presupune o minte umilită și o inimă căită. Cei care caută adevărul într-un spirit umilit, vor primi ajutorul îngerilor, în studiul lor (Testimonies on Sabbath-School Work, 55, 56.)

Serviciul făcut pe jumătate

Mulți din cei care pretind că sunt creștini nu cred Cuvântul lui Dumnezeu, decât pe jumătate. Ei nu-l studiază cu sinceritate, în schimb irosesc timp prețios citind nuvele și povești. O simplă înțelegere spirituală a Cuvântului Lui Dumnezeu, nu va avea nici o influență asupra obiceiurilor din viață, căci viața este reglată de starea inimii. După ce instructorii școlii de Sabat au prezentat

învățăturile din lecțiune, lucrarea lor este doar începută; ei trebuie să-și continue munca până când au certitudinea că principiile cerești nu sunt doar auzite ci și scrise în inima elevului. (Testimonies on Sabbath-School Work, 57.58.)

Studiul făcut cu rugăciune

Noi ar trebui să folosim toate puterile minții noastre în studierea Scripturilor și să punem la lucru puterea de înțelegere ca să pricepem, atât cât poate să priceapă un muritor, lucrurile adânci ale lui Dumnezeu; și totuși să nu uităm că adevăratul spirit al celui care vrea să învețe este unul umilit și gata să asculte. Lucrurile mai greu de înțeles din Scriptură nu pot fi niciodată însușite prin aceleași metode folosite în disputele filozofice. Nu ar trebui să ne angajăm în studiul Bibliei cu acea încredere în puterile proprii de înțelegere așa cum procedează cei care studiază științele ci cu un simțământ de totală dependență de Dumnezeu și cu o dorință sinceră de a cunoaște voia Lui. Să avem o atitudine umilă și gata de a primi învățătură și cunoștințe de la Marele Eu sunt. Altfel îngerii cei răi vor orbi atât de mult mintea omenească și vor împietri inima încât noi nu vom mai fi impresionați de adevăr.

Multe pasaje biblice pe care oamenii învățați le numesc „mistere” sau trec peste ele ca nefiind importante, sunt de fapt pline de încurajări și învățături pentru cel care învață în școala lui Hristos. Unul din motivele pentru care mulți teologi nu au o înțelegere clară a Cuvântului lui Dumnezeu, este pentru că ei închid ochii la adevărurile pe care nu vor să le practice. înțelegerea adevărurilor

biblice nu depinde atât de mult de puterea intelectuală a cercetătorului cât de scopul și dorința după neprihănire.

Biblia nu ar trebui niciodată studiată Iară rugăciune. Numai Duhul Sfânt poate să ne facă să simțim importanța lucrurilor ușor de înțeles și să ne ferească să ne chinuim să înțelegem adevărurile mai greoaie. Lucrarea îngerilor din cer este aceea de a pregăti inima să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu, ca noi să fim încântați de frumusețea lui, puși în gardă de avertizările lui sau însuflețiți și întăriți de puterea lui. Ar trebui ca cererea psalmistului să fie și a noastră: „Deschide-mi ochii să văd lucrurile minunate ale legii Tale”. Ispitele apar deseori de nebiruit, pentru ca datorită lipsei rugăciunii și a studiului biblic, cel ispitit nu poate să-și amintească repede promisiunile lui Dumnezeu și nu întâmpină pe Satana cu armele scripturii. Dar cei care doresc să fie învățați despre lucrurile sfinte, sunt înconjurați de îngeri care la vreme de nevoie le aduc aminte exact ce au nevoie din învățăturile biblice. (Testimonies on Sabbath-School Work, 121, 122.)

Felul lui Dumnezeu de a împărți cunoștință

Isus a acumulat cunoștință zi de zi, din marea bibliotecă a naturii. El care crease toate lucrurile, la al cărui cuvânt luaseră ființă deal și vale, râu și copac, era acum un fiu al umanității care studia lecțiile puse de chiar mâna Sa în frunză, în floare, în copac. Parabolele, prin care îi plăcea atât de mult lui Isus să învețe în timpul lucrării Sale pământești, arătau ce deschis era El influenței dulce a naturii și cum în timpul anilor Săi de anonim se bucurase

să adune învățături din toate aspectele vieții zilnice. Semnificația Cuvântului și a lucrărilor lui Dumnezeu, I se descopereau treptat și El medita și căuta să înțeleagă motivația lucrurilor, așa cum orice tânăr poate să facă.

Orice copil poate să câștige cunoștință așa cum a făcut Isus, din lucrările naturii și din Cuvântul Său. Pe măsură ce încercăm să cunoaștem mai bine pe Tatăl Ceresc, prin intermediul naturii și al Cuvântului sfânt, vor veni aproape îngerii, iar mințile noastre vor fi întărite, caracterul modelat și mobilat asemănându-se tot mai mult cu Salvatorul nostru. Pe măsură ce privim frumusețea și grandoarea lucrărilor din natură, afecțiunea noastră pentru Dumnezeu va crește; în timp ce inima este plină de dragoste, respect și uimire, iar duhul copleșit (supus), sufletul este revigorat de venirea în contact cu Cei Infinit, prin intermediul lucrărilor Lui. Comunicarea cu Dumnezeu, prin rugăciune umilă, dezvoltă și întărește facultățile intelectuale și morale, iar puterile spirituale cresc prin cultivarea gândurilor duhovnicești.

Cei care se consacră trup și suflet lui Dumnezeu, curățindu-și gândurile lor prin ascultare de legea lui Dumnezeu, vor primi o nouă înzestrare a puterilor fizice și morale. Apoi se va naște o dorință fierbinte după Dumnezeu și rugăciuni sincere se vor înălța la cer, pentru a discerne lucrarea Duhului Sfânt. Nu noi să folosim Duhul Sfânt, ci El să ne folosească pe noi, modelând fiecare putere a noastră.

Cum să ne pregătim pentru încercările viitoare

Servii lui Hristos nu trebuie să-și pregătească nici o predică dinainte pentru a o prezenta când vor fi chemați să dea socoteală de credința lor. Pregătirea se face zilnic, prin depozitarea adevărilor lui Dumnezeu în inimă, hrănindu-se cu învățăturile lui Hristos și întărindu-se în credință. Atunci când vor trece prin încercări, Duhul Sfânt le va aduce aminte adevărurile care vor atinge inimile ascultătorilor.

Dumnezeu le va scoate din memorie cunoștințele obținute prin studiul sârguincios al Scripturilor, la momentul potrivit, dar dacă ei neglijează umplerea minții cu adevăruri prețioase, dacă nu se familiarizează cu cuvintele lui Hristos, dacă n-au gustat niciodată din harul Său în încercări; atunci n-au cum să aștepte ca Duhul Sfânt să le amintească cuvintele Sale. Trebuie ca zilnic să-L slujești pe Dumnezeu cu dragoste neîmpărțită și apoi încrede-te în El. (Testimonies on Sabbath-School Work, 105, 107.)

Studiul biblic făcut în fiecare zi

Școala de Sabat oferă posibilitatea minunată, atât pentru părinți cât și pentru copii, să studieze Cuvântul lui Dumnezeu. Dar pentru a se beneficia pe deplin de aceasta, părinții și copii trebuie să consacre timp pentru studiul lecțiunii, căutând să obțină o cunoaștere completă a faptelor prezentate și a adevărilor spirituale descrise de acele fapte. În mintea tinerilor să se imprime ideea că este important să caute semnificația completă a pasajului biblic aflat în discuție.

Părinți, rezervați-vă timp, în fiecare zi, ca să studiați lecțiunea cu copiii voștri. Mai bine renunțați la unele vizite sociale decât la ora dedicată lecțiilor prețioase despre istoria sacră. Atât părinții cât și copiii vor avea de beneficiat din acest studiu. Cele mai importante pasaje biblice legate de lecție, să le învățați pe de rost; s-o faceți nu ca o obligație ci ca un privilegiu. Deși la început nu veți putea reține ușor, prin exercițiu mintea (memoria) va căpăta putere și după un timp va fi o plăcere să rețineți cuvintele prețioase ale adevărului, iar obiceiul format va fi un ajutor de valoare în creșterea pe plan religios.

Ce avânt ar lua școlile noastre de Sabat dacă timpul folosit pentru clevetiri, slujirea mândriei și mulțumirea apetitului, un timp care este mai mult decât risipit ar fi devotat, cu același interes studiului biblic. Dar când părinții sunt mai preocupați să-și vadă copiii îmbrăcați modern decât să aibe mințile pline de Cuvântul Sfânt, atunci și copiii vor învăța curând că îmbrăcămintea și aparența exterioară sunt mai importante decât lucrurile privitoare la salvarea lor.

Verifică felul în care se studiază Scriptura în familia ta! Nu acorda atenție lucrurilor de valoare temporală, dispensează-te de toate lucrurile de cusut nenecesare, de seturile de brodat rezervă și fi sigură că sufletul este hrănit cu pâinea vieții. Este imposibil să ne dăm acum seama de valoarea unei ore sau chiar jumătate de oră devotată lui Dumnezeu în fiecare zi, cu inima veselă, într-o atmosferă plăcută. Fă din Biblie propriul ei interpret, adunând

laolaltă tot ce este spus cu privire la un anumit subiect, în diferite timpuri ale istoriei și în diferite situații. Nu întrerupeți ora de studiu de acasă, din cauza telefoanelor sau a vizitatorilor. Dacă vine cineva în timp ce învățați, invitați-i și pe ei să se alătura vouă. Lăsați să se vadă că pentru voi este mai important să obțineți cunoștințe din Cuvântul lui Dumnezeu decât să vă asigurați câștiguri sau plăceri lumești. (Testimonies on Sabbath-School Work, 10, 11).

Fixând lecția în memorie

Sabatul este o ocazie de neprețuit din punct de vedere al mijloacelor de instruire intelectuală. Învățați lecțiunea nu trecând peste ea în grabă sâmbătă dimineața, ci studiind-o cu grijă sâmbăta după-amiază pentru săptămâna următoare și apoi recapitulând-o în fiecare zi sau ilustrând-o în timpul săptămânii. Astfel lecția se va fixa în memorie. (Education, 251-252.)

Mâncarea noastră spirituală zilnică

Avem nevoie să înțelegem aceste cuvinte ale lui Hristos: „Carnea este neputincioasă, dar cuvintele pe care vi le spun sunt duh și viață”. Cuvântul sfânt trebuie mai întâi acceptat și apoi pus în practică; viața spirituală înseamnă că Hristos să fie lumina și viața sufletului așa cum sângele este viața trupului. Despre cei care studiază Cuvântul lui Dumnezeu se spune că se hrănesc cu El... Așa cum trebuie asigurate zilnic necesitățile trupului muritor, tot așa Biblia trebuie studiată zilnic -- mâncat, digerat și practicat.

Acest lucru susține sănătatea sufletului. Biblia descrie pe cel binecuvântat ca meditând zi și noapte la Cuvântul lui Dumnezeu. Toți să ne înfruptăm din acest Cuvânt. Aceasta este o problemă vitală. Însușindu-ne cuvântul potrivit pentru nevoile (vieții) noastre spirituale, însemnează să mănânci frunzele pomului vieții care slujește la vindecarea neamurilor. Studiază și pune în practică ceea ce studiezi căci aceasta este viața ta.

(Ellen G. White Scrisoarea 4, 1902).

Cooperare în cămin

Deși este important ca cel ce predă lecțiunea să depună eforturi serioase și cu răbdare, totuși nu trebuie lăsată toată greutatea pe lucrarea făcută în sabat de către instructor, ci baza trebuie pusă acasă. Părinților vi s-a dat o responsabilitate și sunteți chemați să v-o îndepliniți în temere de Dumnezeu. Vegheați asupra sufletelor copiilor voștri ca unii care veți da socoteală de ele. Lucrarea misionară din cămin, a fost, în mod curios, tare neglijată. Cei care ar fi fost cei mai îndreptățiți să fie interesați de salvarea copiilor lor, au fost indiferenți în ceea ce privește datoria lor și au privit cu ușurătate nevoile celor din casa lor. Responsabilitățile încredințate de Dumnezeu bărbaților și femeilor, ca părinți, mulți le-au lăsat numai pe seama lucrărilor școlilor de Sabat și influenței bisericii.

Dar fiecare are lucrarea lui, iar părinții care neglijează partea lor vor fi cântăriți și găsiți ușori în balanța cerului.

Instrucțiunile lui Hristos date din stâlpul de nor pentru copiii lui Israel, arată clar datoriile părinților și nu sunt neclare și nici greu de înțeles. Aceste instrucțiuni sunt avertizarea noastră. „și poruncile acestea pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi”. La fiecare ocazie când făceau ceva cu mâna, ei își aminteau de poruncile lui Dumnezeu. Nu trebuiau să fie legate în mod literal de mâinile lor, ci în sensul ca să influențeze fiecare tranzacție din timpul vieții lor. Trebuiau să fie tot timpul înaintea ochilor lor. Mințile lor trebuiau să se ocupe mereu cu poruncile lui Dumnezeu și să fie conduse la principiile Lui.... „Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula”.

Învată modestia și umilința

Instrucțiunile date de Fiul lui Dumnezeu lui Moise pentru copiii lui Israel, sunt tot atât de importante astăzi ea și atunci și părinții să le dea tot atâta atenție ca și poporul lui Dumnezeu din vechime. Ca să vedem rezultatele umblării pe calea Sa, religia trebuie să se îndeplinească cu fiecare activitate din cămin.

Mândria, un spirit de îndreptățire de sine și obrăznicia, sunt caracteristicile de seamă ale copiilor de azi și constituie plaga acestor vremuri. Mă doare inima când văd pretutindeni manifestări lipsite de dragoste și departe de Felul de purtare al lui Hristos. După toate acestea, părinții și educatorii caută să etaleze capacitățile și competența copiilor și elevilor lor; știu că acest fel de purtare nu este

corect.

Părinții și profesorii care își adună cunoștințele din Biblie și a căror gânduri și acțiuni sunt guvernate de principiile sfinte, nu se vor rătăci și nu vor ajunge pe cărări interzise. Lecțiile cele mai sfinte ale modestiei și umilinței, să fie predate atât în școala de Sabat cât și în cămin. Copiii să fie instruiți după cele mai înalte cereri ale legii lui Dumnezeu și conform cu răspunderea față de El. Tinerii să fie pregătiți atât pentru o viață utilă, aici pe pământ, cât și pentru împărăția veșnică.

„și tu să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Aceste cuvinte pe care ți le poruncesc astăzi, să le ai în inima ta și să-i înveți pe copiii tăi, să vorbești de ele când ești acasă, în călătorie, când te culci și când te scoli”. Vorbele acestea descriu cât se poate de clar, datoria părinților și profesorilor; dacă ar face așa, rezultatele nu se vor lăsa așteptate.

Rezultatele eșecurilor părinților

Cât de diferit ar fi fost recordul istoriei poporului evreu, dacă ei ar fi pus în practică instrucțiunile date de Fiul lui Dumnezeu, din stâlpul de nor. Dar ei n-au urmat cu sârguință sfaturile primite și nu au reușit să învețe pe copii lor cerințele lui Dumnezeu, iar rezultatele ne sunt descrise de istoria unei națiuni respinsă de Dumnezeu. Ei s-au îndepărtat atât de mult de înțelepciunea lui Dumnezeu, încât atunci când Marele Învățător, Isus, Salvatorul lumii a venit, ei au strigat: „La o parte eu El!” Tradiția omenească era mai respectată

decât poruncile lui Dumnezeu. Practici false și invenții omenești luaseră locul învățăturilor curate, divine. Ceea ce trebuia să facă parte din ființa lor, era privit ea fiind de mică importanță și de valoare scăzută.

Când Hristos a venit în lume ca să exemplifice adevărata religie și să înalțe principiile care ar trebui să guverneze inimile și acțiunile oamenilor, falsitatea pusese în așa măsură stăpânire pe cei ce primiseră o atât de mare lumină, încât ei nu mai înțelegeau adevărul și nu aveau nici o dorință să cedeze la tradiție, în favoarea adevărului. Astfel au respins pe învățătorul ceresc, au crucificat pe Domnul slavei ca să-și mențină propriile obiceiuri și invenții. Exact același spirit se manifestă azi în lume. Oamenii se opun cercetării adevărului ca nu cumva tradițiile să fie deranjate și o nouă ordine a lucrurilor să fie adusă în loc. Ei sunt înclinați din fire, să înalțe foarte mult cunoștințele și ideile omenești, în timp ce lucrurile divine și veșnice nu sunt observate (respectate) nici apreciate.

Respingerea mesajului lui Hristos

Pentru cei care nu aveau prejudecăți, cuvintele lui Hristos au fost ca o lumină din cer. Poate „nimeni nu a mai vorbit vreodată ca omul acesta.” Când Marele Învățător prezenta realitățile captivante ale eternității viitoare, lucrurile din lumea aceasta, vremelnică erau eclipsate. Cu ce sete au primit adevărul cei ce s-au rugat pentru lumină! Dar cel mândru a refuzat mesajul Său. (Testimonies on Sabbath-School Work, 35-39.)

Părinții ca educatori

Casa ar trebui să devină mai degrabă o școală decât un loc al corvezilor. Serile să fie prețuite ca ocazii deosebite când copiii să fie instruiți pentru calea neprihănirii. Dar cât de mulți copii sunt neglijăți! Acasă ei nu sunt ajutați să înțeleagă adevărul lui Dumnezeu, să iubească dreptatea și să discearnă lucrurile. Să învățați cu răbdare pe copii, ca ei să înțeleagă legile care acționează în ei și să ajungă să cunoască motivele acțiunilor lor. Au nevoie să fie aduși în armonie cu legile cerești și să țină în adevărul care este în Isus. Astfel îi veți pregăti să stea în societatea îngerilor și în prezența Mântuitorului.

În fiecare suflet omenesc să fie sădite speranțe și aspirații nobile, ca tinerii să poată vedea frumusețea căii sfinte. În lucrarea cu tinerii se poate să fie necesară utilizarea unor metode bine puse la punct, ca ei să poată fi instruiți, educați și desăvârșiți pentru o viață utilă. Cât de puțini apreciază valoarea talentelor pe care Dumnezeu le-a dat. Cât de puțini părinți și educatori realizează faptul că se poate ajunge la o completă dezvoltare a inimii, a minții numai având o legătură vie cu Sursa a toată înțelepciunea. Adevărul este infinit și cel a cărui minte este luminată și condusă de Duhul lui Dumnezeu, va merge din putere în putere, iar calea sa va străluci tot mai mult, până în cea din urmă zi.

Spre pământ sau spre cer

Să nu pierdem din vedere faptul că în timp ce putem crește în

cunoștință și adevăr, putem să avansăm sau să dăm înapoi. Putem merge spre cer sau spre pământ. Sunt multe suflete care oscilează între cer și iad. Sufletele sunt abătute de la Dumnezeu și de la lucrurile cerești de multe influențe subtile și înșelătoare. Este necesar ca fiecare să fie supravegheat din cei mai fragezi ani ai copilăriei, până la adolescență și maturitate. În special cei care cunosc pericolul ce ne amenință din partea celui rău, dar și dragostea și interesul pe care Dumnezeu îl are pentru fiecare suflet, ar trebui să-și facă o datorie din a veghea asupra sufletelor ca și când va da socoteală de ele.

Părinții să poruncească casei lor după ei, așa cum a făcut Avraam, să țină calea Domnului. Dacă nu vor face așa, atunci Satana va prelua cu bucurie locul părinților și va învăța pe copil ce îi place lui, Oh, cât de mult din educarea copiilor este lăsată pe seama lui Satana. Părinți, faceți-vă datoria față de cei care depind de voi și modelați-le caracterul după Modelul divin!

Părinți, printr-o credință vie și încrezându-vă cu totul în Dumnezeu, faceți-vă partea încredințată, ca mii de copii care acum sunt fără Dumnezeu și fără speranță în lume, să se alăture bisericii.

Împovărat cu convertirea tinerilor

Atunci când convertirea tinerilor va fi cea mai mare povară a inimii părinților și educatorilor, eforturile vor fi mereu îndreptate spre a forma un caracter frumos, a direcționa gusturile și dorințele spre cer. Fiecare suflet este capabil să aibe virtuți solide. Oricine

poate să atingă înălțimea, adâncimea și lărgimea cunoașterii lucrurilor duhovnicești și poate să fie bun pentru viața de sus. Când părinții fac primul pas, întâi în dreptul lor, formându-și obiceiuri și practici pentru a mânca, a se îmbrăca și a trăi cât se poate de simplu și natural, având ochiul îndreptat numai spre cer, atunci în casă va fi ordine, copiii nu vor fi neglijanți și se va găsi timp pentru instruirea lor.

Înconjurați copiii de cele mai bune influențe și prietenii. Părinții care își ia în serios datoria, în temere și dragoste de Dumnezeu, vor fi atenți la fiecare cuvânt pe care-l vor rosti, ca să nu audă nimic ce le-ar putea îndurera atunci când copiii vor repeta conversația lor. Ei (părinții) vor căuta să completeze golurile datorate slăbiciunii, necunoașterii și defectelor din copiii lor, prin sfaturi de o înaltă ținută morală ca astfel cei mici să crească puternici în curăție, cu deprinderi care tind spre sănătate și fericire. Cu o asemenea educație, copiii vor aduna acea cunoștință care va perfectă caracterul în putere și armonie.

Neglijența plină de pericol

Dacă tinerii vor fi lăsați să-și aleagă singuri felul educației, li se va oferi tot felul de înlesniri, dar din varietatea de surse ale cunoașterii nu va lipsi nici cunoașterea răului, a cărui influență se poate ca niciodată să nu poată fi ștearsă.

Dacă părinții neglijează să pună fundația caracterului copiilor lor, folosind cele mai înalte principii ca stâlpi în clădirea

caracterului, atunci îi va înlocui dușmanul lui Dumnezeu și al oamenilor. Ca urmare, tinerii vor ajunge indiferenți la ceea ce este evlavios și adevărat. Căminul ar trebui să fie cel mai plăcut loc din lume. Cât de mult valorează tot ceea ce este afară și artificial comparativ cu ceea ce este adevărat și natural. Copii au primit de la Dumnezeu facultăți care au nevoie de cea mai atentă instruire din partea părinților și instructorilor.

Cei cărora Dumnezeu le-a încredințat sarcina de a disciplina pe cei tineri, ar trebui să poată coopera cu El în dezvoltarea darurilor prețioase ale minții și inimii, ca să câștige acea cunoștință care poate da putere, în același timp să constituie o achiziție pe care s-o poți lua în viața veșnică.

O lucrare de cea mai mare importanță

Modelarea caracterului celor tineri este o lucrare de cea mai liniară importanță. Este vital ca să se prezinte minților Hristos și dragostea Lui fără pereche, pentru ca farmecul Lui să eclipseze atracțiile lumești. Tinerii nu trebuie să vadă doar teoria, de altfel logică, ci caracterul plin de dragoste și de slavă a lui Isus. Să fie conduși să privească bogățiile vieții eterne până când sunt încurajați, însuflețiți și câștigați. Dragostea lui Isus trebuie să fie motivul tuturor eforturilor. Aceasta impulsionează, constrânge și captivează. (Testimonies on Sabbath-School Work, 101-105.)

Părinții în școala de Sabat

Școala de Sabat, oferă ocazii prețioase pentru tineri. Părinții ar trebui să pună mult preț pe aceste ocazii și să arate copiilor că ei le prețuiesc. Dacă cei mari nu au nici un interes deosebit pentru școală, atunci cum ar putea copii să aibă așa ceva. În școala de Sabat părinții pot fi elevi ca și copiii. Toți să caute să capete știință din Scripturi. Celelalte cărți să fie pe locul doi, după Biblie. Hristos a spus: „Cercetați Scripturile căci socotiți că în ele aveți viață veșnică dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”. Noi, toți, ar trebui să avem o mai bună cunoaștere a profețiilor, o mai completă însușire a lecțiilor practice ale lui Hristos, decât o avem acum. Dacă doar citim Scriptura, lipsiți de interes, nu putem deveni pricepuți în ceea ce privește adevărurile cuprinse în ea

Studiază lecțiunea în fiecare zi

Părinții ar trebui să cerceteze Scripturile împreună cu copiii, să se familiarizeze cu lecțiunea lor, ca apoi să poată să-i ajute pe cei mici să învețe. Rezervați timp în fiecare zi spre a studia lecțiunea nu doar reținând mecanic niște cuvinte, fără ca mintea să înțeleagă, ci mergând până în miezul problemei, cunoscând bine ceea ce vrea să scoată în evidență lecția. Indiferența copiilor, de multe ori, se datorează și trece în dreptul părinților. Ei sunt indiferenți, iar copiii ascund același spirit. Dacă părinții acordă respect și importanța școlii de Sabat, atunci și copiii, care în general copiază exemplul, vor face la fel.

Învățându-i să respecte sabatul

Părinții ar trebui să aibă o înțelegere cu familia ca orele sfinte ale Sabatului să fie petrecute astfel încât Dumnezeu să fie lăudat. Ei ar trebui să se trezească de dimineață, ca să aibă timp din belșug să se pregătească pentru școala de Sabat și să nu se ajungă la criză de timp și enervare. Dacă pregătirile necesare au fost făcute cu o zi mai înainte, atunci va fi timp destul ca să se repete lecțiunea din timpul săptămânii și atât copiii cât și părinții să meargă la școala de Sabat cu asigurarea că au învățat bine lecția.

Simpatia lui Hristos pentru copii

Lui Isus L-au plăcut copiii. El nu a venit în lume direct om matur. Dacă ar fi făcut așa, copiii n-ar mai fi avut exemplul Său. Hristos a fost copil, a avut experiența unui copil, a simțit dezamăgirile copilăriei și a trecut prin încercările unui copil. A cunoscut ispitele care asaltează pe copii și tineri. Dar atât în copilărie, cât și în tinerețe, El a fost un exemplu pentru tineret. În tinerețe a lucrat ca tâmplar împreună cu tatăl Său și a lăsat o pildă de supunere pentru copii. Dacă Isus n-ar fi fost copil, atunci tinerii ar fi putut gândi că El nu poate să-i înțeleagă. Dar El a trăit ca un exemplu și toți cei mici pot veni la El cu toate necazurile și dezamăgirile lor și îi va ajuta.

Isus iubește copilașii. Când mamele au adus copiii la El, ucenicii au încercat să-i oprească, dar Isus i-a muștrătat zicându-le: „Lăsați copilașii să vină la Mine căci a unora ca ei este împărăția

cerurilor”. Apoi i-a luat în brațe și i-a binecuvântat. Acei părinți și educatori care nu au dragostea și răbdarea lui Hristos cu copiii sunt de compătimit căci ei n-au gândul lui Hristos în ei. Cei care adună copiii ca să facă școala de Sabat cu ei, fac ceea ce Marele Maestru ar vrea să fie făcut. Mințile în dezvoltare, chiar ale copiilor mici, pot să înțeleagă foarte mult din învățăturile lui Hristos și pot fi învățați să-L iubească cu toată puterea lor. Profesorii și părinții să privească în viitor și dacă sunt credincioși vor culege o recoltă bogată. Când vor vedea sufletele pentru care au lucrat, în jurul tronului de slavă, cu coroane pe cap și îmbrăcate în haine albe cu harpe de aur în mâini, atunci vor vedea pe deplin, că eforturile lor n-au fost zadarnice. „Serv bun și credincios” va suna în urechile lor ca o muzică plăcută. (Semnele timpului, 23 iunie, 1881.)

Fă-ți timp pentru studiul lecțiunii

Sunt mulți copii care se plâng că nu au timp să studieze lecțiunea, dar sunt puțini care chiar nu pot găsi timp s-o facă, dar ar fi interesați s-o facă. Unii folosesc timpul pentru amuzament sau să vadă ceva, alții pentru fabricarea de îmbrăcăminte în vederea etalării, cultivându-se astfel mândria și vanitatea. Acele ore risipite fără socoteală este timpul lui Dumnezeu pentru care va trebui să se dea socoteală. Vom fi judecați pentru timpul utilizat în ornamentări (înfrumusețarea noastră), amuzare sau conversații nefolositoare (Testimonies on Sabbath-School Work, 8).

Părinții sa ajute copii

Părinții să simtă ca o datorie sfântă lucrarea de instruire a copiilor lor cu privire la profeții, cerințe și preceptele lui Dumnezeu. Învățați acasă pe copii și fiți voi înșivă interesați de lecțiune, Studiind împreună cu ei părinții arată că tata și mama cred că adevărul prezentat în lecție este important și în același timp îi ajută pe cei mici să ajungă să le placă să studieze Biblia. (Testimonies on Sabbath-School Work, 11.)

Părinții să-și facă datoria lor, nu numai ajutându-i pe copii în studiul lor ci și familiarizându-i cu lecțiunea. Biblia este manualul. Părinții, instructorii și elevii au nevoie să cunoască mai bine adevărurile prețioase consfințite în Vechiul și Noul Testament. (Testimonies on Sabbath-School Work, 14.)

Mai important decât școala

Părinții să aibă chiar mai mare grijă să verifice pe copii dacă și-au făcut lecțiunea decât dacă și-au făcut lecțiile de la școală. Lecțiunea trebuie învățată mai bine decât lecțiile de la școală. Dacă părinții și copiii nu văd de ce este nevoie de acest interes deosebit, atunci mai bine să stea acasă copiii, căci școala de Sabat nu va reuși să fie o binecuvântare pentru ei. Părinții și copiii să conlucreze cu instructorii și directorii școlii de Sabat ca astfel să se vadă că apreciază ocaziile oferite. Părinții să se intereseze de educația religioasă a copiilor lor, ca aceștia să poată avea o cunoaștere deplină a Scripturii. (Testimonies on Sabbath-School Work, 8.)

Studiul făcut cu conștiinciozitate este drept răsplătit

Instruirea lui Daniel și a prietenilor săi sub conducerea lui Dumnezeu, a fost din belșug răsplătită. În timp ce ei studiau cu sârguință, Dumnezeu le-a dat înțelepciune cerească. Ceea ce au acumulat, le-a fost de mare folos când au fost încercați. Domnul Dumnezeu nu va completa lipsurile datorate nepăsării. Când oamenii își vor folosi capacitățile lor ca să acumuleze cunoștință, să devină oameni care gândesc profund, când ei, ca cei mai mari martori ai lui Dumnezeu și al adevărului, vor ieși învingători în cercetările lor cu privire la învățăturile privitoare la salvarea sufletului, ca gloria să fie dată Dumnezeului cerurilor, atunci chiar judecători în curți de judecată, regi în parlamente și concilii vor recunoaște că: Dumnezeu a creat cerurile și pământul că El este unicul Dumnezeu adevărat și viu, că El este autorul creștinismului și al adevărului, că El a instituit Sabatul zilei a 7 la întemeierea lumii atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și toți fii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie. (Fundamentals of Christian Education, 374, 375).

Capitolul 3

O instituție pentru câștigarea de suflete

Cel mai înalt obiectiv

Scopul școlii de Sabat ar trebui să fie salvarea de suflete. Se poate ca felul de a lucra să fie dintre cele mai bune, dar dacă copiii nu sunt aduși la Hristos, școala a dat greș. Dacă ei nu sunt atrași de Hristos atunci vor deveni tot mai indiferenți în cadrul unei religii formale. Profesorul trebuie să lucreze ca și când ar bate la ușa unuia care are nevoie de ajutor. Dacă elevul răspunde la apelul Duhului Sfânt și deschide ușa, atunci Isus poate intra și îi poate mări capacitatea de înțelegere ca să priceapă lucrurile lui Dumnezeu. Lucrarea instructorului dublată de cea a Duhului lui Isus o face să fie eficientă și profundă.

În școala de Sabat ar trebui să se lucreze mult individual. Acest tip de lucru nu este încă apreciat și recunoscut așa cum se cuvine. Cu inima plină de recunoștință pentru dragostea lui Dumnezeu, profesorul ar trebui să lucreze cu tandrețe și sinceritate pentru convertirea elevilor săi.

Salvarea personală și apoi serviciu

Ce dovadă prezentăm noi, lumii că lucrarea școlii noastre de Sabat nu este doar o pretenție? Vom fi judecați după roade, după

caracterul și faptele elevilor. Tinerii creștini ar trebui să primească responsabilități în cadrul școlii de Sabat pentru ca ei să-și dezvolte aptitudinile și să capete putere spirituală. Mai întâi, tinerii să se predea pe ei înșiși lui Dumnezeu și apoi, în primele lor experiențe, să fie învățați să ajute și pe alții. Acest lucru va pune la lucru talentele lor și îi va învăța cum să facă planuri și cum să le realizeze spre binele tovarășilor lor. Să caute compania celor care au nevoie de ajutor, dar nu ca să se angajeze în conversații fără rost, ci ca să dea mărturie de caracterul creștin, să fie lucrători împreună cu Hristos, câștigând pe cei care nu s-au predat încă lui Dumnezeu.

Zel proporțional cu privilegiul

Noi depunem extrem de puține eforturi spre a-i ajuta pe tineri. Avem mare lumină, dar ne lipsește zelul și seriozitatea. Nu avem un zel proporțional cu privilegiile de care ne bucurăm. Trebuie să ne ridicăm deasupra atmosferei paralizante a necredinței ce ne înconjoară și să ne apropiem de Dumnezeu, ca El să vină aproape de noi.

Trebuie să-i educăm pe tineri ca ei să știe cum să lucreze pentru salvarea sufletelor; făcând așa vom învăța cum să ne facem lucrul nostru mai bine și vom fi niște unelte mai eficiente în mâna lui Dumnezeu în ceea ce privește convertirea elevilor noștri. Trebuie să fim îmbibați cu un spirit de seriozitate și să ne bazăm pe Hristos, singurul care ne poate da izbândă. Mințile noastre trebuie să se lărgească pentru a putea pricepe bucuriile referitoare la viața veșnică, inimile să se înmoaie și să se supună harului lui Hristos

pentru ca să putem deveni adevărați educatori.

Atât conducătorii cât și instructorii școlii de Sabat să-și pună întrebarea: „Cred eu în Cuvântul lui Dumnezeu? M-am predat eu Lui, Celui care s-a dat pe cruce pentru mine, suferind moarte crudă ca eu să nu pier ci să am viață veșnică? Cred eu că Isus atrage la Sine sufletele celor din jurul nostru, chiar și ale acelor care nu au remușcări pentru faptele lor și care nu răspund încă dragostei Sale?” Apoi cu sufletul căit, să zici: „Doamne, voi lucra cu toate puterile mele, îi voi îndruma la Tine, ca Tu să atingi și să supui inima prin puterea Duhului Sfânt.” (Testimonies on Sabbath-School Work, 47-50.)

Lecția cea mai importantă

Dacă tinerii care sunt tari, își vor folosi la maximum puterile lor în cercetarea Bibliei, atunci vor avea mințile pline de cunoștințe valoroase care vor străluci ca lumina înaintea celor cu care ei au de a face. Școala de Sabat este locul unde cei care au mai multe cunoștințe să le împărtășească și celorlalți idei proaspete cu privire la credința poporului lui Dumnezeu.

Atunci când cei care spun că sunt creștini și dovedesc astfel în faptă și în adevăr, școala de Sabat nu va mai fi doar o rutină. Atunci instructorii vor pricepe lecția dată lui Nicodim și tot ce este important în ea cu privire la destinul ființei umane și aceasta va face parte din ceea ce vor învăța pe alții. Isus i-a zis învățătorului de lege din Israel: „Adevărat îți spun că dacă un om nu se naște din nou, în

nici un chip nu va vedea împărăția lui Dumnezeu”. Dacă un om nu se naște din nou, el nu poate să înțeleagă caracterul împărăției cerești și nici să priceapă natura sa spirituală. Hristos voia de fapt, să-i spună lui Nicodim că: „Tu ai nevoie de o renovare interioară mai mult decât de învățătură. Nu trebuie satisfăcută curiozitatea ci inima reînnoită, până nu are loc această schimbare, care face toate lucrurile noi, nu-ți folosește la nimic să discuti cu tine autoritatea Mea ca fiind cel ce are acreditarea cerului”.

Să cunoști și să spui și altora

Fiecare instructor, fiecare lucrător al școlii de Sabat, fiecare tânăr sau copil are nevoie de lecția dată de Hristos lui Nicodim. Este foarte important să cunoști motivația credinței tale, dar este și mai important să știi din experiență ce înseamnă să fi născut din nou. Mare nevoie este de lumina vieții. În orice departament este nevoie de bărbați și femei care au învățat la picioarele lui Isus ce este adevărul și cum să-l prezinte altora. Educatorii tinerilor din școala de Sabat trebuie să fie bărbați și femei sfinte, care dau pe față umilință și care locuiesc în Hristos.

Cea mai mare nevoie

Nicodim venise la Domnul cu gândul să aibă o discuție mai lungă cu El, despre lucruri minore, dar Isus a scos în evidență principiile adevărului și i-a arătat că prima lui nevoie este umilința, disponibilitate de a primi învățătură și o inimă nouă, dacă vrea să intre în împărăția lui Dumnezeu trebuie să se nască din nou. Tot așa

simt și cei care poartă răspunderi în școala de Sabat care s-ar supăra și s-ar simți jigniți dacă le-aș spune că deși sunt învățători ai legii în Israel, totuși au nevoie să se nască din nou. Nicodim s-a mirat că Hristos vorbea așa cu el, nerespectându-i poziția de învățător al Legii în Israel și n-a fost pregătit să primească adevărul astfel că I-a răspuns în cuvinte pline de ironie: „Cum poate să se nască din nou un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască din nou?”. Prin acest răspuns, el a arătat că atunci când adevărul tăios este adus în fața conștiinței, omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu. Nu este nimic în omul firesc care să răspundă duhurilor duhovnicești, pentru că lucrurile duhovnicești sunt judecate duhovnicește. Deși Nicodim nu a înțeles cuvintele Sale, Isus nici nu s-a enervat nici nu s-a descurajat ci a căutat să-i explice mai clar ceea ce El a spus, potrivit cu adevărul. Cu demnitate și calm, i-a explicat într-o formă care să-l convingă de adevărul divin: „Adevărat, adevărat îți spun că dacă un om nu se naște din apă și din duh, cu nici un chip nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu. Ceea ce este născut din carne, este carne și ceea ce este născut din Duh este duh. Nu te mira că ți-am spus. Trebuie să te naști din nou”.

Ca o fântână cu apă vie

Fiecare creștin este o fântână vie, care primește mereu apă din izvoarele nesecate ale harului, având mereu apă vie și răcorind pe cei din jur. Cei care lucrează împreună cu Dumnezeu dau pe față un spirit misionar, pentru că ei primesc mereu ca să dea și altora binecuvântări cerești. Cei care își deschid larg inimile ca să

primească, vor fi în stare să dea din belșug.2.

Ce trist este faptul că există atâta activitate, făcând în mod mecanic, în cadrul școlii de Sabat, în timp ce sunt puține dovezi de transformări morale ale celor care studiază. Atunci când Duhul Sfânt este revărsat peste inimi, vom vedea multe cazuri de oameni care caută mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. Ca urmare lucrurile pământești își vor afla adevăratul lor loc, iar cele cerești vor fi pe primul loc în inimile și preferințele copiilor lui Dumnezeu. (Testimonies on Sabbath-School Work, 72) (Lucrătorul școlii de Sabat, August 1892)

De ce este mai multă nevoie?

Ce fel de experiență religioasă au cei care lucrează în cadrul școlii de Sabat? Lumina adevărului, a strălucit ea în mințile și inimile instructorilor și elevilor ca ei s-o împrăștie și la cei care nu-l cunosc pe Hristos? Vestea salvării trebuie dusă la cei care nu și-au deschis inimile pentru darul ceresc. Adevărul trebuie neapărat adus în atenția celor care par indiferenți. Dacă fiecare ar simți grijă pentru sufletele salvate de Hristos, ce interes viu s-ar face simțit în fiecare organizație folosită pentru salvarea sufletelor. Cât de puțină atenție am da atunci îngăduinței de sine, etalării de îmbrăcăminte și căutării de distracții. Ce puțini bani ar fi cheltuiți pentru plăceri dacă am realiza importanța investirii mijloacelor noastre în cauza lui Dumnezeu care cere fiecare bănuț ce nu este folosit pentru nevoi reale.

Rugați-vă ca Duhul Sfânt să umple inimile noastre, ca să purtați jugul lui Hristos, povara Lui și să creșteți spre o completă unire cu Isus. Vederile noastre sunt prea înguste; avem nevoie de o viziune mai largă, ca să putem vedea nevoile cauzei noastre.

Cel mai mult este nevoie de tineri consacrați, care simt o răspundere personală pentru avansarea lucrării și care să lucreze ca trimișii cerului pentru a duce lumină în întunecimea morală a lumii. (Testimonies on Sabbath-School Work, 57.)

Efectul adevărului

Principiile adevărului, implantate în inimă, rând cu rând și poruncă cu poruncă, va aduce acțiuni corecte. Biblia conține preceptele date de Dumnezeu omului, ca să-l călăuzească printre conflictele acestei vieți, spre ceruri. Rugăciunea lui Hristos era: „Sfințește-i prin adevărul Tău, Cuvântul Tău este adevărul”. Deși luminarea lor se poate face prin studiul biblic, totuși, dacă ei nu practică zilnic ceea ce știu, atunci eforturile lor de înălțare și înnobilare vor fi zadarnice. Părinții au o mare răspundere pe umerii lor și de aceea să coopereze cu instructorii școlii de Sabat.

Sunt inimi care au fost atinse de Duhul Sfânt. Harul și-a început lucrarea și inima s-a umilit, este cucerită; nu mai există luptă pentru supremație, mândria s-a dus. Inima nouă simte cât de mare este dragostea lui Hristos, care și-a dat viața pentru păcătos, așa că, nu mai are nici o dorință de înălțare. Cel transformat de Duhul Sfânt, vede că Mântuitorul lui a dus o viață umilă și dorește să meargă și el

pe urmele Lui. Se aprinde în el spiritul misionar, și în timp ce merge cu umilință și cu grijă, conform cu credința lui, nu găsește pace până când nu se angajează în lucrarea pentru câștigarea de suflete. Vrea ca toată lumea să afle cât de prețioasă este dragostea Salvatorului. (Testimonies on Sabbath-School Work, 25.)

O întrebare pentru fiecare instructor și elev

Studiul Scripturii, faptele făcute după voia Salvatorului cu dragoste neegoistă te va ajuta să crești în har și în cunoașterea Domnului și Salvatorului nostru. Fiecare instructor și elev să se întrebe: „Ce să fac pentru a fi plăcut Lui, Cel care a murit ca eu să trăiesc?” Domnul răspunde: „Caută și salvează ce este pierdut”. Să lucrezi în felul lui Hristos, cu răbdare, cu pasiune, cu hotărâre și să nu te descurajezi pentru că tu lucrezi pentru eternitate, crezând că Isus poate face foarte mult prin intermediul capacităților umane consacrate în serviciul Său. Ce privilegiu mai mare ne-am putea dori, decât acela de a fi lucrători împreună cu Hristos, făcând ce putem mai bine cu ceea ce ni s-a încredințat, pentru ca să îndeplinim lucrarea.

Când tinerii sunt oameni consacrați, cumpătați care cultivă evlavia, lumina lor va străluci înaintea celorlalți și în biserică va fi putere. Ar fi bine să se stabilească o oră de studiu biblic unde tinerii convertiți și neconvertiți să se întâlnească, să se roage și să se relateze experiențele. Tinerii ar trebui să aibe ocazia să-și exprime sentimentele. În primul rând ar fi bine să se aleagă un conducător chibzuit, unul care să vorbească puțin și care să-i încurajeze printr-

un cuvânt spus la momentul potrivit, care să-i ajute să se întărească pe parcursul primelor lor experiențe religioase. După ce adună puțină experiență, lăsați ca unul dintre ei să preia conducerea, și apoi altul, și în acest fel să fie educați lucrătorii într-un mod ce va primi aprobarea lui Dumnezeu. (Testimonies on Sabbath-School Work, 48, 49.)

Putere și înțelepciune făgăduite

Fie ca fiecare lucrător sincer să fie încurajat să lucreze, având în vedere faptul că fiecare va fi răsplătit după cum a fost lucrul său. Lucrați având un ochi ațintit spre slava lui Dumnezeu. Nu refuzați să purtați responsabilități doar pentru că aveți un simț al slăbiciunii și ineficienței voastre. Dumnezeu vă poate da tărie și înțelepciune dacă îi sunteți consacrați și rămâneți umili. Fie ca nimeni să nu refuze lucrul din lenevie și nimeni să nu se pripească grăbind slujirea atunci când aceasta nu este dorită.

Datoria de a lucra pentru alții

Fie ca orice adevărat lucrător să fie recunoscător lui Dumnezeu că este onorat prin a avea ocazia să lucreze pentru Stăpân. Urmăriți ocaziile pentru a face bine și dezvoltați-vă talentele date de Dumnezeu, căutând zilnic harul pentru a avea succes în facerea de bine.

Ocaziile pierdute de a face bine în trecut vă pot umili de-a binelea până în țărână și să vă conducă la a veghea cu atenție pentru

ca cel puțin să nu mai lăsați să se piardă ocaziile de a fi o binecuvântare pentru alții. De câte ori a sosit ceasul cu lucrul său, însă lucrătorul nu era la postul datoriei sale! S-ar fi putut rosti cuvinte de încurajare care să ajute sau să întărească sufletele slabe în luptă cu ispitele, dare ele nu au fost niciodată rostite. Eforturi personale bine dirijate ar fi fost angajate și s-ar fi salvat un suflet de la moarte și ar fi acoperit o multitudine de păcate, dar acolo nu era nimeni care să depună efortul. Cei neglijenți vor trebui să se întâlnească cu neglijența lor în ziua lui Dumnezeu. Cel mai prețios este sângele lui Hristos care curățește de toate păcatele. Un simț al iubirii răscumpărătoare a lui Hristos ar trebui să ne conducă la a accepta orice ocazie de a face bine. Aceste momente sunt extrem de prețioase dacă adaugă valoare slavei lui Dumnezeu. Aceia care sunt în căutarea bogățiilor pământului urmăresc constant și precis ocaziile lor pentru a dobândi obiectul lor dorit; și lucrătorii pentru Hristos n-ar trebuie să fie mai puțin stăruitori în câștigarea sufletelor pentru El. Ei pot fi colaboratori cu Hristos dacă, prin imitarea exemplului lui Hristos, fac bine tuturor celor aduși în sfera lor de influență.

De dragul lui Hristos, vă îndemn ca instructorii și conducătorii școlii de Sabat să fie bărbați și femei care iubesc și se tem de Dumnezeu; bărbați și femei care sunt conștienți de răspunderea poziției pe care o ocupă, ca unii care veghează asupra sufletelor și trebuie să dea socoteală lui Dumnezeu pentru influența pe care au exercitat-o asupra celor ce i-au avut în grijă.

Credința în promisiunile lui Dumnezeu

Credința noastră trebuie să crească, altfel nu vom putea fi schimbați după chipul divin și nici nu vom putea iubi sau asculta de cerințele lui Dumnezeu. Rugați-vă cu buze neprefăcute: „Doamne, mărește credința mea, ajută-mă să înțeleg lucrurile căci fără ajutorul Tău nu pot face nimic”. Vino în umilință la Dumnezeu, deschide Biblia plină de făgăduințe, ia o hotărâre și fă un legământ cu Dumnezeu că vei respecta cererile Sale; spune-I că vei crede fără a avea nici o evidență afară de promisiune. Aceasta nu este o bănuială, dar dacă nu lucrezi cu zel, cu seriozitate și hotărâre, Satana va birui și tu vei fi lăsat în necredință și întuneric.

Singurul fundament al credinței noastre sunt cuvintele promisiunilor lui Dumnezeu. În cuvintele lui Dumnezeu ca fiind adevărate, ca o voce reală care îți vorbește și ascultă cu credință de fiecare cerință. Dumnezeu care a promis este credincios. El va fi lângă instructori și conducători. Binecuvântările sunt micșorate de slăbiciunea credinței noastre. Dumnezeu este doritor să reverse binecuvântările Lui asupra noastră, căci El este un rezervor de putere. Să cultivării blândețea și sfințenia inimii. Putem vedea zilnic dovezile dragostei și milei Sale, în eforturile noastre neegoiste de a face bine altora. Rog fierbinte pe lucrătorii școlii de Sabat să-și pună toată armătura lui Dumnezeu și ca soldați credincioși ai lui Isus Hristos, să-și arate credincioșia lor, Dumnezeu va răsplăti fiecare lucru făcut spre gloria Sa. (Testimonies on Sabbath-School Work, 26-29.)

Exerciții pentru a deveni duhovnicesc

Pentru a cunoaște voia Sa trebuie să-i cercetăm Cuvântul, să-I cunoaștem învățăturile și apoi să putem pune în practică folosind toate capacitățile cu care am fost înzestrați. Trebuie să fim sârguincioși în rugăciune și zeloși în serviciul simplu și din toată inima, pentru Dumnezeu. Cei care sunt angajați în lucrarea școlii de Sabat ar trebui să fie înfometăți și însetați după adevărul divin și să împărtășească din acest duh și celor care sunt în grija lor, conducând elevii să caute după adevăr ca după o comoară ascunsă. N-am vrea ca școlile de Sabat să fie astfel conduse încât să formeze niște oameni ipocriți, căci unii ca aceștia nu pot sluji intereselor religiei adevărate. Așa că, să se dea mai multă atenție căutării și cunoașterii lui Dumnezeu, ca Duhul Său să fie prezent în școlile noastre. Ca urmare, toate celelalte probleme se vor rezolva. Pretențiile de orice fel nu își au locul, nici rostul în lucrarea școlii de Sabat, iar lucrul făcut mecanic, sau din obișnuință, n-are nici o valoare dacă Duhul lui Dumnezeu nu înmoaie inimile instructorilor și elevilor. (Testimonies on Sabbath-School Work, 76).

Studiul individual

O corectă formă de predare a învățăturilor are în vedere și predarea individuală ca element esențial. Hristos a lucrat cu oamenii în mod individual. Pe cei 12 ucenici i-a instruit în urma contactelor și prieteniiilor individuale cu ei. De multe ori El a dat cele mai prețioase îndemnuri la întâlnirile private, cu numai un ascultător. și-a deschis tezaurul cu cele mai scumpe bogății pentru învățătorul de

lege, la conferința de noapte de pe Muntele Măslinilor și femeii disprețuite de la fântâna din Sihar, pentru că a văzut în acei ascultători, o inimă deschisă, un spirit receptiv. Chiar și mulțimea care atât de des se îngrămădea la picioarele lui, nu era pentru El o simplă masă de suflete umane. El vorbea direct fiecărei minți și bătea la ușa fiecărei inimi. Privea fețele ascultătorilor Săi și remarcă fiecare luminare a fetei, fiecare strălucire din priviri, care răspundea cuvintelor Lui și-I spunea că adevărul a atins sufletul; iar inima Sa vibra de bucurie.

și astăzi în lucrarea de educare, este nevoie de același interes personal, aceeași atenție dată dezvoltării individuale. Mulți tineri aparent nepromițători, sunt înzestrați cu talente deosebite care nu sunt deloc folosite. Capacitățile lor lăncezesc ascunse din cauza lipsei de discernământ a educatorilor. În mulți băieți și fete care din afară par respingători ca o piatră brută, se pot găsi materiale prețioase care rezistă testului de foc și presiune. Adevăratul educator va avea în vedere ceea ce pot deveni elevii și va recunoaște valoarea materialului cu care lucrează. Se va interesa în mod personal de fiecare elev și va căuta să dezvolte toate puterile lui. Deși imperfect, fiecare efort de a se conforma principiilor drepte va fi încurajat. (Education, 231, 232.)

Lucrare personală pentru fiecare membru al clasei

Instructorii noștri trebuie să fie bărbați și femei care știu ce înseamnă să lupti alături de Dumnezeu, care nu au odihnă până când inimile copiilor nu s-au întors să laude, să iubească și să slăvească

pe Dumnezeu. Cine vrea să fie un lucrător sârguincios în școlile noastre de Sabat? Cine va lua pe tineri deoparte să le vorbească, să se roage cu ei, cine va face apeluri personale la inimile lor, rugându-i să-și predea inima lui Isus, ca să fie ca o mireasmă plăcută înaintea lui Hristos?. În comparație cu însemnătatea lucrării, atât de puțin pare să fie prețuit și ne comportăm ca și când am murmura în noi zicând: „Cine poate să poarte aceste răspunderi și să vegheze asupra sufletelor, ca unii care să dea socoteală de ele?” Noi suntem reprezentanții lui Hristos pe pământ. Cum ne îndeplinim misiunea? Ambasadorii Lui vor fi în comuniune zilnică cu EL Cuvintele lor vor fi alese, vorbirea lor dreasă cu har, inimile lor pline de dragoste, eforturile lor sincere, hotărâte și perseverente ca să salveze suflete pentru care Hristos a murit.

Fie ca toți să facă totul pentru salvarea sufletelor scumpe ale copiilor și tinerilor, și din când în când vor auzi cu bucurie cuvintele lui Isus: „Bine rob bun și credincios ... intră în bucuria Domnului tău”. Ce este această bucurie? Este privilegiul de a privi sfinții mântuiți prin intermediul lor, prin sângele lui Isus Hristos. (Testimonies on Sabbath-School Work, 15.)

Vizite la domiciliu

Mă adresez vouă, instructori și lucrători din toate departamentele școlii de Sabat, mă adresez vouă în temere de Dumnezeu și vă spun că dacă nu aveți o legătură vie cu Dumnezeu și dacă nu veniți deseori la rugăciune înaintea Lui, nu veți putea să vă faceți lucru cu înțelepciune divină și nici să câștigați suflete

pentru Hristos. Cel ce lucrează pentru Dumnezeu trebuie să fie îmbrăcat cu umilință ca și cu o haină. Dumnezeu va primi și binecuvântarea lucrătorului umil, gata să învețe, care are dragoste pentru adevăr și neprihănire, oriunde s-ar afla el. Dacă ești unul ca acesta, vei arăta o grijă deosebită pentru elevi, făcând eforturi pentru salvarea lor. Vei veni aproape de ei simțind împreună cu ei, îi vei vizita acasă, vei înțelege adevărata lor situație discutând cu ei despre experiențele lor cu privire la lucrurile lui Dumnezeu și îi vei purta pe brațele credinței spre tronul Tatălui. (Testimonies on Sabbath-School Work, 68, 69.)

Hrănind mieluşei

În cadrul sarcinii primite de Petru, Mântuitorul i-a spus: „Hrănește mieluşei Mei” și apoi: „Hrănește oile Mele” Adresându-se apostolului, Hristos spune tuturor slujitorilor Săi: „Hrăniți mieluşei Mei”. Când i-a muștrătat pe ucenici, spunându-le să nu disprețuiască pe cei mici, El a vorbit tuturor discipolilor, din toate timpurile. Propria sa dragoste și grijă de copii este un exemplu prețios pentru urmașii Lui. Dacă instructorii ar avea dragostea care ar trebui să aibă față de mieluşei, atunci mult mai mulți s-ar alătura turmei lui Hristos. Ori de câte ori este posibil, povestiți copiilor istorioara dragostei lui Isus pentru ei. În orice predică, spuneți ceva despre folosul lor și astfel slujitorii lui Hristos pot să-și facă, printre ei, prieteni pentru totdeauna, iar cuvintele spuse, să fie pentru cei mici ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint.

Nu neglijați copiii

Deși s-a făcut ceva pentru educarea și instruirea religioasă a tinerilor noștri, totuși mai este mult de făcut. Mai sunt mulți care au nevoie de încurajare și ajutor. Nu există încă acel interes personal în această lucrare. Nu numai păstorii au neglijat lucrarea solemnă de salvare a tinerilor ci și membrii bisericilor, care ar trebui să dea socoteală înaintea Domnului lor de indiferență și neglijarea datoriei lor.

Dumnezeu nu este onorat când copiii sunt neglijați și trecuți cu vederea. Ei trebuie să fie educați, disciplinați și instruiți cu răbdare. Este necesar mai mult decât o încurajare. Este nevoie de o muncă stăruitoare, cu multă rugăciune și grijă. Inima plină de dragoste și simpatie va atinge inima tinerilor care aparent sunt fără speranță și nepăsători. (Testimonies on Sabbath-School Work, 114, 115.)

Conducând turma cea mică

Conducătorii și instructorii școlii de Sabat ar trebui deseori să se roage, căci un cuvânt bun spus la vreme potrivită, poate fi ca o sămânță bună pusă în mintea tinerilor și poate să conducă piciorușele lor pe cărarea cea bună. Dar un cuvânt rău poate să-i ducă pe drumul pierzării. (Testimonies on Sabbath-School Work, 112.)

Strângeți copilașii

Chemați copilașii, tinerii și pe cei adulți și dați-le să caute răspunsul la unele „taine”, care nu au fost înțelese de oameni înțelepți ai lumii deși erau înzestrați cu capacități intelectuale deosebite. Adevărurile grele ale lui Dumnezeu sunt pentru cei umili și doritori să învețe la picioarele învățătorului cresc. Inima lui Isus a săltat de bucurie la acest gând și a spus: „Îți mulțumesc Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit copiilor. Acest lucru este bun în ochii Tăi”.

Nu lăsați ca idei înguste să se lege de lucrarea voastră, „Câmpul este lumea”. Adevărul este clar descoperit pe fiecare pagină a Cuvântului lui Dumnezeu și totuși dușmanul are putere să orbească mințile celor mulțumiți cu sine astfel încât cele mai clare și simple învățături să nu poată fi înțelese. Învățați pe copii adevărul. Înarmați-i cu descoperirea Lui. Ajutați-i să ajungă capabili să spună ce este scris în Scriptură cu privire la adevăr. Slujitorii Cuvântului, cu buzele atinse de cărbunele scos din altarul cerului să rostească din cuvintele vieții care vor arde în drumul lor, spre inimile celor care deși sunt înțelepți în felul lumii, nu înțeleg înțelepciunea care vine de sus.

Întrebați cu deosebit interes: „Ce este adevărul” Noi trebuie să răspundem poruncii lui Dumnezeu și să mergem de la o lumină mai mică la una mai mare. Nu se poate ca soldații lui Hristos să stea nepăsători și inactivi. Tot mereu se pot face îmbunătățiri. Providența

divină ne conduce pas cu pas pe calea ascultării. Părinți și instructori întipăriți în mintea copiilor că Dumnezeu îi încearcă în această viață, să vadă dacă ei ascultă de El din dragoste și respect. Cei care nu-L ascultă aici nu-L vor asculta nici în veșnicie. Domnul nostru caută să-i pregătească pentru locuințele cerești pe care Isus s-a dus să le pregătească pentru cei ce-L iubesc. (Testimonies on Sabbath-School Work, 31-32.)

Experiențele religioase ale copiilor

Religia îi ajută pe copii să învețe mai bine și să-și facă lucrul lor mai bine. O fetiță de 12 ani, povestește în cuvinte simple, cum trăiește ea acum, astfel încât să se vadă că este o creștină: „Nu-mi plăcea să învăț, ci doar să mă fac. Aveam rezultate slabe la școală și deseori lipseam de la ore. Acum învăț bine, fiecare lecție, de dragul lui Dumnezeu. La școală eram răutăcioasă; când profesorii nu mă băgau în seamă, îi distram pe copii ca nici ei să nu fie atenți. Acum vreau să fac voia lui Dumnezeu, purtându-mă frumos și respectând legile școlii. Acasă eram egoistă, și ursuză când mama mă chema de la joacă și mă ruga s-o ajut cu ceva. Acum este o adevărată plăcere s-o ajut pe mama și să-i arăt pe orice cale, că o iubesc”.

Nu-i învățați pe copii că atunci când vor fi mari trebuie să se pocăiască și să accepte adevărul. Dacă sunt bine instruiți, la o vârstă destul de fragedă, pot avea o corectă înțelegere a stării lor de păcat și despre posibilitatea salvării prin Hristos. (Testimonies on Sabbath-School Work, 112.)

Inimile copiilor sunt cele mai sensibile

Instructorii școlii de Sabat trebuie să pășească cu grijă și în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Ei trebuie să lucreze ca unii care vor da socoteală. Li s-a dat ocazia să câștige suflete la Hristos și tinerii, cu cât trăiesc mai mult fără remușcări, pentru starea lor rea, cu atât se întăresc mai mult în rezistența lor contra Domnului Dumnezeu. Cu cât anii trec cu atât se poate să aibă loc o scădere a sensibilității pentru lucrurile sfinte și o diminuare a posibilității de a fi influențați de religie. În fiecare zi Satana lucrează pentru a-i întări în obiceiurile lor de neascultare, în rebeliune și astfel să fie șanse tot mai mici ca ei să devină, într-o zi creștini. Ce-I vor spune acei instructori indiferenți la ziua judecății? De ce să fie instructorul orbit de falsă modestie și șovăielnic în a depune eforturi pentru convertirea sufletelor scumpe ale tinerilor și copiilor lor? De ce să nu lăsați pe Duhul Sfânt să lucreze la inimile lor și să îndepărteze, întunecimea morală și să aducă în ei și prin ei lumină cerească? (Testimonies on Sabbath-School Work, 44, 45.)

Puterea tandreței asemenea celei lui Hristos

Domnul Isus Hristos are o mare afecțiune pentru cei pe care i-a cumpărat cu propriile-I suferințe în trup, ca ei să nu piară împreună cu cel rău și îngerii lui, ci să poată să-i scoată ca fiind „cei aleși ai Săi”. Ei sunt roadele dragostei Lui, simt proprietatea Lui și privește spre ei cu o afecțiune nespus de mare, iar celor ce cred în El le dă propria-i neprihănire. Este nevoie de tact, înțelepciune, dragoste de oameni și afecțiune sfințită pentru scumpii mieluși ai turmei, ca să

fie conduși să vadă și să aprecieze privilegiul de a se preda conducerii tandre a păstorilor credincioși. Copiii lui Dumnezeu vor practica bunătatea lui Isus Hristos.

Instructorul poate să-și lege acești copii de inima lui, prin dragostea lui Hristos care locuiește în templul sufletului ca o mireasmă de viață spre viață. Prin harul lui Hristos dat lor, instructorii pot să fie unealta umană, lucrând împreună cu Dumnezeu pentru luminarea, înălțarea, încurajarea și ajutorarea sufletelor spre a se curăți de murdăria morală. Atunci imaginea lui Dumnezeu se va descoperi în sufletul copilului și caracterul se va transforma prin harul lui Hristos. (Testimonies on Sabbath-School Work, 87).

O bază de recrutare pentru lucrători creștini

Instructorii și elevii creștini sunt răspunzători înaintea lui Dumnezeu pentru deosebitele privilegii de care se bucură, pentru că ei sunt împreună lucrători cu El, ducând mărturia despre puterea salvatoare a harului Său, înaintea lumii și înaintea cerului. Influența și eficiența lucrătorilor lui Dumnezeu este direct proporțională cu curăția inimii și standardul lor moral. Adevărații instructori creștini vor desluși sensul lecțiilor pentru că ei vor fi făcuți în stare să înțeleagă Evanghelia. Vor lăsa ca lumina lor să strălucească peste cei care nu sunt deloc interesați de prețioasele raze ale adevărului. Ușa inimii trebuie deschisă să primească lumina strălucind din Cuvânt. Dacă un tânăr primește lumina strălucind, el poate să fie o binecuvântare pentru ceilalți. Poate să fie altora de folos, dacă cu

răbdare, amabilitate și seriozitate, va face lecțiunea cu cei care nu sînt interesați de lucrurile lui Dumnezeu și ie va explica acestora, în cuvinte simple și hotărâte. La acest fel de exerciții este nevoie de înțelepciune de sus ca lucrătorul să se apropie așa cum trebuie de cei care au nevoie de ajutor și să-i conducă la Hristos, unde sînt satisfăcute toate nevoile sufletului.

Când se convertește un tânăr, nu-l lăsați inactiv, dați-i ceva de făcut în via Domnului. Folosiți-l conform capacității lui, pentru că Domnul a dat fiecăruia ceva de făcut. Să conlucrăm cu Domnul nostru în orice direcție și să folosim fiecare mijloc pentru dezvoltarea celor care sînt în legătura cu școala. Locuitorii pămîntului se aliniază sub drapelul a doi conducători: Hristos, prințul vieții și Satana, prințul întinericului. Este datoria instructorilor și elevilor să facă eforturi stăruitoare, ca să crească rîndurile lui Hristos și să invite fiecare suflet să vină sub stindardul însîngerat al Prințului Emanuel. (Testimonies on Sabbath-School Work, 50, 51.)

școala de Sabat, un factor în instruirea misionară

În câmpul misionar s-a dovedit că, oricare ar fi talentul de a predica, dacă oamenii nu au fost învățați cum să lucreze, cum să conducă întîlnirile, cum să-și facă partea în lucrarea misionară, cum să aibă succes în lucrarea cu oamenii, atunci lucrarea lor este aproape un eșec. Se poate face mult în cadrul școlii de Sabat, ajutînd oamenii să-și dea seama de obligațiile lor și să înțeleagă care este partea lor. Dumnezeu îi cheamă la El și pastorii ar trebui să le

călăuzească pașii în eforturile lor. (Testimonies for the Church 5:256.)

Instructaj pentru lucrul cu Biblia

Marea lucrare de a merge din casă în casă spre a citi Biblia aduce un plus de importanță lucrării școlii de Sabat și scoate în evidență faptul că instructorii trebuie să fie bărbați și femei care înțeleg Scripturile și pot împărtăși bine Cuvântul adevărului. Ideea de a merge să citești din Biblie este de origine cerească și oferă posibilitatea ca sute de tineri să meargă să facă o lucrare care altfel ar rămâne nefăcută.

Biblia nu este ținută în lanțuri. Poate fi dusă ia ușa fiecărui om și adevărurile ei pot fi prezentate fiecărei cunoștințe. Sunt multe persoane care, ca și cei din Bereea, vor căuta în Scriptură, în fiecare zi, să vadă dacă ceea ce le este prezentat este adevărat sau nu. Hristos a spus: „Cercetați Scripturile căci în ele socotiți că aveți viață veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”. Isus, Mântuitorul lumii îndeamnă oamenii nu numai să citească și să o cerceteze. Aceasta este o lucrare mare și importantă și ne este încredințată nouă. Dacă facem așa vom avea mari beneficii întrucât ascultarea de porunca lui Hristos nu rămâne nerăsplătită. Acest act de loialitate față de lumina descoperită în Cuvântul Său, El îl va încununa cu însemnele favorii Sale speciale. (Testimonies on Sabbath-School Work, 29, 30.)

Uită-te după creștini în alte biserici

Nu face lecțiunea într-un mod lipsit de viață. Să predai astfel încât, să se întipărească în minte ideea că Biblia și numai Biblia este regula noastră de credință și că spusele și faptele oamenilor nu sunt criterii după care să judecăm învățătura și acțiunile noastre. Copiii trebuie să fie învățați o lecție mare și anume că ei trebuie să fie liberi de orice urmă de egoism și fanatism. Învățați-i că Hristos a murit să salveze păcătoșii și că pentru cei care nu sunt de aceeași credință cu noi, trebuie să se lucreze cu mare bunătate și răbdare, pentru că sufletele lor sunt prețioase înaintea lui Dumnezeu.

Nimeni să nu fie privit cu dispreț. Să nu existe între noi fariseism sau îndreptățire de sine.

Sunt mulți creștini de alte credințe cu care venim în contact, care trăiesc conform cu lumina pe care o au ei și sunt văzuți mai bine de Dumnezeu decât cei care deși au o lumină mai mare nu lucrează conform cu aceasta și nu înaintează deloc.

Un spirit de toleranță

La un moment dat, ucenicii au găsit un om care predica în Numele lui Hristos. Ioan povestindu-i lui Isus despre el a zis: „I-am interzis să mai facă acest lucru pentru că nu venea după noi”, dar Isus a muștră această atitudine spunând celor ce-L urmau că: „cel care nu este împotriva Mea, este de partea Mea”.

Calea, Adevărul și Viața vor fi clar descoperite în cuvintele, spiritul și comportamentul celor care cred în Isus și învață de la El. Părinții și instructorii ar trebui să dea pe față cel mai tandru interes și simpatie pentru cei care nu cred în adevăr. Ei nu trebuie niciodată să rănească vreun suflet, prin cuvânt sau faptă, căci a fost cumpărat cu sângele lui Hristos. Dacă cei mari manifestă un spirit rece, aspru și lipsit de simpatie, copiii vor face la fel, iar caracterul lor nu va mai fi modelat după modelul divin.

Trebuie să-i învățăm pe cei mici, cu răbdare, că Dumnezeu așteaptă ca ei să fie misionari, nu niște ființe egoiste, înguste și fanatice, ci cu idei largi și plini de simpatie. Dacă toți lucrează cu dragoste și simpatie, asemenea lui Hristos, vor fi câștigători de suflete și vor aduce la Domnul lor oi de mare valoare.

Puneți-vă ținte înalte

Un lucru e sigur și anume este prea puțină dragoste între adventiștii de ziua a șaptea, atât în biserică cât și în lucrarea școlii de Sabat. Se țintește spre ținte prea joase. Totul trebuie să fie lărgit, aspirații mai înalte și mai sfinte pentru a putea inspira o atmosferă mai curată.

Din școala de Sabat să iasă tineri care să studieze pentru a deveni misionari pentru Dumnezeu. Ei au nevoie de cele mai bune instrucțiuni și de cea mai bună pregătire religioasă. Ei au nevoie de destoinicia care vine de sus, care să se adauge la cunoașterea pentru a-i pregăti să ocupe poziții grele și pline de răspundere. Dezvoltarea

intelectuală și spirituală ar trebui să fie tot așa de însemnată ca și cea a puterilor spirituale. Tânărul să-și dea seama de necesitatea de a fi puternic și competent atât pe plan intelectual cât și spiritual. Mulți nu reușesc să obțină această putere, nu pentru că nu au capacitatea necesară, ci pentru că nu se consacră cu hotărâre. Ei ar trebui să folosească la maxim ocaziile ce le au să devină oameni responsabili, ca să poată purta poveri și să împartă răspunderile cu cei care sunt copleșiți. Cel mai important lucru în lucrarea misionară este ca lucrătorii să fie instruiți să meargă în câmp și să predice Evanghelia la orice făptură. (Testimonies on Sabbath-School Work, 32-34).

Capitolul 4

Educatorul și lucrarea sa

Cea mai înaltă știință

Pentru a-L prezenta pe Isus și pe El răstignit, este nevoie de mult mai mult decât poate să-și imagineze o minte mărginită. „El a fost lovit pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre; pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, prin rănilor Lui suntem vindecați.” „Căci El s-a făcut păcat pentru noi. El care n-a cunoscut păcatul, ca și noi să fim neprihăniți în El”. Aceasta trebuie să fie povara lucrării noastre. Dacă cineva crede că poate să fie instructor la școala de Sabat sau profesor la școală, unde se predau științele, mai întâi trebuie să învețe frica de Domnul, care este începutul înțelepciunii, ca să poată preda acest lucru, ca fiind cea mai înaltă știință. (Fundamentals of Christian Education, 272.)

Selecția profesorilor

Instruirea tinerilor și copiilor nu ar trebui tăcută superficial. Educatorii ar trebui să facă tot ce pot ca niște apărători ai adevărului, să ridice standardul. Nu poate fi lucru mai rău decât să fie numiți instructori la școala de Sabat, tineri care au dat pe față mari deficiențe în experiența lor religioasă. Nu coborâți standardul în școlile de Sabat. Copiii trebuie să aibă ca profesori pe cei al căror exemplu și influență să fie o binecuvântare pentru ei și nu o cursă.

Cei ce învață pe alții să aibă mereu în vedere un înalt simț al virtuții, curățeniei și sfințeniei care trebuie să caracterizeze viața creștină. Nu lăsați ca înțelegerea acestor lucruri să devină confuză, nu lăsați pe nimeni să rămână ignorant sau neînțelept cu privire la acest lucru. Nu încurajați pe nimeni, prin cuvânt sau în scris, care nu prezintă o garanție morală și al cărui trecut ridică semne de întrebare în ceea ce privește conștiința și integritatea sa. O persoană poate fi isteată, inteligentă și plină de viață, dar dacă inima nu este îmbibată cu Duhul lui Dumnezeu, dacă nu are un caracter integru, atunci influența ei va fi pământească și nu cerească și face mai mult rău oriunde merge și orice ar face.

Avem mare nevoie de oameni care înțeleg păcatul și urăsc nedreptatea; care au discernământ spiritual ca să realizeze nevoile cauzei lui Dumnezeu și să lucreze cu devotament, cu interes lipsit de egoism și să stea mereu ascuns în Isus. Este nevoie de bărbați și femei aprobați de Dumnezeu, care au o evlavie practică, a căror conștiință să simtă imediat pericolul; oameni care nu se vor înălța pe ei înșiși și nu vor căuta să-și ascundă diformitatea sub o formă de evlavie, ci oameni care își dau seama de slăbiciunile lor, de imperfecțiunile de caracter și care în slăbiciunile lor se agață de Hristos. Cei care se încred în ei înșiși, cred că sunt deasupra oricărei critici, vor face o lucrare imperfectă. Apostolul spune: „Când sunt slab, atunci sunt tare” în timp ce își dă seama de slăbiciune, se sprijină puternic pe Isus și pe harul Său.

Fiecare lucrător în școala de Sabat, care a trecut de la moarte la viață, datorită puterii transformatoare a harului lui Hristos, va arăta

în viața lui cum inima i-a fost mișcată de Duhul lui Dumnezeu. Cei care vor să conducă pe alții, care vor să călăuzească suflete spre cărarea sfințeniei în timp ce în viața lui dă pe față mândrie, dragoste pentru plăceri și etalări, sunt robi necredincioși. Viața lor nu se potrivește cu profesia lor. Influența lor este o ofensă la adresa lui Dumnezeu. Ei au nevoie de o totală convertire. Inimile le au așa de pline de lucruri bune de aruncat încât nu mai este loc pentru adevărul înălțător și înnobilitor. Templul inimii trebuie reparat și curățit pentru că mai degrabă Satana locuiește în el, decât Dumnezeu.

Este important ca să se aleagă cu grijă bărbați și femei, pentru posturile de încredere. Ar trebui să cunoașteți câte ceva din trecutul lor și să vă dați seama cum li s-a dezvoltat caracterul. Mai bine dublați numărul de elevi dintr-o clasă, decât să numiți profesori a căror influență nu este în conformitate cu adevărul pe care-l profesăm, întrucât influența lor este dăunătoare. (Testimonies on Sabbath-School Work, 22-26.)

Caracteristici esențiale

Cei care au datoria să numească instructorii trebuie să fie prudenți și să nu cheme pe cei care nu pot exercita o influență bună. Cum se compară profesorul (instructorul)? Este punctual? Este îmbrăcat curat și îngrijit? Aceste lucruri trebuiesc avute în vedere căci sunt caracteristici esențiale. Cum poate el să ceară însușirea acestor lucruri, dacă el însăși nu este un exemplu de punctualitate, îngrijire, calmitate și ordine? Exemplul unui profesor care vine

târziu în clasă, alergând chiar și de-abia trăgându-și suflarea învățată la nepunctualitate și dezordine. (Testimonies on Sabbath-School Work, 95, 96).

Minți echilibrate, caractere armonioase

La orice nivel, este nevoie de instructori cu minți echilibrate și caractere plăcute. Nu dați această lucrare (de a învăța pe alții) în mâinile tinerilor care nu știu să lucreze cu mințile umane.

Ei știu atât de puțin despre puterea harului care lucrează în inimă și formează caracterul, încât au nevoie să reînvete lecțiile despre experiența creștină. Unii ca aceștia n-au învățat niciodată să-și țină sufletul și să-și formeze caracterul sub disciplina lui Isus Hristos, sau să-și aducă chiar și gândurile sub stăpânirea lui Hristos.

Educatorul are de a face cu tot felul de copii și tineri... Mulți dintre ei nu au primit o educație corespunzătoare acasă. Ei au fost neglijati cât se poate de mult. Unii au fost lăsați să facă ce le-a plăcut. Alții au fost mereu pedepsiți și descurajați, au cunoscut puțină amabilitate, bucurie sau cuvinte de aprobare. Ei au moștenit caracterele nedesăvârșite ale părinților, la care s-a adăugat educația primită.

Nu este lucrare mai importantă decât educarea și instruirea acestor copii și tineri. Cei care lucrează în această parte a viei lui Dumnezeu, trebuie să învețe întâi cum să se stăpânească, cum să-și țină (simțămintele) resentimentele și firea sub controlul Duhului

Sfânt a lui Dumnezeu. Ei ar trebui să facă dovada că au minți echilibrate, caractere armonioase și deci se poate avea încredere în ei, ca unii care sunt creștini conștiincioși, avându-l ca șef pe Marele Învățător. (Fundamentals of Christian Education, 266, 267.)

Îmbrăcăminte și comportament

Fiecare instructor al școlii de Sabat ar trebui să fie un urmaș al lui Hristos. Cei care nu s-au identificat cu urmașii lui Hristos, arătând prin viața lor că sunt creștini, nu ar trebui să fie solicitați ca instructori pentru că au nevoie ca alții să-i învețe pe ei principiile de bază ale dragostei și temerii lui Dumnezeu. „Fără Mine nu puteți face nimic!” -- spune Hristos. și apoi ce valoare poate să aibe învățătura venită de la unul care nu cunoaște din proprie experiență puterea lui Hristos? Ar însemna o mare lipsă de consecvență să soliciți o asemenea persoană să conducă o clasă la școala de Sabat. Un rău și mai mare este să permiți ca o clasă să fie sub influenței unui instructor a cărui îmbrăcăminte și comportament reneagă pe Mântuitorul pe care mărturisește că-L servește.

Cei care conduc studiul trebuie să aibe inimile încălzite și învigorate de adevărul lui Dumnezeu, fiind nu numai ascultător ci și împlinitor cu fapta al Cuvântului. Ei ar trebui să se hrănească precum mlădița din vie, asupra lor căzând rouă harului ceresc, ca inimile lor, ca niște plante care înfloresc, să răspândească parfumul prețios de mulțumire. Instructorii au nevoie să studieze, cu sârguință zilnic, Cuvântul lui Dumnezeu, să arate faptul că învață în fiecare zi în școala lui Hristos, că sunt în stare să comunice altora lumina

primită de la Marele Profesor, Lumina lumii.

Ei trebuie să realizeze răspunderea ce o poartă și să folosească fiecare ocazie pentru a se perfecționa și a putea lucra la salvarea de suflete. Este important că atât instructorii cât și elevii să studieze Cuvântul lui Dumnezeu cu hărnicie și perseverență. Ei ar trebui să aibe o legătură mai strânsă cu Dumnezeu ca ispitele mici să nu-i controleze, să reziste cu succes împotriva apatiei și indolenței. Cei care mărturisesc că sunt creștini, n-ar trebui să admită în viața lor lenevia sau îngăduința de sine. (Testimonies on Sabbath-School Work, 54-55.)

Un reprezentant al adevăratei religii

Adevăratul lucrător din cadrul școlii de Sabat, nu se va modela după practicile și obiceiurile lumești. Viața lui va fi în concordanță cu profesia lui, ieșind din lume, separându-se de spiritul și chipul ei. El nu se va întoarce câtuși de puțin de la hotărârea fermă de a fi una cu Hristos și va rămâne fidel lui Dumnezeu care este contra mândriei, indulgenței și distracției egoiste, cheltuielii mijloacelor avute pentru mulțumirea înclinației spre etalare, ci a fi un exemplu în spirit, comportament și îmbrăcăminte.

Lucrătorule din școala de Sabat, ce standard urmărești, pe cel al lui Hristos sau pe cel al lumii? Vrei să cultivi tandrețea Sa atunci când încerci să ajungi la mintea și inima oamenilor, seriozitatea când îi povățuiești și să explici cu viața și caracterul tău ce poate face religia lui Hristos? Să nu ascultăm noi oare de îndemnul

apostolului; „Rămâneți în Isus Hristos și nu purtați grijă de trup ca să-i stârniți poftete”?

Este nevoie de o reprezentare a adevăratei religii înaintea tinerilor. O asemenea religie se va dovedi o putere împotriva oricărei influențe care ar vrea să pătrundă. Religia pe care trebuie s-o vadă tinerii spre a fi atrași la Hristos este cea care dă bucurie, frăgezime, o continuă creștere și consacrare a inimii. O astfel de religie nu va lăsa urme în suflet și cel care o are va fi reînnoit mintal și fizic prin harul înnoitor al lui Dumnezeu.

Cei ce sunteți instructori la școala de Sabat sau profesori în școli, încercați acest lucru pentru un an de zile și vedeți dacă nu veți putea apoi zice: „Domnul a făcut lucruri minunate pentru noi și multe suflete au venit la pocăință”. (Testimonies on Sabbath-School Work, 45, 46.)

Cercetare de sine

Dumnezeu ar vrea ca instructorii să se cerceteze pe ei înșiși dacă mai sunt în dragostea Lui. Cei care lucrează pentru Dumnezeu, vor trece prin experiențe care vor testa caracterul lor. Profesorii ar trebui să învețe mereu și să se lupte pentru o completă înțelegere și o judecare corectă a adevărului lui Dumnezeu. Ei sunt în pericol de a deveni prea siguri pe ei și atât de plini de ei, încât să nu-și dea seama de lipsurile lor, de îngustarea felului lor de a vedea lucrurile și că de fapt nu înaintează, nu devin din ce în ce mai buni, ci din ce în ce mai plini de importanță. Ei nu aduc pe Isus în inimile lor și nu au

experiențe cu El. Profesorul (instructorul) să-și cultive puterile, să-și pregătească expunerile, ca să vorbească clar și cu o dicție corectă. Puterile minții să fie cultivate și să ajungă atât de slabe și gândurile atât de confuze încât să nu poată explica și nici înțelege învățăturile credinței noastre. Dacă educatorul nu este caracterizat de evlavie sinceră, curăție, renunțare de sine și gata să îndure inconveniente, atunci nu este potrivit pentru această lucrare. Datoria oricărui profesor este să-și testeze spiritul și puterile sale și să înțeleagă adevărata sa poziție înaintea lui Dumnezeu, prin cercetare de sine.

Exemplul instructorului

Cel ce acceptă responsabilitatea de a fi instructor, dacă nu este cu totul pregătit, dar dacă simte răspunderea poziției sale, să facă tot ce-i va sta în putere ca să învețe, să cultive respectul, bucuria și fermitatea. Comportamentul să fie astfel încât clasa să învețe să aibă gânduri solemne și respect față de Dumnezeu. În timp ce vorbește în cuvinte simple despre Dumnezeu, Hristos, suferințele Sale, învierea Sa, ca și când sunt lucruri reale pentru el, mințile vor fi purtate deasupra lucrurilor pământești și cei ce ascultă vor simți că sunt în prezența Celui Infinit.

Școala de Sabat nu este locul pentru a ține niște ore doar de formă, unde se vorbește frumos și cu ușurătate despre adevărurile eterne, care sunt mai înalte decât cerurile și mai mari decât lumile. Felul cum se comportă clasa reprezintă caracterul profesorului, care este exemplul viu din fața lor. Dacă sunt necuviincioși, nerespectuoși și continuă să fie așa, atunci trebuie să fie o cauză și

problema trebuie rezolvată.

Respectuos și totuși vesel

Instructorul poate să aibă o atitudine respectoasă și totuși să fie vesel. În locul unei purtări ușoare, să caute după lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. Lăsați ca elevii să primească mesajul că religia este o realitate de dorit pentru că aduce pace, odihnă și bucurie. Nu lăsați impresia că ea (religia) este ceva rece și neatractiv. Pacea și prezența plină de slavă a lui Hristos să fie pe fața voastră care să vorbească despre dragostea Sa, iar buzele să rostească cuvinte de mulțumire și laudă.

Cei care obișnuiesc să aibă o legătură strânsă cu Dumnezeu, vor reflecta lumina Sa în expresia feței. Copiii urăsc tristețea și fețele posomorâte. Inimile lor răspund la ceea ce strălucește, la voioșie și dragoste. Deși profesorul trebuie să fie ferm și hotărât, totuși n-ar trebui să fie rigid, exagerat și dictatorial. Este nevoie de o autoritate plină de demnitate, altfel va pierde aceea capacitate care-l poate face un educator cu succes. Copiii observă repede orice slăbiciune sau defect de caracter al instructorului. Comportamentul este cel care impresionează. Cuvintele spuse nu-și vor face efectul dacă ei (copiii) nu văd în caracterul celui din fața lor un model. Caracterul unui creștin adevărat, exemplificat în viața de toate zilele, va avea o mai mare influență în clădirea caracterului elevilor decât ar putea avea orice învățătură sau repetare de lecții. Dumnezeu ne-a legat unul de altul astfel încât, în mod inconștient, venind în contact cu alții, felul de a trăi este influențat, iar practicile și obiceiurile se

schimbă. Dumnezeu vrea ca nici unul din acești micuți să nu fie pierduți, fie ca orice educator să posede acea sfințenie practică pentru ca dragostea și caracterul lui Isus să fie descoperit în el.

Școala de Sabat nu este un loc de distracții, de amuzare sau recreere pentru copii, totuși condusă așa cum trebuie, copiii se vor simți bine. Este un loc unde copiii și tinerii sunt educați, unde se deschide Biblia înțelegerii lor, rând cu rând, aici puțin, colo puțin. Este locul unde se împarte lumina divină. Nu toți cei care predau în școala de Sabat sunt potriviți pentru această lucrare. Faceți ca fiecare instructor să simtă nevoia de a cunoaște mai mult, să cunoască pe cei cu care au de a face și să cerceteze pentru a găsi cele mai bune metode de a împărtăși cunoștința. (Testimonies on Sabbath-School Work, 95-98.)

Influența profesorului

Caracterul și experiența noastră proprie hotărăște ce fel de influență vom avea asupra altora. Pentru a convinge pe alții de puterea harului lui Dumnezeu, noi trebuie s-o fi experimentat în inima și viața noastră. Evanghelia pe care o recomandăm altora spre salvare, trebuie să fie cea prin care propriul suflet a fost salvat, Numai printr-o credință vie în Hristos ca Salvator personal este posibil să ne facem simțită influența într-o lume sceptică (necredincioasă). Dacă e să scoatem suflete din curentul lumii vijelios, atunci trebuie ca propriile noastre picioare să fie așezate ferm pe stâncă Isus Hristos.

Semnul creștinismului nu este unul exterior și nici purtarea unei cruci sau coroană ci este ceea ce descoperă legătura între om și Dumnezeu. Prin puterea harului Său, manifestat prin transformarea caracterului, lumea va fi convinsă că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său ca Mântuitor al ei. Nici o influență care poate înconjura sufletul uman nu are așa putere ca influența unei vieți neegoiste. Cel mai puternic argument în favoarea Evangheliei este un creștin plin de dragoste. (Testimonies on Sabbath-School Work, 115, 116.)

Răbdare cu cel îndărătnic

Aduceți-vă aminte că nu puteți citi inimile. Nu cunoașteți motivele care determină unele acțiuni pe care le considerați greșite. Sunt mulți care nu au primit o educație corectă; caracterele lor sunt deformate și ei sunt dificili, aspri și parcă nu au nimic bun în ei. Dar harul lui Hristos poate să-i transforme. Niciodată să nu-i dați la o parte, nu-i descurajați zicând: „Niciodată n-am să te mai ajut căci m-ai dezamăgit”. Câteva cuvinte spuse în grabă, la supărare -- ceea ce noi credem că merită -- poate rupe căile prin care noi am fi putut să-i atragem și să-i legăm de inimile noastre.

O viață consecventă, de stăpânire de sine, un spirit calm în provocări sunt întotdeauna cele mai convingătoare argumente și cel mai solemn apel. Dacă ai avut ocazii pe care alții nu le au, nu le uita și fi un profesor înțelegător, înțelept, grijuliu și amabil.

Când vrei să iei amprenta unui sigiliu, pe o bucată de ceară, nu cred că arunci grăbit și violent sigiliul în bucata de ceară, ci îl așezi

cu grijă, îl apeși ușor și constant, până când s-a îngropat bine în ceară. Tot așa se procedează și cu sufletele umane. Secretul puterii stă într-o continuă influență creștină, iar aceasta depinde de o neîntreruptă manifestare a caracterului lui Hristos. Ajutați pe cei greșiți, povestindu-le despre experiența voastră. Arătați-le cum, atunci când ați greșit, răbdarea, amabilitatea și ajutorul prietenilor v-au dat curaj și speranță.

Până la ziua judecății nu veți ști niciodată ce influență au avut purtările amabile și considerația față de cel inconsecvent, irațional și fără valoare. Când ne întâlnim cu nrecunoștința și disprețuirea adevărului sacru, suntem tentați să ne exprimăm îndată disprețul și indignarea. Cel vinovat se așteaptă la o astfel de reacție și sunt pregătiți pentru ea. Dar o atitudine răbdătoare și plină de amabilitate îi va lua prin surprindere și deseori trezește în ei cele mai bune porniri și dorință după o viață mai nobilă. (Testimonies on Sabbath-School Work, 116, 117.)

Îngăduitor cu alții

Legăturile de-o viață cer exercitarea controlului de sine, îngăduința și simpatia. Există o diferență enormă între indivizi în ceea ce privește înclinațiile, obiceiurile, educația, astfel încât există diferite feluri de a vedea lucrurile. Noi judecăm diferit unul de altul. Nu toți înțelegem la fel adevărul și nici n-avem concepții de viață asemănătoare. Greutățile unuia nu sunt grele pentru altul, răspunderile care pentru unii sunt ușoare pentru alții sunt grele și complicate.

Natura umană este atât de slabă și ignorantă, atât de predispusă la concepții greșite încât fiecare ar trebui să fie foarte atent în aprecierea celorlalți. Noi ne dăm scama foarte puțin de influența faptelor noastre asupra experiențelor altora. Ceea ce facem sau zicem poate ni se pare de mai mică importanță dar dacă ni s-ar deschide ochii, am putea realiza că de fapt de aceasta a depins obținerea de rezultate spre bine sau spre rău. (Testimonies on Sabbath-School Work, 117.)

Propria perfecționare

Pentru că în jurul tinerilor există atâtea caractere rele și atâtea falsitate, este mare nevoie ca lucrarea educatorului, atitudinea și comportamentul lui să reprezinte adevărul. Copiii sesizează foarte repede slăbiciunile sau defectele. Singura cale prin care profesorul poate să câștige respectul elevilor, este descoperirea în propriul caracter a principiilor pe care vrea să-i învețe.

Dar rodnicia unui educator nu depinde atât de mult de cantitatea de cunoștințe cât de standardul spre care țintește. Adevăratul profesor nu se mulțumește cu o minte leneșă și indolentă (delăsătoare) sau uitucă. El caută în permanență ținte mai înalte și metode mai bune. Viața sa este o continuă creștere. În lucrarea unui astfel de profesor vei găsi prospețime, putere înviorătoare care inspiră și stimulează pe elevii săi.

Este nevoie de profesori ageri în a discerne și îmbunătăți orice

posibilitate de a face bine; care îmbină entuziasmul cu adevărata demnitate; capabili să controleze, să conducă și înzestrați cu darul de a învăța pe alții, a inspira gândirea, a trezi energiile, a împărți curaj și viața în jurul lor.

Poate că un instructor (educator) a avut posibilități reduse, astfel că nu posedă calificări prea înalte, așa cum s-ar dori, totuși dacă înțelege bine natura umană, dacă își iubește cu adevărat lucrul său și îi apreciază importanța, dacă este hotărât să se perfecționeze și este gata să lucreze cu sârguință și perseverență, atunci va înțelege nevoile elevilor și prin atitudinea lui progresistă și plină de simpatie îi va atrage să-l urmeze în timp ce el îi conduce înainte și în sus.

Copiii și tinerii aflați în grija unui profesor, diferă foarte mult între ei în ceea ce privește înclinațiile, obiceiurile și pregătirea. Unii nu au nici un scop anume în viață și nici principii fixe. Aceștia trebuiesc treziți să-și vadă responsabilitățile și posibilitățile.

Cel care își dă seama de șansele și privilegiile muncii sale nu va îngădui nimănui să-i bareze calea spre perfecționare. Nu va precupeți nici un efort spre a ajunge la cel mai înalt standard. Tot ceea ce va dori să vadă în elevii săi, se va strădui el însuși să facă. (Testimonies on Sabbath-School Work, 118, 119.)

Provizii pentru dezvoltarea capacităților

Avem nevoie de educatori consacrați care-L iubesc pe Dumnezeu, iar pe aproapele ca pe sine însuși. Domnul nostru a făcut

provizii suficiente ca instructorii (educatorii) să-și dezvolte capacitățile, în fiecare sabat ca lucrarea să reziste timpului, pentru veșnicie. Este nevoie în școlile noastre de tineri, băieți și fete, caracterizați de sfințenie vie, având nu o experiență superficială ci o evlavie profundă care se obține învățând zilnic în școala lui Hristos, fiind astfel în stare să predea altora lecțiile învățate de ei înșiși de la Hristos.

Cei care sunt mulțumiți să urmeze un ordin dat să-și facă lucrarea ca pe o rutină vor avea de pierdut și nu-și vor îndeplini misiunea unui instructor al școlii de Sabat. Dar cei care se angajează în această activitate ca niște creștini adevărați, îndeplinindu-și partea în temere de Dumnezeu și lucrând cu dragoste pentru sufletele salvate de Hristos, vor fi lucrători împreună cu Dumnezeu.

Profesorii să fie exemple

Educatorii să fie un exemplu bun pentru tineri, în spirit, comportament și îmbrăcăminte. Să fie îmbrăcați în haine simple care să nu atragă privirea, iar spiritul lor, tot atât de umil ca al unui copil, să fie curat și nobil căci stau în prezența lui Dumnezeu ca să reprezinte caracterul lui Hristos înaintea elevilor. Să-și îndeplinească responsabilitățile cu devotament, cu inimă plină de tandrețe, amintindu-și de cuvintele lui Isus: „Aveți grijă să nu disprețuiți pe niciunui dintre acești micuți, căci îngerii lor văd pururea fața Tatălui meu din ceruri”.

Dacă instructorii ar purta mereu în minte faptul că Duhul Sfânt

este Cel care trebuie să descopere sufletului strălucirea lucrurilor cerești și că în timp ce ei lucrează, Acest trimis al cerului imprimă adevărul în minte; dacă realizează că îngerii sunt lângă ei, că stau pe loc sfânt, atunci mult mai eficientă ar fi lucrarea din școala de Sabat. Instructorii n-ar mai fi lipsiți de har și putere pentru că ar avea prezența divină, ar înțelege că sunt doar unelte umane prin care Hristos împarte lumina cerească. Ei vor avea putere și vor cunoaște că Duhul Sfânt ajută în neputințele lor.(Testimonies on Sabbath-School Work, 41, 43.)

Hristos este modelul nostru și nu un om

Instructorii școlii de Sabat să nu urmeze exemplul celor care nu cresc în cunoașterea Domnului și Salvatorului, Isus Hristos, chiar dacă un astfel de exemplu îl dau chiar slujitorii altarului. Cel care vrea să lucreze împreună cu Dumnezeu nu trebuie să copieze tonul, manierele sau ideile nici unui alt om, ci să învețe de la Dumnezeu ca să fie înzestrat cu înțelepciune cerească. Dumnezeu a dăruit fiecărui om putere de gândire și judecată și trebuie să-și pună talentele la schimbător, potrivit cu capacitățile sale. Domnul nu va primi ca lucrător pe cel care este doar umbra altora, pe care ci îi admiră. Instructorul să crească până la statura plinătății lui Hristos, nu până la nivelul unei ființe umane finite și care poate oricând greși. Trebuie să creșteți „în har” -- și unde găsești acest har? -- numai în Hristos, Modelul divin.

Deci, fiecare sa privească la Hristos, copiind Modelul divin. Orice lucrător să-și încerce puterile la maxim și să lucreze în

armonie cu planul lui Dumnezeu. Să învețe în școala lui Hristos că și el poate fi înțelept și priceput în a învăța pe alții. Să învețe de la Hristos „căci este blând și smerit cu inima”, ca apoi să poată fi un profesor adevărat, să câștige pe elevii lui la Hristos, iar aceștia să devină, la rândul lor, misionari credincioși în marele lan al secerișului. (Testimonies on Sabbath-School Work, 76, 77.)

Dragostea -- puterea constrângătoare

În general vorbind, se dă pe față prea puțină compasiune pentru sufletele cu care lucrăm. Nu se vede acea putere care caută să înduplece, să obțină simpatia, să atragă suflete ca ele să se împace cu Dumnezeu. Dacă adevărul este prezentat așa cum este el în Isus atunci religia n-o să mai fie privită ca o corvoadă ci ea o plăcere. Educatorii să pună în lucrarea lor strălucire, un spirit plin de mulțumire și o inimă plină de tandrețe și compasiune, asemenea lui Hristos, ca inima elevilor să se umple cu dragoste neegoistă. Căci aceasta este spiritul care umple cerul. Nu merită oare ca profesorii să se dezbrace de orice egoism și mândrie și să devină împlinitori din toată inima ai Cuvântului? Rămâneți în isus și nu vă faceți griji de trupul muritor ca să-i treziți poftele. Credința adevărată, originală, vie strânge la Hristos și dă naștere la supunere și la dorința de a-L urma pe El oriunde merge, și când se va realiza acest lucru, ca urmare a eforturilor noastre, bine direcționale, multe suflete prețioase vor veni ia Domnul lor.

Părinți și educatori să căutați să imprimați în mintea copiilor, chiar din fragedă copilărie, importanța salvării lor. Copiii să fie

învățați că Dumnezeu este Tatăl lor ceresc și că El și-a arătat dragostea față de ei dăruind pe singurul Lui Fiu, iar Salvatorul și-a făcut cunoscută iubirea Lui, venind în lumea noastră și murind ca noi să trăim. Dacă aceste lecții vor fi prezentate cu dragoste și amabilitate, ele vor lăsa o urmă adâncă în mințile și inimile tinere. Așa cum imaginile și obiectele sunt reflectate de oglinda luminată, tot așa și aceste teme vor fi reflectate de oglinda luminată a minții, prin dragostea lui Isus Hristos. (Testimonies on Sabbath-School Work, 100, 101.)

Simplitate și compasiune

Cât de important este ea să deschidem Biblia înaintea copiilor, vorbindu-le în cuvinte simple, asemenea lui Hristos. Educatorii să lase acasă cuvintele pompoase și grele, să folosească cele mai simple vorbe care vor fi repede înțelese de mințile tinere.

Ca să fi un instructor cu succes, nu numai metoda de predare trebuie să fie simplă ci să aduci cu tine dragoste și compasiune. Copiii vor sesiza acest element și vor reacționa ca atare. Cei mari sunt și ei copii în creștere, și inima lor (oamenilor mari), răspunde la dragoste și compasiune. Isus, Marele învățător, i-a convins pe ucenicii Săi de dragostea Lui pentru ei. Isus a luat asupra Sa natura umană cu un singur scop, să arate oamenilor mila, dragostea și bunătatea lui Dumnezeu concretizate în găsirea unei soluții pentru salvarea lor, ca ei să fie fericiți. Pentru aceasta a murit El. În timp ce rostia cuvintele Sale pline de tandrețe, inima Lui sălta de bucurie la gândul că va face mult mai mult decât puteau cere sau gândi cei ce

ascultau. În fiecare zi prin lucrarea de binecuvântare a oamenilor, El arăta cât de mult ținea la rasa umană, căzută. Inima Sa era o fântână de compasiune fără sfârșit din care inima însetată putea să bea apa vie.

Când Isus a vorbit mulțimii, oamenii au fost uimiți de învățătura Lui, pentru că îi învăța ca Umil care avea putere, nu cum învățau cărturarii. Aceștia căutau să instaureze teoriile lor și ca să le susțină și să-și mențină influența asupra minților oamenilor, au repetat la nesfârșit fabule și tradiții copilărești. Cele mai de seamă metode de instruire, constau mai ales din parcurgerea unui șir de ceremonii nemiloase, fără sens și din repetarea unor opinii lipsite de greutate. Învățătura lui Isus inspira ideile cele mai mari și frumoase, cele mai deosebite adevăruri erau expuse înțelegerii în cel mai simplu mod, iar oamenii simpli îl ascultau cu bucurie. Această metodă ar trebui folosite în școlile noastre de Sabat. Reflectați lumină, lumină cerească de la Isus, ca sufletele copiilor și tinerilor să fie luminate de slavă divină. Astfel copiii pot fi conduși, în simplitate la „Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii”. (Testimonies on Sabbath-School Work, 39, 40.)

Să fie prezentate teme noi

Sufletul ar trebui să fie ca o cutie de bijuterii, plină de lucrări scumpe și frumoase. La amvon, în școala de Sabat, la adunările de rugăciune și în societate, să prezentăm noi și noi teme, cu care să luminăm pe alții. Să urmăm exemplul „Profesorului perfect” El a instruit pe oameni descoperindu-le caracterul viului Dumnezeu. El a

zis: „Viața veșnică este aceasta, să te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu”. Acesta este cel mai important subiect ce trebuie imprimat în mintea tinerilor pentru ca ei să aibă cunoștință de caracterul părintesc al lui Dumnezeu și să ajungă să-și subordoneze interesele temporare celor veșnice. În timp ce privesc la caracterul lui Dumnezeu, în inimile lor va apare dorința de a spune și altora despre frumusețea și puterea adevărului.

Puterea transformatoare a religiei

Fie ca orice bărbat, femeie sau copil care are de a face cu mințile umane, să aibă adevărul încrustat în suflet, ca acesta să se dea pe față în spirit și cuvinte, în caracter, în fapte. Puterea sfințitoare a adevărului ar trebui să conducă pe fiecare instructor al școlii de Sabat sau pe cel ce ocupă o poziție în instituțiile noastre să aibă o astfel de experiență încât să spună:

„știu în cine am crezut”. Religia lui Isus Hristos are putere transformatoare și aceasta trebuie să poată fi văzută în noi. într-o umilință mai mare, mai multă convingere, o credință mai mare, mai vie, ca să putem deveni lumina lumii. Eul să cadă și Hristos să fie înălțat. De ce oare cei cărora le-a fost încredințată lucrarea în via morală se înalță pe ei înșiși așa de ușor?

Întrebări cercetătoare

De ce sunt atât de mulți care cred că poziția de răspundere este

cea care înalță pe om? De ce devin atât de satisfăcuți cu ei înșiși, când în realitate sunt atât de dependenți de sacrificiul expiator? Răspunsul este pentru că cei care sunt mulțumiți de starea lor nu au căzut pe Stâncă pentru a fi zdrobiți de ea. De aceea este așa puțină încredere în Dumnezeu, așa puțină seriozitate și pocăință sinceră și o lipsă atât de mare de rugăciuni fierbinți? Fiecare instructor să se întrebe: „Am primit eu Duhul Sfânt, de când am hotărât să merg pe această cale? L-am primit pe Hristos ca fiind Salvatorul meu personal?” Răspundeți la aceste întrebări cu toată seriozitatea.

Fiecare moment -- o ocazie de aur

Dacă fiecare dintre cei angajați în lucrarea lui Dumnezeu ar fi creștin adevărat, atunci acest lucru s-ar vedea în faptele lor. Ei vor vorbi cu cei din jur despre Hristos. La școala do Sabat instructorii nu vor mai pierde vremea cu lucruri neimportante, pentru că știu că fiecare moment este o ocazie de aur și trebuie folosit pentru a lucra cu sârguință în grădina lui Dumnezeu. Să ne rămână adânc înfipt în minte faptul că Hristos stă ca Mijlocitor înaintea tronului harului, prezentând în fiecare clipă sângele Său și astfel să realizăm importanța și valoarea fiecărui moment pe care-l trăim, Isus trăiește ca să facă mijlocire pentru noi, dar fiecare clipă trăită fără băgare de seamă nu mai poate fi recuperată niciodată. Profesori și elevi, luați în considerare acest fapt deosebit și anume ca Hristos nu încetează să-și facă lucrarea Sa din Sanctuar; dacă purtați jugul lui Hristos, dacă ridicați povara Lui, voi nu faceți altceva decât lucrarea pe care însăși Capul cel Viu o face. (Testimonies on Sabbath-School Work, 85, 86.)

Expresia feței, un index al caracterului

Instructorii să poarte fiecare copil în inima lor și să-i acorde atenție și grijă deosebită.

Este imposibil să faci acest lucru ca să reziste în timp fără să existe o legătură cu Dumnezeu. Isus a spus: „Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele aveți viață veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”. Nu încurajați o cercetare superficială a adevărului. Explicați clar fiecare punct. Nu îngămădiți în mințile tinere multe învățături deodată. Cuvântul prețios al lui Dumnezeu să fie o lampă pe cărarea lor și o lumină pentru piciorușele lor. Imprimați în mintea lor că este un privilegiu pentru ei să umble în lumină.

Calea păcii, a curăției și sfințeniei este pentru cei răscumpărați de El. Hristos merge înainte pe această cale, El este adevăratul Păstor; urmându-L, ei vor evita cărările pustii și capcanele.

Din Cuvântul lui Dumnezeu ei vor putea învăța că toți cei care vor intra în ceruri trebuie să aibă un caracter perfect pentru ca să poată să se întâlnească cu Domnul lor în pace. Mulți copii și tineri au caracterul imprimat pe expresia feței lor. Istoria vieții lor o poartă pe trăsăturile feței. Adevărații educatori vor imprima în mintea copiilor un caracter asemenea lui Hristos, frumos și curat, care va transforma fața lor. Dacă Hristos locuiește în inimă vei citi puritate, rafinement, pace și dragoste în trăsăturile feței. Pe alte fețe, își

atârnă semnul un caracter rău egoism, viclenie, înșelăciune, falsitate, dușmănie și gelozie. Cât de greu este pentru astfel de caractere să primească amprenta adevărului.

Cultivarea caracterului

Acum avem nevoie să dăm o atenție specială cultivării caracterului. Să aveți în voi gândul care era în Hristos ca astfel fiecare lucrător al școlii de Sabat, mare sau mic, să fie înălțat și înnobilit, ca Isus să nu fie dat de rușine când îi va numi conlucrătorii Lui. Hristos a pus la dispoziție toată cultura spirituală necesară. Dacă El locuiește în suflet, inima va fi umplută cu Duhul Sfânt care își face simțită prezența prin transformarea trăsăturilor feței. Legea divină trebuie scrisă în inimă și respectată în viața de zi cu zi ca să ajungem să avem un caracter frumos și atrăgător. (Testimonies on Sabbath-School Work, 20-22.)

Prezentați lecțiile practice

Fie ca instructorii să cerceteze cu toată inima problema prezentată de lecție. Să-și facă planuri pentru a prezenta o aplicație practică a lecției și să trezească interesul în mintea și inima copiilor. Elevii să fie antrenați în activități în care să rezolve diferite probleme (întrebări) din Biblie. Instructorii să se îngrijească să nu ajungă la lucruri aride și neinteresante.

Educatorii nu depun o muncă serioasă pe cât ar trebui; în ceea ce privește activitățile, ei nu s-au apropiat de inimile copiilor prin

metode adecvate, cu compasiune, răbdare și eforturi hotărâte de a interesa pe fiecare elev de salvarea sufletului lui. Activitățile (exercițiile) să fie ceea ce Dumnezeu ar fi făcut din ele moment potrivit pentru o profundă convingere de păcat și de nevoia de schimbare. Dacă lucrarea e făcută corect, cu dibăcie, suflete vor fi convinse și se vor întreba: „Ce să fac pentru a fi mântuit?” (Testimonies on Sabbath-School Work, 12, 13.)

Folosirea de lucruri ajutătoare

Pentru a interesa pe copii, s-au depus ceva eforturi dar nu suficiente. Școlile de Sabat ar trebui făcute mai interesante. Școlile publice, în ultimii ani, și-au îmbunătățit foarte mult metodele de predare. Sunt folosite diferite obiecte, ilustrații, tabla pentru a explica lecțiile grele minților tinere. Tot așa și adevărul poate fi prezentat într-un mod simplu și deosebit de interesant minților active ale copiilor.

Deseori prin copii se poate ajunge la părinți care altfel sunt foarte greu de abordat. Instructorii școlii de Sabat învață pe copii adevărul și aceștia îl duc acasă. Dar sunt puțini instructori care realizează importanța acestei ramuri a lucrării. Metodele de învățare folosite în școlile publice pot fi utilizate cu același succes și în școala de Sabat, ca mijloace de a aduce copiii la Isus și a-i educa în adevărul biblic. Aceasta va produce mai mult bine decât manifestările religioase cu caracter emoțional care trec tot atât de repede pe cât vin.

Ar trebui cultivată dragostea lui Hristos. E nevoie să folosim mai multă credință în lucrarea ce credem că trebuie terminată înainte de revenirea lui Isus, mai multă renunțare de sine, mai multă muncă făcută cu jertfire de sine, în direcția cea bună. Este nevoie de un studiu profund, făcut cu rugăciune, despre cum să lucrăm mai bine. Să faceți planuri cu grijă și să le studiați în amănunțime. Sunt printre voi minți care pot inventa și duce la bun sfârșit planurile, numai să fie puse la lucru. Eforturile bine direcționale și făcute în mod inteligent, vor avea mari rezultate. (Testimonies on Sabbath-School Work, 9.)

Scoaterea în evidență a greșelilor

Dacă este bine condusă, școala de Sabat este unul din mijloacele importante folosite de Dumnezeu pentru a aduce suflete la cunoașterea adevărului. Nu este bine ca numai instructorul să vorbească ci să antreneze și clasa, să spună ce știe. Apoi cu câteva remarci scurte și ilustrații să întipărească lecția în mintea elevilor. Sub nici o formă nu ar trebui ca instructorii să treacă, în mod mecanic prin lecție și apoi să stea jos, lăsând elevii să se uite pe pereți, sau să se joace, așa cum am văzut uneori. O astfel de metodă nu va da rezultate, ba este chiar dăunătoare. Dacă instructorul este bine pregătit, fiecare moment poate fi utilizat cu folos. Mințile active ale copiilor trebuie folosite mereu, să cereți părerile lor, să-i aprobați sau să-i corecți după caz, dar niciodată să nu te așezi pe scaun spunând: „Gata, am terminat”. Nu se poate spune așa ceva despre o lecție. (Testimonies on Sabbath-School Work, 18, 19.)

Indolență spirituală

În unele școli de Sabat se dau posturi unora care nu au aptitudini de a preda și nici dragoste sinceră pentru suflete. Ei înșiși nu înțeleg tot adevărul. Cum ar putea atunci conduce suflete la fântâna vieții? Trebuie ca mai întâi instructorii să bea din apa salvării și apoi îngerii lui Dumnezeu vor lucra pentru ei ca să vadă ce cale să ia spre a câștiga tinerii la Isus. Este nevoie de aptitudini, dorință, perseverență și un spirit ca al lui Iacov, care atunci când s-a luptat în rugăciune a strigat: „Nu te voi lăsa până nu mă vei binecuvânta”. Când binecuvântarea lui Dumnezeu se va revărsa asupra instructorilor, aceasta se va reflecta asupra celor peste care sunt puși. Niciodată să nu plasați tinerii în grija unora care sunt nepăsători din punct de vedere spiritual, care nu au aspirații înalte, sfinte, superioare, pentru că aceeași minte indiferentă, fariseism, o formă lipsită de putere se va vedea curând și în elevi. (Testimonies on Sabbath-School Work, 13.)

Discuții contradictorii în clasă

Lecțiile școlii de Sabat să fie astfel prezentate încât să arunce lumină în camerele inimii și minții. Ca să se realizeze acest lucru, instructorul trebuie să fie sub controlul Duhului Sfânt, ca orice pornire egoistă să fie supusă, nici un cuvânt repezit să nu fie rostit, nimic nepotrivit să nu fie făcut, ci harul lui Dumnezeu să se vadă lucrând prin eforturile umane, la salvarea sufletelor. Aceasta să fie ținta școlii de Sabat, care n-ar trebui să fie locul pentru discuții contradictorii.

Toate acestea să fie ținute în afara școlii ca să mențineți armonia. Dacă cineva ridică o problemă asupra căreia sunt păreri diferite, nu lăsați să se manifeste un spirit combativ, după care să apară discuții contradictorii. (Testimonies on Sabbath-School Work, 51, 52.)

Citind lecțiunea

Îmi pare rău să spun, dar în unele locuri predomină obiceiul de a citi lecțiunea din carte. Așa ceva n-ar trebui să existe. Nu s-ar întâmpla așa dacă timpul care deseori se folosește pentru croșetări sau activități păcătoase, ar fi folosite pentru studiul Scripturilor. Nu există nici un motiv pentru care lecțiunea să fie mai slab pregătită, atât de instructori cât și de elevi, decât lecțiile de la școala biblică. Ele ar trebui să fie mai bine învățate pentru că tratează subiecte de o mai mare importanță, una infinit mai mare. Neglijența în această privință este neplăcută lui Dumnezeu. (Testimonies on Sabbath-School Work, 10.)

Superficialitate

Fiecare educator ar trebui să se considere un misionar pentru Dumnezeu. El să valorifice fiecare clipă, fiecare capacitate spre a cunoaște bine Cuvântul lui Dumnezeu, ca să fie în stare să împartă din el și elevilor. Educatorii se descalifică singuri dacă nu învață ei înșiși mereu. Au nevoie de prospețime în idei, de înțelepciune în a face planuri, de tact, duh și viață în tot ceea ce întreprind. Ei trebuie

să fie apți în a învăța pe alții.

Deși un profesor dorește să stăpânească la perfecție cuvintele și ideile ce le prezintă clasei, totuși n-ar trebui să se rezume la repetarea unui set de cuvinte. Înainte de a sta înaintea clasei, să stabilească clar în minte un plan cu privire la ce vrea să prezinte cu acea ocazie. A preda o lecție nu înseamnă a o recita înaintea elevilor. Asigurați-vă că ei v-au înțeles. Dacă nu vă pot înțelege, atunci munciți în zadar. Nu fiți superficiali; lucrați profund. Biblia este regula și ghidul vieții. Mințile și inimile elevilor trebuiesc aduse în contact cu învățăturile solide și bune ca apoi să apară fructele -- rodul muncii voastre. (Testimonies on Sabbath-School Work, 24.)

Remarci lungi și plictisitoare

Cei care se ocupă de educarea copiilor să evite observațiile plictisitoare. O influență bună vor avea cele scurte și la obiect. Dacă este nevoie să spui mai multe lucruri, compensează prin remarci scurte și dese. Câteva cuvinte spuse din când în când, sunt mai folositoare decât cele spuse toate odată. Discursurile lungi apasă greu pe mințile mici ale copiilor. Vorba multă îi face să desconsidere chiar și învățătura spirituală, așa cum mâncarea peste măsură încarcă stomacul și micșorează apetitul, ducând până acolo încât să refuze orice mâncare. Mințile oamenilor pot fi saturate de prea multă vorbire. Atât cu biserica cât și cu tinerii să se ia linie cu linie, precept cu precept, puțin aici, puțin acolo. Dați posibilitatea minților să digere ceea ce li se prezintă. Copiii trebuiesc atrași spre cer, nu în grabă ci încet, cu multă atenție. (Testimonies on Sabbath-

School Work, 107.)

Ce înseamnă să lucrezi împreună cu Dumnezeu

„Sfătuiește de asemenea, pe tineri să fie cumpătați și dă-te pe tine însuți pildă de fapte bune, în toate privințele. Iar în învățatură, dă dovadă de curăție, de vrednicie, de vorbire sănătoasă și fără cusur, ca potrivnicul să rămână de rușine și să nu poată spune nimic rău de noi”.

Acolo unde lipsește evlavia sfântă, unde comuniunea zilnică cu Dumnezeu este neglijată, instructorul va avea un mod plictisitor și neatractiv de prezentare. Cuvintele lui nu vor putea atinge inimile ascultătorilor. A fi lucrător împreună cu Dumnezeu înseamnă mult mai mult decât să participi la școala de Sabat, la serviciile divine, să iei parte la lucrarea de a învăța pe alții și să dai mărturie celor cu care vi în contact la servicii.

A fi lucrător cu Dumnezeu înseamnă să ai în inimă o puternică dorință de a lucra pentru salvarea sufletelor păcătoase pentru care a murit Hristos.

Înseamnă să ai în permanență grijă de cum lucrezi, mereu te gândești cum să-ți prezinți învățătura într-un mod interesant, să cauți noi căi prin care, folosind toate puterile încredințate, să atragi suflete așa cum și Hristos face, ca astfel ele să vină la Isus și să fie legate de El prin legăturile dragostei Lui infinite.

Muncă distrusă de eforturi neconsacrate

Cei ce lucrează împreună cu Dumnezeu nu se dau înapoi de la obligațiile sacre; de dragul lui Hristos vor fi gata să îndure greutate, să sufere lipsuri și reproșuri.. Ei sunt gata să dea piept cu respingeri deși este greu, și să se poarte cu umilință în fața mândriei umane, căci își amintesc că Isus a suportat rușinea și insulta, respingerea și moartea, ca să poată salva pe cei pierduți. În orice parte ai lucra, aceasta înseamnă sacrificiu și renunțare de sine. Înseamnă că timpul care de obicei este consumat pentru probleme de importanță minoră, să fie folosit în cercetarea Scripturilor, ca să știi cum să lucrezi cu succes în lucrul încredințat. Înseamnă să cunoști Duhul lui Dumnezeu, să te rogi mult mai mult decât înainte de a intra în lucrare și să te gândești mai serios cum să-ți folosești fiecare capacitate spre lauda lui Dumnezeu.

Sunteți lucrători angajați de Dumnezeu, având mandat de a reclădi împărăția Sa pe pământ și trebuie să vă faceți partea în salvarea sufletelor pentru care s-a plătit prețul răscumpărării. Nu este un lucru lipsit de importanță să predai în școala de Sabat, fără o pregătire potrivită a inimii pentru această lucrare mare. Mulți care prezintă lecțiunea înaintea elevilor, de fapt nu prea sunt interesați de acest lucru și ei distrug mult din cauza eforturilor lor neconsacrate. (Testimonies on Sabbath-School Work, 67, 68).

Ispita de a se scoate în evidență pe sine

La orice nivel atât în clasele primare cât și la cei mai mari,

instructorii au nevoie să privească mereu la sursa de lumină pentru a primi înțelepciune, har și putere să modeleze sângele lui Hristos. Fiecare educator să fie un urmaș al Său, căci El este blând și smerit cu inima. Nimeni n-ar trebui să studieze sau să lucreze pentru a fi considerat superior celorlalți, sau un profesor cu capacități neobișnuite, ci ca să poată conduce suflete la Hristos. Va veni ispita de a preamări omul pentru faptele lui, dar dacă se va ceda ispitei, lucrarea va avea de suferit pentru că va conduce la comentarii lungi și lipsite de substanță care nu va interesa și nici nu va fi de vreun folos pentru mințile copiilor. (Testimonies on Sabbath-School Work, 35.)

Făcând un serviciu din toată inima

Domnul are nevoie de instructori care pot lucra cu toată inima, care își dezvoltă talentele prin exercițiu și îmbunătățesc ceea ce deja s-a făcut. El caută creștini care să lucreze în comunitate, pentru că cel care lucrează este asaltat de mai puține ispite decât cel care n-are mai nimic de făcut.

Cei care cred cu adevărat în Hristos vor deveni conlucrători cu Dumnezeu, ei vor fi conduși de Duhul Sfânt, sentimentele vor fi curățite, pasiunile controlate și apoi vor apare fructe de mare preț în viața lor spre Slava lui Dumnezeu, pentru că cei care cred cu adevărat în Hristos, vor reflecta lumina Sa. (Testimonies on Sabbath-School Work, 53.)

Cea mai înalta țintă -- salvarea sufletelor

Răspunderile educatorului sunt deosebit de grele și sfinte, dar cea mai importantă parte este să vegheze asupra tinerilor cu grijă plină de dragoste și tandrețe, ca ei să simtă că sunt priviți ca niște prieteni. Odată ce le-ați câștigat încrederea, puteți să-i învățați mai ușor. În viața noastră trebuie să se observe, la lucru, principiile creștine. Ținta cea mai înaltă pusă în fața educatorului temător de Dumnezeu, este salvarea de elevilor noștri. El este lucrătorul lui Hristos și scopul primordial al eforturilor lui speciale și hotărâte este aducerea la Isus a sufletelor celor mântuiți de El. Dumnezeu va cere sufletele lor din mâna instructorilor. Fiecare să aibă o viață evlavioasă, curată și să fie deplin hotărât de a-și îndeplini datoria lui. Dacă inima este înălțată și încălzită de dragostea lui Dumnezeu, atunci vor exista rugăciuni fierbinți și vor fi date avertizări credincioase. Dacă toate acestea sunt neglijate, sufletele din grija ta vor suferi. Pierde mai puțin timp în discuții interminabile și pentru preocupările tale „captivante” și mergi să-ți îndeplinești datoriile neglijate.

Perseverența este răsplătită

După toate eforturile depuse, se poate ca instructorul să ajungă la concluzia că unii elevi nu se dezvoltă bine. Lipsa de morală este deseori rezultatul exemplului rău și a lipsei unei discipline adevărate în familie. Se poate ca toate eforturile educatorului să dea greș în a-i aduce la o viață de curăție și sfințenie. După rugăciuni fierbinți, muncă făcută cu multă răbdare și dragoste, se poate ca instructorul

să fie dezamăgit de cei în care își pusese speranțe mari. Pe deasupra vor veni și reproșurile părinților întrucât ei n-au putut contracara efectul propriului lor exemplu și a educării neînțelepte. Se poate foarte bine ca profesorul să treacă prin astfel de momente grele. Dar el trebuie să meargă înainte, să încredințeze cazul lui Dumnezeu, să stea cu curaj la post și să lucreze mai departe cu credință. Alții vor fi salvați pentru Dumnezeu și aceștia își vor exercita influența lor asupra altora. Fie ca păstorii, instructorii și profesorii de la școlile noastre să-și unească inimile, sufletele și scopurile în lucrarea de salvare a tinerilor de la ruină. (Fundamentals of Christian Education, 116, 117.)

Înălțați pe Hristos

Evanghelia este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu, dacă cei ce se numesc creștini o vor reprezenta corect. Hristos crucificat pentru păcatele noastre ar trebui să umilească pe fiecare. Hristos înviat și înălțat la cer, unde mijlocește pentru noi, este știința salvării care ar trebui învățată și predată copiilor. Hristos a spus: „M-am sfințit ca și ei să fie sfințiți”. Aceasta cade în sarcina fiecărui educator. În acest domeniu nu ar trebui făcut nimic la întâmplare, căci chiar lucrarea de educare a copiilor în școala publică are nevoie de mult har și de supunerea eului. Cei care în mod natural sunt arțăgoși, ușor de provocat și cărora le place să critice, să gândească rău, să-și caute altă activitate decât cea de educator, ca niciuna din trăsăturile lor rele să nu se reproducă în copii și tineri, pentru că au costat prea mult. Cerul vede în copii, oamenii de mâine cu capacități și puteri care dacă sunt corect călăuzite și dezvoltate cu înțelepciune

de sus, vor deveni mijloacele umane cu care influențele divine pot coopera, spre a fi lucrători împreună cu Dumnezeu. Cuvintele tăioase și o continuă blamare va zăpăci copilul și niciodată nu-l va ajuta să se îndrepte. Feriți-vă să folosiți un ton ridicat tot timpul. Isus Hristos să vă stăpânească firea și atunci veți învăța cum să înveți milă și dragoste pentru cei mai mici. (Testimonies on Sabbath-School Work, 87, 88.)

Clase întregi să fie convertite

Ca lucrători pentru Dumnezeu, să se vadă mai mult Isus în noi și tot mai puțin eul. Să purtăm mai mult din povara pentru suflete și să ne rugăm zilnic pentru tărie și înțelepciune. Instructorul să se roage cu elevii și să-i învețe și pe ei să se roage. Să folosiți puține cuvinte, dar bine alese; ajutați-i să învețe de pe buzele voastre și din exemplul vostru că adevăratul Dumnezeu trebuie să fie înrădăcinat în inimă altfel nu vor face față ispitelor. Aș vrea să văd clase întregi de tineri întorcându-se la Dumnezeu și crescând ca membri de folos în comunitate. (Testimonies on Sabbath-School Work, 19, 20.)

Nu îngăduiți ca tăria și energia voastră să fie absorbită de lucruri lumești și trecătoare, în timpul săptămânii, iar în Sabat să nu mai aveți ce să puneți în serviciul lui Dumnezeu. Este mult lucru de făcut. Noi nu avem nici O clipă de pierdut pentru scopuri egoiste. Tot ceea ce facem să fie numai spre lauda lui Dumnezeu. Nu vă odihniți până când fiecare copil în parte, n-a fost adus la cunoașterea lui Hristos. (Testimonies on Sabbath-School Work, 14.)

Bucuria supremă

Celor care sunt acceptați ca educatori în școlile noastre, li se deschide un câmp larg pentru aruncarea seminței și strângerea grânelor bogate. Ce poate da o satisfacție mai mare decât cooperarea cu Dumnezeu în educarea și instruirea copiilor și tinerilor, ca ei să ajungă să iubească pe Dumnezeu și să păzească poruncile lui? Condu copiii pe care îi ai în grijă atât în timpul săptămânii cât și pe cei de la școala de Sabat, la Isus. Ce bucurie mai mare poți avea decât să vezi copii și tineri urmând pe Hristos, marele Păstor. Ce poate să aducă mai multă lumină în sufletul lucrătorului devotat decât convingerea că munca sa făcută cu perseverență nu este zadarnică. Ce bucurie mai mare poate fi decât să vezi fețele elevilor radiind de bucurie că Hristos le-a iertat păcatele? Ce satisfacție mai mare poate avea conlucrătorul cu Dumnezeu decât aceea de a vedea copii și tinerii acceptând lucrarea Duhului Sfânt care să le formeze caractere nobile și să restaureze pe Dumnezeu în inima lor -- copii care caută pacea ce vine de la Prințul Păcii? (Fundamentals of Christian Education, 271.)

Capitolul 5

Adunând darurile misionare din fiecare săptămână

Recunoștință pentru realizările trecutului

Mulțumim lui Dumnezeu că școlile de Sabat au contribuit destul de mult la avansarea multor proiecte. Copii și tineri și-au adus bănuțul lor care, ca și un pârâiaș a aprovizionat un izvor de binefaceri. Copiii să fie învățați să facă fapte neegoiste de care cerul se bucură. Din fragedă copilărie să-i instruiți cum să-l servească pe Hristos și cum să practice renunțarea de sine (Testimonies on Sabbath-School Work, 113.)

Organizare și regularitate în dăruire

Dăruirea să nu fie lăsată pe seama impulsului. Dumnezeu ne-a dat instrucțiuni precise cu privire la aceasta. Zecimile și darurile fac parte din obligațiile noastre și El dorește ca noi să dăm regulat și sistematic. Pavel scria bisericii din Corint: „Cât privește strângerea de ajutoare pentru sfinți, să faceți și voi cum am rânduit bisericilor Galatiei. În ziua întâi a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte, acasă ce va putea, după câștigul lui. Fiecare să-și calculeze venitul, regulat, care este o binecuvântare de la Dumnezeu și să pună de o parte zecimea, ca să fie a Domnului. Acești bani nu trebuie cu nici un chip să fie folosiți pentru altceva; ei sunt pentru susținerea lucrării Evangheliei. După ce ați pus deoparte zecimea, puneți și

darurile, după cum v-a binecuvântat Dumnezeu” (The Review and Herald, 9 mai, 1893).

Dăruind în fiecare săptămână

Dumnezeu acceptă cu plăcere ceea ce aduc copii. Valoarea darurilor este proporțională cu spiritul dătorului. Cel sărac, urmând sfatul apostolului și punând deoparte la începutul săptămânii, o mică sumă, va face să sporească bogăția și darurile lor, acceptate de Dumnezeu, pentru că efortul lor este tot așa de mare, chiar mai mare decât al fraților lor mai bogați. Planificarea pentru dăruirea sistematică va păzi fiecare familie împotriva folosirii banilor pentru lucruri nefolositoare și se va dovedi o binecuvântare pentru cel bogat, ferindu-l de extravagante.

În fiecare săptămână cerințele lui Dumnezeu sunt aduse în atenția fiecărui membru al familiei, dornic să respecte planul făcut; pe măsură ce se fac eforturi de a pune câte ceva în cutie, în inimă se imprimă lecția de renunțare de sine, spre gloria lui Dumnezeu. În fiecare săptămână oricine se poate confrunta cu faptele din săptămâna ce a trecut -- venitul pe care l-ar fi putut avea dacă ar fi fost econom și banii pe care nu-i mai are din cauza indulgenței. Conștiința este trezită ca și când ar fi înaintea lui Dumnezeu și fie că-l aprobă, fie că-l acuză, el înțelege că pentru a-și menține pacea lăuntrică și favoarea lui Dumnezeu, va trebui să bea, să mănânce și să se îmbrace spre slava lui Dumnezeu. (Testimonies for the Church 3:412.)

În semn de cinstire

Dumnezeu a făcut planuri în înțelepciunea Sa, ca avansarea cauzei Sale să depindă de eforturile individuale ale poporului Său și de darurile lor. În semn de prețuire Dumnezeu a acceptat să coopereze cu omul în marele plan al răscumpărării. Pastorul nu poate predica dacă nu este trimis. Lucrarea de împărtășire a luminii nu aparține doar pastorilor. Fiecare persoană atunci când devine membru al bisericii, se angajează să fie un reprezentant al lui Hristos, trăind adevărul pe care l-a acceptat. Urmașii lui Hristos ar trebui să îndeplinească lucrarea lăsată nouă când El s-a înălțat la cer. (Testimonies for the Church 4:464.)

Providența lui Dumnezeu depășește cu mult dărnicia noastră

Ar trebui să fie mereu lăsate să curgă izvoarele binefacerii mici sau mari. Dumnezeu în providența Lui este mult mai darnic decât suntem noi dispuși să dăruim. Egoismul, mândria, zgârcenia blochează calea avansării și consolidării cauzei lui Dumnezeu. Întreaga biserică este însărcinată să pună umărul la toate ramurile de activitate. Dacă membrii urmează pe Hristos, ei nu se vor supune înclinației spre etalare, plăcerii pentru îmbrăcăminte, case elegante și mobilă scumpă. Printre adventiștii de ziua a 7-a trebuie să existe o mai mare umilință și deosebire de lume, altfel Dumnezeu nu ne va accepta, indiferent ce poziție ocupăm sau cât de importantă este lucrarea în care ne-am angajat. Spiritul economic și renunțarea de sine, va face pe mulți, de condiție medie, să poată dăruia. Toți avem

datoria de a învăța de la Hristos, să mergem pe calea umilinței și tăgăduirii de sine, pe care chiar Maiestatea cerului a mers. întreaga viață creștină trebuie să fie una de renunțare de sine, ca atunci când se fac apeluri pentru ajutoare, noi să fim gata a răspunde.

Atâta timp cât Satana lucrează neobosit pentru distrugerea sufletelor, atâta timp cât mai sunt cereri de lucrători pentru diferite părți ale câmpului de secerat, mai este nevoie să sprijinim lucrarea lui Dumnezeu pe diferite fronturi. Ajutând într-o parte, sprijinim eliberarea și ajutorarea altora. Renunțarea de sine, care face posibilă obținerea mijloacelor necesare investirii în ceea ce Dumnezeu prețuiește mai mult, va dezvolta în noi obiceiuri și caractere care va câștiga aprobarea : „Bine rob bun” ... și ne va face în stare să locuim pentru veșnicie în prezența lui Dumnezeu, care S-a făcut sărac de dragul nostru, ca prin sărăcia Sa noi să moștenim bogățiile veșnice.(Testimonies for the Church 7:296, 297.)

Când obosim dăruind

„Ei”, ar spune unii, „cererile nu se mai opresc” „Am obosit să tot dau” Chiar așa? Atunci te-aș întreba: „n-ai obosit să tot primești din mâna darnică a lui Dumnezeu?” Până când El nu va înceta să te binecuvinteze, nu ești dezlegat de obligația de a-I întoarce ce I se cuvine. El te binecuvintează ca și tu să poți binecuvânta pe alții. Când vei obosi primind, atunci poți spune: „Am obosit să răspund atâtor apeluri la dăruire”. (Testimonies for the Church 5:150.)

Extinderea lucrării

Poporul lui Dumnezeu are în față o lucrare grandioasă de tăcut, care trebuie mereu să crească. Înainte de venirea Domnului nostru să mărim eforturile pe plan misionar și să lucrăm mai hotărât decât până acum. Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să se oprească din lucru până când nu a înconjurat lumea. (Testimonies for the Church 6:23, 24).

Nu cereți restricții financiare

Înălțați rugăciuni lui Dumnezeu în fiecare comunitate pentru o mai mare consacrare și o dispoziție mai mare de a dăruia. Frații mei, nu cereți restricții financiare în lucrarea de evanghelizare. Atâta timp cât mai sunt suflete de salvat, nu trebuie să scadă interesul nostru pentru această lucrare. Biserica nu poate să-și micșoreze obligațiile fără să-L tăgăduiască pe Domnul ei. Nu toți pot merge ca misionari în țări străine, dar toți pot da pentru a susține misiunile în locuri noi. (Testimonies for the Church 9:55, 56).

Vom face noi tot ce putem?

Sufletu-mi este mâhnit când aud strigătele macedonienilor venind din toate direcțiile; din orașele și statele țării, de dincolo de Atlantic, de peste Oceanul Pacific, din insulele mării. „Veniți și ajutați-ne.” Frații mei vreți să răspundeți spunând: „Vom face tot ce putem, vom trimite bani și misionari. Vom renunța la împodobirea caselor, a persoanelor noastre și la mulțumirea apetitului. Vom dăruia

mijloacele, date nouă de Dumnezeu, pentru cauza Lui și ne vom preda pe noi înșine, fără rezervă, lucrării Sale” Ne sunt puse în față nevoile lucrării. Visteria goală apelează la noi. Un bănuț dăruit acum este mai valoros decât 10 dăruiri mai târziu.

Fraților, lucrați câtă vreme mai este zi. Lucrați căci „vine noaptea și nimeni nu mai poate lucra”. Este imposibil să știți când va veni acea zi. Dacă unii nu pot da pentru efortul misionar, să fie economi, ca să poată și ei dăruia. (Testimonies for the Church 5:732, 733.)

Rugându-ne și dăruind pentru lucrarea misionară

Frații și surorile mele, sunteți gata să vă asigurați să susțineți în rugăciune pe cei aleși să meargă în locuri noi? Vreți să-i susțineți și prin darurile și zecimile voastre? Vă angajați să practicați renunțarea de sine pentru a avea mijloacele necesare dăruirii? Mă simt îndrumată de Duhul Sfânt să vă rog să vă predați pe voi înșivă Lui ca să puteți pune deoparte, în fiecare săptămână, câte ceva pentru susținerea misionarilor. Dumnezeu vă va ajuta și binecuvânta ca să puteți face acest lucru. (The Review and Herald, 11 noiembrie, 1902).

A căuta noi căi și mijloace

Biserica lui Dumnezeu de pe pământ a fost organizată cu scop misionar și Domnul vrea să vadă întreaga biserică implicată în căutarea de căi și mijloace ca toată lumea; bogat și sărac, umil sau

înălțat, să audă adevărul. Nu toți sunt chemați să lucreze în câmpuri misionare străine, dar toți pot face ceva, prin rugăciune și dăruire, pentru susținerea acestei lucrări.

Un om de afaceri american, un creștin sincer descria astfel felul în care el slujește pe Dumnezeu 24 de ore pe zi: „în tot ceea ce fac eu caut să reprezint pe Dumnezeu. Când se oferă ocazia, încerc să câștig și pe alții la Hristos. Toată ziua lucrez pentru El, iar noaptea, în timp ce dorm, am un om care lucrează pentru Isus, în China” (Testimonies for the Church 6:29.)

Avansarea lucrării misionare din casă în casă

Lucrarea din casă în casă este o cale sigură de exersare a spiritului lipsit de egoism și liberal, necesar lucrării misionare. Lucrarea de evanghelizare din țările îndepărtate depinde foarte mult de succesul acestei lucrări. Ajutând pe alții aducem propriile suflete în legătură cu Sursa de putere. Domnul a remarcat fiecare manifestare de zel și interes pentru câmpurile misionare îndepărtate. El vrea ca în fiecare cămin, comunitate sau centru de lucru, să existe un spirit de bunăvoință și dărnicie pentru a trimite ajutor în câmpurile misionare străine, unde lucrătorii se zbat cu mari dezavantaje, în dorința de a duce lumina în întuneric. Ceea ce este dat pentru a porni lucrul într-un loc, va duce la întărirea lucrării și în alte locuri. (Gospel Workers, 465, 466.)

Dumnezeu onorează pe ispravnicul credincios

Dumnezeu a făcut din oameni ispravnicii Lui credincioși. Ceea ce El a pus în mâinile lor, este mijlocul pregătit de El pentru pregătirea Evangheliei. Cei care dovedesc a fi buni administratori, li se va acorda mai multă încredere. Domnul zice: „Pe cei care Mă onorează, și Eu îi voi onora”. Dumnezeu iubește pe dătătorul voios și când poporul Său cu inimi pline de mulțumire aduc darurile lor la El, nu murmurând sau de nevoie, ei vor fi binecuvântați așa cum li s-a promis. „Aduceți zecimile în visteria Mea, ca să fie hrană în casa Mea, și puneți-Mă la încercare, spune Domnul oștirilor și veți vedea dacă nu voi deschide zăgazurile cerului și nu voi revărsa asupra voastră binecuvântări încât nu veți mai avea loc să le primiți”. (Patriarchs and Prophets, 529.)

Ce ar fi putut să fie

Cuvântul lui Dumnezeu este un torent de lumină și trebuie să ne trezim să folosim ocaziile neglijate până acum. Acolo unde toți sunt credincioși în a da partea care se cuvine lui Dumnezeu -- daruri și zecimi -- se va deschide calea ca lumina să ajungă la toată lumea. Dacă inimile poporului lui Dumnezeu ar fi pline de dragoste pentru Hristos, dacă fiecare membru ar fi îmbibat cu un duh gata de sacrificiu, dacă toți ar manifesta o sinceritate totală, atunci n-ar exista lipsă de fonduri pentru lucrarea din casă în casă sau cea misionară. Resursele noastre vor fi înmulțite, o mie de uși se vor deschide și vom fi invitați să intrăm, Dacă poporul Său și-ar fi îndeplinit sarcina de a duce lumii mesajul milei, Hristos ar fi venit

deja și sfinții ar fi auzit demult salutul „Bine ați venit în Cetatea lui Dumnezeu”. (Testimonies for the Church 6:450.)

O binecuvântare continuă a celui care mereu dăruiește

Ar trebui ca toți cei care se consideră copii ai lui Dumnezeu, să-și îndeplinească cu conștiinciozitate obligațiile față de El și față de semenii, prin zecimi și daruri și atunci diferitele ramuri de activități din cadrul lucrării noastre ar prospera. Pe măsură ce lucrătorii împart, Domnul va deschide noi și noi căi ca ei să poată aduce binecuvântarea și asupra altora. Astfel nu va mai fi nevoie să se tot facă apeluri pentru strângerea de ajutoare în vederea susținerii cauzei Sale. Dacă s-ar respecta în mod regulat principiul dăruirii sistematice, Dumnezeu va răsplăti acest fapt. „Cel care Mă onorează, va fi onorat”. (The Review and Herald, 16 mai, 1893.)

Motive mai înalte decât simplă simpatie

Întinericul moral al unei lumi decăzute, pledează înaintea creștinilor ca să deponă eforturi individuale, să dea din mijloacele lor, să-și folosească influența ca să fie readuși la asemănarea cu El, care, deși a avut bogății nespuse, de dragul nostru s-a făcut sărac. Duhul lui Dumnezeu nu poate locui în cei cărora deși li s-a trimis mesajul adevărului nu s-au trezit la datoria pe care o au și anume să lucreze împreună cu Hristos. Apostolul subliniază datoria de a da din motive mai înalte și nu doar din simplă simpatie. De asemenea scoate în evidență principiul că noi ar trebui să lucrăm neegoist, numai spre slava lui Hristos. (Testimonies for the Church 3:391.)

Biruind egoismul natural

În mod natural, omul nu este înclinat spre binefacere, ci spre a fi nesuferit, zgârcit și a trăi numai pentru el.

Satana e gata la orice oră să prezinte avantajele folosirii tuturor mijloacelor în scop egoist și lumesc. El este fericit când poate influența omul să se sustragă de la datoria lui și să-L jefuiască pe Dumnezeu de zeciuială și daruri. Dar nimeni nu este scuzat. „Fiecare să pună de o parte, după cum L-a binecuvântat Dumnezeu”. Cel sărac și cel bogat, tinerii care au un venit -- toți să pună de o parte ceva, pentru că este a lui Dumnezeu, acel ceva. Prosperitatea spirituală a fiecărui membru al bisericii depinde de eforturile personale și de stricta credincioșie față de Dumnezeu. (Testimonies for the Church 5:382.)

Învățați pe copii, acasă, să fie darnici

Marele nostru dușman lucrează mereu, cu putere spre a amăgi pe tineri să fie îngăduitori cu ei înșiși, mândri, cheltuitori și astfel mințile și inimile lor să fie așa de pline de aceste lucruri încât să nu mai aibă loc pentru Dumnezeu. În acest mod, el distruge caracterele, împiedică dezvoltarea intelectului tinerilor.

Una dintre cele mai eficiente baricade împotriva valului de rău care vine este cultivarea unui spirit neegoist gata de a sluji. Educați copiii să privească cu dezgust egoismul și zgârcenia. Dumnezeu are

pretenții sfinte de la ei și trebuie să învâțați cuvânt cu cuvânt, linie cu linie, să recunoască și să privească cu seriozitate ceea ce se cere de la ei.

Puneți înaintea minților tinere și delicate ideea că Dumnezeu binecuvintează mereu pe copiii Săi, dimineața și seara, și astfel pământul își dă rodul lui, pentru a sluji pe om. Aceste binecuvântări nu ni se dau spre a încuraja natura noastră egoistă, ca noi să reținem ce este a lui Dumnezeu, punându-ne toată încrederea în ele, ci ca să-i dăm înapoi Dătătorului prin darurile noastre. Acesta este puținul prin care putem să ne exprimăm recunoștința față de Creatorul nostru binevoitor.

Părinții au neglijat mult din datoria lor de a face pe copii să fie interesați de lucrarea lui Dumnezeu. În multe familii copii sunt neglijăți ca și când ei ar fi niște ființe iresponsabile. Unii jefuiesc pe Dumnezeu de daruri și zecimi pentru a strânge bogății copilașilor. Ei nu se gândesc că făcând așa, deschid o ușă pentru ispite și acestea îi vor duce la ruină. În acest mod copii sunt privați de eforturi personale și nu vor avea interes pentru realizări nobile.

Dacă ar fi încurajați, copiii ar aduna bani pe care să-i dea în scopuri de binefacere și spre înaintarea lucrării lui Dumnezeu; ca urmare interesul lor va crește căci și ei au investit ceva în lucrare. Donațiile lor vor fi un ajutor material și ceea ce au făcut ei va influența favorabil moral, fizic și mental. Prin sârguință și renunțare de sine ei vor câștiga o experiență de valoare care îi va ajuta să facă din această viață un succes și să-și asigure viața veșnică.

(Testimonies on Sabbath-School Work, 98-100.)

Reducerea nevoilor materiale imaginare

Dacă astăzi oamenii ar fi simpli în obiceiurile lor, respectând legile naturii, așa cum au făcut Adam și Eva la început, necesitățile familiei ar fi pe deplin satisfăcute. Ar exista mai puține nevoi imaginare și mai multe posibilități de a lucra după voia lui Dumnezeu. Dar egoismul și îngăduința unui gust nenatural a adus păcatul și mizeria în lume pe de o parte din cauza excesului și pe de altă parte din cauza dorințelor. (The Desire of Ages, 367.)

Nu este nevoie de stimulenți artificiali

Cei care au în evidență realitățile veșnice, care iubesc pe Dumnezeu din toată inima lor, cu toată puterea lor și cu tot sufletul lor iar pe aproapele lor ca pe sine însuși, își vor face toată datoria cu conștiinciozitate, ca și când cortina ar fi trasă și s-ar lucra înaintea cerului. Spiritul de binefacere, creștin, se întărește pe măsură ce se exercită și nu va avea nevoie de stimulenți artificiali. Cei care au duhul lui Hristos, vor aduce darurile lor cu bucurie la Domnul. Inspirați de dragoste pentru Hristos și pentru oamenii salvați cu sângele Său, ei sunt mânați de un îndemn puternic de a-și face partea cu credincioșie. (The Review and Herald, 16 mai, 1893).

Câștigul dat de darurile mici

Părinții nu i-au învățat pe copii preceptele Legii lui Dumnezeu,

așa cum El le-a dat. Ei i-au educat să fie egoiști, să privească aniversările lor ca niște ocazii în care să primească daruri și să urmeze obiceiurile lumii. Aceste ocazii ar trebui folosite spre a crește în cunoașterea lui Dumnezeu și în a trezi recunoștință pentru mila și dragostea Sa în păstrarea vieții timp de încă un an și nu în ocazii pentru mulțumirea eului și slăvirea copiilor. Ei au fost ținuti de puterea lui Dumnezeu, în fiecare moment al vieții lor și totuși părinții nu-i învață așa pe copii, să-și exprime recunoștința față de El. Dacă tinerii și copiii ar fi educați cum trebuie în aceste vremuri în care trăim, cuvinte de laudă și mulțumire ar curge de pe buzele lor către Dumnezeu. Câte daruri mici ar veni din mânuțele lor în visterie, ca dar de mulțumire. Dumnezeu ar fi readus în mințile lor și nu dat uitării. (The Review and Herald, 13 noiembrie, 1894.)

Daruri cu ocazia zilei de naștere

În Israel, conform instrucțiunilor date de Dumnezeu, cu ocazia aniversării zilei de naștere a copilului, se aducea Domnului un dar. Astăzi, vedem părinții chinându-se să ia cadouri costisitoare pentru copiii lor, cu ocazia zilei de naștere. Ei fac din aceasta o ocazie de a onora copilul, ca și când onoarea se datorează omului. Satana are și el ceva de spus aici: el a îndreptat mințile și darurile spre ființele umane și astfel mintea celor mici se îndreaptă spre ei înșiși, ca fiind obiectul favorilor speciale. Ceea ce ar trebui să meargă înapoi la Dumnezeu, ca dar, pentru a binecuvânta pe cei în nevoie și spre a lumina pe cei din întuneric, este deturnat de la calea cea bună și de multe ori face mai mult rău decât bine. Pe această cale se încurajează capriciul, mândria și importanța proprie. De ziua lor

copiii ar trebui învățați că au motiv de mulțumire către Dumnezeu pentru purtarea Sa de grijă. Noi suntem datori Lui pentru viață, sănătate, mâncare și îmbrăcăminte, tot cât pentru speranță și viață veșnică. Noi Îi datorăm recunoștință pentru darurile Sale, deci să-i prezentăm mulțumirea noastră Marelui Binefăcător. Aceste daruri cu ocazia aniversării sunt bine plăcute înaintea -- cerului. (The Review and Herald, 9 decembrie, 1890.)

Memento pentru dragostea și grija lui Dumnezeu

Aniversările zilelor de naștere, Crăciunul și ziua Recunoștinței sunt deseori dedicate mulțumirii eului când de fapt mințile ar trebui îndreptate spre mila și bunătatea lui Dumnezeu. Domnul nostru este îndurerat când bunătatea Sa, grija Sa permanentă, dragostea neîncetată nu au loc în mințile noastre, cu ocazia acestor sărbători. (The Review and Herald, 23 decembrie, 1890.)

Întâi cererile lui Dumnezeu

Cererile lui Dumnezeu trebuie să aibă primul loc. Noi nu facem voia Lui dacă Îi dăm ceea ce a mai rămas din venitul nostru, după ce ne-am rezolvat toate nevoile noastre imaginare. înainte de a consuma banii, să-i punem de o parte ceea ce este a Lui. În Vechiul Testament, un dar de mulțumire ardea mereu pe altar, arătând astfel că omul este mereu dator Lui Dumnezeu. Dacă ne merge bine la lucrul nostru este pentru că Dumnezeu ne binecuvintează. O parte a acestui venit să fie dat săracilor, o altă parte pentru cauza lui Dumnezeu. Când ceea ce este a Lui îi este dat, ceea ce rămâne este

sfințit și binecuvântat spre folosul nostru. Dar când un om jefuiește pe Dumnezeu, retrăgând partea Sa, blestemul rămâne pe tot ce a câștigat. (Testimonies for the Church 4:477.)

Exemplul nostru divin

Fundamentul planului de mântuire a fost sacrificiul. Isus a părăsit curțile împărătești și s-a făcut sărac, ca prin sărăcia Lui, noi să devenim bogați. Toți care se bucură de această salvare, cumpărată pentru ei cu un preț atât de mare de Fiul Lui Dumnezeu, vor urma exemplul Adevăratului Model. Hristos a fost „piatra din capul unghiului” și noi trebuie să zidim pe această temelie. Fiecare trebuie să se caracterizeze printr-un spirit de renunțare de sine și de sacrificiu. (Testimonies for the Church 3:387.)

Hristos pune preț pe faptele făcute din dragoste

Hristos prețuiește faptele făcute dintr-o inimă plină de curtoazie. Când cineva I-a făcut ceva cu amabilitate cerească, El e gata să binecuvinteze. El nu a refuzat nici cea mai simplă floare dată chiar și de un copilăș. A acceptat darurile copiilor și a binecuvântat pe dătător, însemnând numele lui în cărțile din ceruri. În Scriptură fapta Mariei, care L-a uns cu untdelemn a fost scrisă pentru a o deosebi de celelalte Marii? Actele de dragoste și respect față de Isus sunt o evidență a credinței în El, ca Fiu al Lui Dumnezeu. (The Desire of Ages, 564) Nici un dar dat din toată inima și cu bucurie nu este prea mic. (Christ's Object Lessons, 359.)

Partea lui Dumnezeu și partea noastră

Mijloacele pe care Dumnezeu le-a rânduit pentru avansarea cauzei Sale sunt ca să binecuvinteze pe oameni. El dă soare și ploaie, face să crească plantele, dă sănătate și putere de a lucra. Toate binecuvântările vin din mâna Sa. În schimb Ei ar vrea ca bărbații și femeile, în semn de mulțumire, să-I întoarcă o parte sub formă de daruri și zecimi, ca daruri de recunoștință daruri de bună voie. (Testimonies for the Church 5:150.)

Eficiența deosebită a darurilor din iubire

Dumnezeu găsește plăcere să onoreze darurile care vin de la o inimă plină de dragoste, făcând ca acestea să fie cât mai eficiente în lucrarea Sa. Dacă ne-am preda inima lui Isus, atunci să aducem și darurile noastre la El. Aurul și argintul nostru, prețioasele noastre posesiuni pământești, cele mai înalte înzestrări ale minții și sufletului să fie aduse înaintea Lui, Cei care de bună voie S-a dat pe sine pentru noi. (Hristos, Lumina lumii, 65).

O condiție pentru prosperitate

Ceea ce se cerea de la poporul evreu, ca donații în scopuri religioase și de binefacere se ridica, în total, la o pătrime din tot venitul lor. O așa taxă mare pusă pe umerii poporului ar fi putut duce la sărăcie, dar, observarea cu credincioșie a acestor reguli era una din condițiile prosperității lor. Pe baza promisiunii de ascultare Dumnezeu le-a spus: „De dragul tău, voi muștra pe cel de distruge și

nu-ți va distruge roadele pământului și nici vița nu va fi culeasă înainte de vreme ... pentru că veți fi ca un pământ roditor, zice Domnul”. (Patriarchs and Prophets, 527.)

Este înregistrat fiecare dar și motivația lui

Mi s-a arătat că îngerul care notează, ține o evidență exactă a fiecărui dar oferit lui Dumnezeu și pus în visterie ca și rezultatele aduse de acesta. Ochiul lui Dumnezeu ia cunoștință de fiecare bănuț dăruit cauzei Sale cât și de bunăvoința sau șovăiala dăătorului. Cei consacrați, caracterizați de un spirit de lepădare de sine, care dau înapoi ce este a lui Dumnezeu, vor fi răsplățiți după faptele lor. Chiar dacă aceste daruri nu și-au atins scopul pe care dăătorul sincer le-a avut în vedere, datorită unei greșite întrebuințări, cei care au urmărit slava și onoarea lui Dumnezeu, nu-și pierde răsplata. (Testimonies for the Church 2:518, 519).

Capitolul 6

Principii conducătoare în administrație

Urmărind obiectivul pus în față

Scopul școlii de Sabat n-ar trebui pierdut din vedere din cauza aranjamentelor organizatorice, care pot ocupa timpul necesar pentru alte probleme mai importante. Totdeauna să ne ferim de ceremonii și forme care ar putea eclipsa scopul real pentru care lucrăm. Este plictisitor să ajungem la punctul în care școlile de Sabat sunt plictisitoare când de fapt ele ar trebui să aducă odihnă, înviorare și binecuvântare.

Simplitatea și puritatea școlii de Sabat să nu fie înghițite de multitudinea de forme, fără sfârșit astfel încât să nu se mai realizeze scopurile ei, religioase. Succesul și frumusețea școlii constă în servirea lui Dumnezeu în simplitate și seriozitate. Nimic nu se poate face fără ordine și reguli dar acestea să fie aranjate astfel încât să se poată îndeplini obiectivul pus în față. Elevilor să li se spună mai mult despre salvarea sufletelor lor și mai puțin despre măsuri exterioare, pregătitoare. Acestea să fie ca un principiu călăuzitor în lucrarea școlii de Sabat.

Pericolul formalismului rece

Repetarea vechii istorisiri a dragostei lui Isus, de către

instructorii și conducătorii școlii de Sabat va avea putere să convingă și să convertească suflete. Dacă iubirea și tandrețea lui Isus ți-a atins inima atunci vei putea să lucrezi pentru elevii tăi. Simplitatea Evangheliei trebuie avută în vedere. Primind ajutor de sus, noi putem face o lucrare buna pentru Domnul. Reamintiți mereu elevilor că fără un lucru făcut din toată inima, toate eforturile noastre sunt zadarnice.

În tot ceea ce fac instructorii și administratorii școlii de Sabat, trebuie să se vadă afecțiune și dragoste. Iubirea lui Isus să străbată întreaga școală, ca elevii să ajungă să considere educația primită ca fiind cea mai înaltă educație. Asprimea sau găsirea de greșeli n-ar trebui să se găsească în școala de Sabat și nici în școlile noastre. Aceste lucruri să fie îndepărtate din inima instructorilor sau a celor care conduc școala.

Să se dea pe față mai degrabă, lucruri bune pentru salvarea de suflete și nu mândrie. Mașinile pot fi făcute să meargă cu exactitate, după voința omului dar ele nu pot face nimic pentru suflet, Tot așa, acolo unde este multă formalitate viața este rece ca marmura, dar unde toți cei ce lucrează în școală sunt uniți și își îndeplinesc datoriile și depun eforturi nu numai pentru viața aceasta ci și pentru veșnicie, se va vedea armonie și ordine. (Testimonies on Sabbath-School Work, 89, 90.)

Urmările rele ale formalismului

Răul nu vine din cauza existenței organizației ci din faptul că

din orice s-a făcut organizație și sfințenia vitală a primit puțină importanță. Când forma și tot felul de formalități trec în față ca importanță și o lucrare simplă este transformată într-o muncă laborioasă, atunci se vor face puține lucruri și răul va crește. Scopul organizației nu este acesta și a strica organizația înseamnă să distrugem tot ce am clădit până acum. S-au obținut rezultate rele atât în departamentul școlii de Sabat cât și în cel misionar pentru că s-a acordat importanță mai mult formalităților iar experiența vie s-a pierdut din vedere. Toate îmbunătățirile care au fost aduse și acceptate au datorat (posibilitatea) modelării omului unor anumite metode. Au fost acceptați drept conducători și instructori în școala de Sabat bărbați și femei care nu au un viu interes pentru ceea ce fac. Ori toate problemele pot fi rezolvate numai cu ajutorul Duhului Sfânt.

Noi însă, trebuie să vedem altfel lucrurile; mai întâi oamenii să se consacre pe ei înșiși, cu totul, lui Dumnezeu și apoi să-și dedice talentele lor lucrării școlii de Sabat, căutând să crească mereu în cunoștință, să se educe pe ei întâi ca să poată instrui și pe alții; Instructorii să nu caute să facă un spectacol ia clasă, folosind timpul pentru piese de teatru și manifestări muzicale din care nimeni nu va câștiga nimic. Nu le este de nici un folos să-i învețați pe copii să prezinte discursuri pentru ocazii speciale. Ei să fie câștigați la Hristos și în loc de a cheltui bani, timp și eforturi pentru diferite prezentări, lăsați ca toate eforturile să meargă pentru a strânge snopi în grâнар.

Se pare că mulți gândesc că principalul în școala de Sabat este

să organizezi școala, să-i faci pe elevi să acționeze conform regulilor și dacă unele persoane ar fi întărite ca instructori, atunci școala de Sabat ar merge bine de la sine. Deseori sunt întăriți ca instructori unii care nu pot conduce suflete la Hristos, întrucât ei nu știu ce înseamnă ca Hristos să fie ceva prețios pentru suflet; cel care nu pune preț pe suflete și nu lucrează pentru ele așa cum face Hristos, se va depărta în cele din urmă de Isus. Notează aceste cuvinte, „Cel ce nu adună cu Mine, împrăștie”. Dacă instructorii nu poartă povara salvării de suflete pentru Isus, vor ajunge indiferenți față de adevăr, neglijenți și atmosfera cu care-și înconjoară sufletele îi va duce departe de Hristos. Cu asemenea persoane în școala de Sabat, mereu vor fi conflicte și dificultăți, pentru că, dacă profesorul angajat într-o lucrare nu este interesat de ea, atunci și elevii vor da pe față același spirit. (Fundamentals of Christian Education, 253, 254.)

Nevoia de consacrare a lucrătorilor din școala de Sabat

Cei angajați în lucrarea școlii de Sabat trebuie să fie oameni care s-au consacrat lui Dumnezeu; bărbați și femei cu credință puternică, cu inimi calde, cu un spirit înflăcărat și interesați de tot ceea ce ține de cauza lui Hristos. Ei trebuie să depună eforturi neegoiste, să fie gata de sacrificiu, predându-se pe altarul jertfirii de sine și mijlocind cu strigăte și lacrimi pentru salvarea tinerilor de care răspund. Printre ei să nu existe ambiții egoiste, „nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă, ci fiecare, în umilință, să dea întâietate altora”. Ambiția instructorului școlii de Sabat, să fie educarea tineretului astfel încât să-și facă lucrul lor în temere de Dumnezeu și în simplitate.

Marea nevoie a școlii de Sabat este nevoia cunoașterii lucrurilor spirituale. Cât de mult au nevoie lucrători de botezul cu Duhul Sfânt pentru a deveni adevărați misionari pentru Dumnezeu. Ei ar trebui să-și folosească la maxim mințile pentru a acumula o mai bună cunoaștere a adevărului biblic. Instructorii să se roage zilnic pentru luminare cerească, ca să fie în stare să prezinte bogățiile Cuvântului Sacru, minților tinere. De ce nu vă umiliți înaintea Domnului și nu lăsați Duhul Sfânt să lucreze la caracterul vostru și să-și lase amprenta și pe lucrarea voastră? Printre cei angajați în școala de Sabat, este prea multă mulțumire de sine, prea multă rutină și repetare mecanică a unor tipuri; toate acestea tind să îndepărteze sufletul de fântâna cu apă vie (Testimonies on Sabbath-School Work, 73, 74.)

Instruirea pentru lucrarea școlii de Sabat

Există o mare lipsă de abilități educate și nu avem oameni suficienți de instruiți care să facă dreptate, și să conducă bine școlile de Sabat și comunitățile. Mulți dintre cei care cunosc adevărul, nu-l înțeleg astfel încât să-l poată prezenta înaintea altora și cei ce-l aud să poată pricepe caracterul lui sacru și maiestuos. Ei au nevoie de mai multă disciplină obținută printr-o bună instruire. Nu poți să treci ușor cu vederea datoria încredințată. Se poate ajunge în situația în care va fi nevoie de discernământ rapid și argumente echilibrate și de aceea, pentru onoarea lui Hristos, ar trebui să se înmulțească printre noi lucrătorii bine educați. Aceștia să fie capabili să prezinte adevărul într-un mod clar, inteligent și cât se poate de perfect.

(Fundamentals of Christian Education, 256, 257).

Dependența de Dumnezeu

școlile noastre de Sabat nu sunt ceea ce Domnul ar vrea să fie ele pentru că, în general, se depinde prea mult de forme și formalități, în timp ce nu se dă pe față puterea plină de viață a lui Dumnezeu pentru convertirea sufletelor pentru care a murit Hristos. Aceste lucruri trebuiesc schimbate dacă vrem ca școala de Sabat să-și atingă scopul pentru care a fost creată. Când conducătorii și instructorii se vor preda lui Dumnezeu fără rezervă, ei nu numai că vor rezolva problemele dar și hotărârile lor vor avea efecte bune. De îndată ce educatorii școlilor de Sabat și din școlile noastre își vor face datoria cu o deplină conștientă a dependenței lor de Dumnezeu, vor fi binecuvântați și cerul se va ani cu ei la lucru. Este important ca fiecare lucrător să înțeleagă că convingerea și convertirea vin în urma unirii eforturilor umane cu puterea divină.

O lucrare câștigătoare de suflete

Atât conducătorii și instructorii școlii de Sabat cât și slujitorii amvoanelor au nevoie de o consacrare deplină pentru că toți, deopotrivă, sunt angajați în lucrarea de câștigarea de suflete la Hristos. Fiecare să-și facă partea sa. Aceasta ar vrea să vadă Hristos. îngerii lui Dumnezeu care văd pururea fața Sa se interesează de copiii și tinerii pe care voi, ca niște unelte vii ale lui Dumnezeu, îi învățați cale salvării. Gândiți-vă la acest lucru: voi Stați în prezența îngerilor din ceruri, făcând o lucrarea al cărui caracter va mărturisi

credințioșia sau necredințioșia voastră față de Hristos.

Ajutați de Duhul Sfânt

Conducătorii și instructorii școlii de Sabat trebuie să fie oameni noi, transformați, salvați din obiceiurile naturale, prezentate într-un mod lipsit de viață și nesărat. Comunicând zilnic cu Dumnezeu, primind razele soarelui dreptății, ei pot primi putere să participe la salvarea sufletelor. Ei trebuie să-și mențină gândul îndreptat la Hristos, ca orice pornire să fie curată și felul lor de a prezenta să poată fi inspirat de Duhul Sfânt. Lucrarea Duhului Sfânt este să ajute pe oameni să-și folosească puterile lor, în timp ce Dumnezeu lucrează prin ei voința și înfăptuirea spre împlinirea voii Sale.

„Fără Mine nu puteți face nimic” zice Hristos. Lucrătorul nu va fi lăsat singur. Îi este dat Duhul lui Dumnezeu ca să vrea și să poată face buna plăcere a lui Dumnezeu și să nu se îngrijească de firea pământească spre a-i trezi poftetele. Deci, educatori, urmați pe Duhul lui Dumnezeu care vă conduce. În timp ce el atrage inimile copiilor și tinerilor, voi lucrați cu dragoste și amabilitate, invitându-i și îndemnându-i să-și predea inima lor lui Dumnezeu.

Acești copii și tineri sunt cumpărați de Hristos, cu un preț nespus de mare și El îi iubește pe cei mici. Îi este milă de tineri pentru că știe că Satana va căuta să-i atragă pe calea cea largă, făcând-o să pară de dorit înaintea ochilor lor; Isus a trimis îngeri ca să aibă grijă deosebită de aceste suflete neexperimentate, acasă, la școală și la școala de Sabat. Duhul Sfânt se luptă mereu pentru ei,

căutând să-i atragă la Dumnezeu; lucrătorul împreună cu Dumnezeu își va da seama de datoria lui și va lucra serios pentru salvarea sufletelor. (Testimonies on Sabbath-School Work, 41-44.)

Este nevoie de credincioșie perseverentă

Așa credincioșie plină de răbdare, rugăciune și perseverență cum au avut acești sfinți ai lui Dumnezeu, (Caleb, Hanania și Tabita) mai rar întâlnești și totuși biserica nu poate prospera dacă nu are așa ceva. Este nevoie de ea în comunitate, în școala de Sabat și în societate (Testimonies on Sabbath-School Work, 109.)

Succesul adus de cooperare

Cei ce lucrează în cadrul școlii de Sabat au nevoie, în mod special, să fie umpluți cu Duhul lui Hristos. Ei nu pot lucra împreună cu Isus dacă El nu locuiește în inimile lor prin credință. Pentru copii este nevoie să se depună eforturi mai hotărâte în ceea ce privește cultura religioasă. Conducători și instructori lucrați împreună, în armonie. Părinții să coopereze cu copiii și cu instructorii. Fiecare educator să lucreze cu tact și înțelepciune pentru ca să facă ceea ce Dumnezeu cere. Să cultivăm tact și discernământ ascuțit, ca să observăm repede ocaziile de a face bine și a le folosi la maxim. (Testimonies on Sabbath-School Work, 20.)

Duhul Sfânt este esențial în obținerea succesului

Diriginții și instructorii școlii de Sabat au nevoie de călăuzirea

și îndrumarea Duhului Sfânt ca să poată fi adevărați educatori, capabili să inspire și să reamintească lucrurile necesare elevilor. Lucrarea Duhului Sfânt este să reamintească clar anumite cuvinte și fapte ale lui Hristos ca cei care prezintă pe Mântuitorul lumii să aibă putere în a aduce pe Hristos în mințile elevilor. Oriunde în școala de Sabat este nevoie de Duhul Sfânt, pentru ca să se poată alege bărbați și femei care să fie în stare să poarte răspunderi.

Nu este bine ca școala să fie administrată mereu de aceeași persoană pentru că ea va tinde să o modeleze după propriile idei. Să fie aduși lucrători cu idei proaspete care să ducă la înaintarea spirituală. Se poate ca școala să se fi atașat de cineva care a slujit-o mai multă vreme, cu credincioșie, dar trebuie avut în vedere binele școlii mai presus de preferințele personale ale profesorilor și elevilor. Când este clar faptul că școala are de câștigat în urma unei schimbări, prin ridicarea unor lucrători care știu ce înseamnă să porți povara pentru suflete, atunci nimic să nu împiedice schimbarea. Cei mai în vârstă și cu experiență în lucrare, posedă lucruri care ar putea ajuta cauza lui Dumnezeu. Cei tineri, care nu sunt cu totul pregătiți pentru lucrare, să urmeze exemplul celor mai în vârstă care s-au dovedit credincioși în lucruri încredințat și astfel să se educe în înțelepciune și cu tact ca să poată asigura și ei succesul lucrării.

Întrebări importante

Din ce motiv sunt așa de mulți în bisericile noastre care nu au rădăcini în adevăr? Cum de sunt printre noi din cei care merg în întuneric, fără lumină, care dau o mărturie cu jumătate de inimă, o

mărturie rece și plină de nemulțumiri? Cum de există din cei a căror picioare par gata să apuce pe cărări oprite și greșite, care tot timpul vorbesc compătitor despre ispită și înfrângere? Membrii bisericii simt ei responsabilitatea ce o au? Diaconii și prezbiterii au grijă de cel slab și rătăcit? Își dau ei seama că cel șovăitor este gata să se piardă? Au încercat ei prin cuvânt și prin exemplu să așeze picioarele celui rătăcitor, pe Stânca Veacurilor? Instructorii școlii de Sabat sunt ei conștienți că partea lor constă în a conduce picioarele tinerilor pe calea sigură și că trebuie să îndepărteze orice interes egoist din inima lor ca să fie adevărați câștigători de suflete pentru Hristos? Cu siguranță că este nevoie de reformă în fiecare ramură a lucrării.

Putere dătătoare de viață

În cadrul lucrării școlii de Sabat, trec pe lângă noi ocazii minunate, neexploatate la maxim. Încurajați bărbați și femei cu diferite daruri să intre în lucrare și, în temere de Dumnezeu, să facă tot ce pot pentru salvarea tineretului nostru. Nu îngăduiți ca cei care fac lucrurile doar din obișnuință, să preia conducerea școlii și să-i imprime un caracter formal și anumite obiceiuri; sufocând-o cu o mulțime de reguli. Este foarte important să fie ordine, dar avem nevoie de mult mai multă cunoaștere a „celor duhovnicești”, pe lângă toate regulile și reglementările. Avem nevoie de putere dătătoare de viață, entuziasm plin de zel ca în școli să existe o atmosferă de adevărată evlavie și curăție, să se observe o reală înaintare religioasă și în temere de Dumnezeu. Liderii și conducătorii să nu se mulțumească cu un proces formal și mort, ci să

folosească fiecare unealtă la lucru, ca școala să devină cea mai nobilă și eficientă instituție de acest fel din lume. Acesta ar trebui să fie obiectivul și ambiția fiecărui lucrător.

Nevoia de adevărați conducători

Conducătorii școlii noastre să fie bărbați și femei caracterizați de o minte ageră și intuitivă, care au Duhul lui Dumnezeu pentru a-i ajuta în citirea caracterului, care au capacitatea de gestionare, care pot înțelege diferitele faze ale caracterului și care manifestă tact și înțelepciune în a trata cu diferite minți omenești. Aceștia trebuie să dovedească capacitate de conducere și înțelegere a metamorfozei dezvoltării caracterului și să fie conduși de Duhul lui Dumnezeu care să-i ajute să înțeleagă orice caractere.

Sunt oameni care pot ocupa aceste posturi doar cu numele dar trebuiesc persoane care să fie conducători în adevăratul sens al cuvântului. Sunt mulți care pot îndeplini destul de bine forma dar nu pot împărtăși curaj și speranță, nu inspiră gândirea, nu stimulează energiile și nu împart viață astfel încât școala să devină o putere spre bine, plină de viață, mereu crescând.

Instructorii au un câmp mare înaintea lor, și este necesar să caute să înțeleagă cum să lucreze astfel încât mintea copiilor să se dezvolte. Au nevoie să caute înțelepciunea de sus ca să aibă succes atunci când abordează diferite probleme, cu copiii și tinerii. Sunt mulți educatori care nevăzând prea departe, pornesc pe un drum ce nu va duce spre bine și în loc să avanseze, se va obține regres. Atât

elevii cât și educatorii au nevoie ca Duhul Sfânt să locuiască în ei și aceasta să ducă nu la niște reforme făcute din când în când ci la o creștere continuă în har și la o ascensiune uniformă a puterii și vieții spirituale. (Testimonies on Sabbath-School Work, 91-94.)

O conducere paralizantă

școlile noastre de Sabat, menite să instruiască pe copii și tineri, sunt prea superficiale. Administratorii acestora au nevoie să sape mai adânc, să cugete mai mult și să depună mai mult suflet și interes în ceea ce fac. Este necesar ca educatorii să studieze cu mai multă atenție Biblia, să aibă o viață religioasă mai profundă ca să știe cum să conducă școala de Sabat, conform poruncii lui Dumnezeu și cum să călăuzească tinerii la Salvatorul lor. Lucrarea acestui departament este frânată din lipsă de bărbați și femei care să lucreze eficient, să aibă capacitate de discernământ, care să simtă responsabilitatea lor înaintea lui Dumnezeu, de a utiliza puterile lor nu spre a se scoate în evidență pe ci sau din slavă deșartă ci spre a face bine. (Testimonies on Sabbath-School Work, 111.)

Doar o formă lipsită de viață

Noi trebuie să ajungem la un nivel mai înalt de lucru. Lăsați Domnului Isus să dea viață sufletelor celor care lucrează. Ca urmare planurile și metodele de lucru vor aduce ca roade câștigarea de suflete la Hristos. În comunitățile noastre mari, unde sunt mulți copii și tineri, există un mare pericol de a conduce în așa fel școala de Sabat încât aceasta să devină o formă lipsită de viață, pe care ne-am

obișnuit s-o îndeplinim. Lipsește Isus. (Testimonies on Sabbath-School Work, 14.)

Alegerea diriginților școlilor de sabat

Femeile creștine pot avea o influență spre bine asupra tinerilor și copiilor. Capacitățile lor sunt talente date lor de Dumnezeu și ar trebui consacrate cu totul în serviciul Său. Multe au discernământ, o minte ageră și eficiență la lucru, dar au nevoie să fie în legătură mai strânsă cu Dumnezeu. Să caute metode noi și noi căi prin care prin care să-și dezvolte caracterul și să educe pe tineri cum să-și folosească talentele primite de la Dumnezeu.

Să nu alegeți diriginții școlii de Sabat după preferințe, ci să puneți oameni despre care sunteți convinși că se tem de Dumnezeu, care vor face din El consilierul lor personal O minte strălucită fără temere de Dumnezeu duce la eșec. Isus spune: „Fără Mine nu puteți face nimic”. Alegerea acestor persoane nu trebuie lăsată sub controlul elevilor școlii de Sabat. A-i schimba deseori este un avantaj pentru că o minte nu trebuie să ajungă să modeleze pe altele. Poate că o persoană are unele calificări excelente și totuși poate fi deficitară în altele. O altă persoană poate fi mai bună unde prima n-a putut face prea mult. Calități diferite și minți diferite va face posibilă înprospătarea ideilor și aceasta este esențial. Dar deasupra tuturor lucrurilor, alegeți pe cei care cu simplitate, merg în adevăr, care iubesc și se tem de Dumnezeu și care sunt gata să învețe în școala Sa. De aceasta depinde direcția în care vor fi atrași copii, înainte sau înapoi. Sub supravegherea unor profesori înțelepți, elevii vor avea

un interes din ce în ce mai mare pentru Cuvântul lui Dumnezeu și vor pătrunde adânc în Scriptură. Hristos să fie tema fiecărei lecții. Lecțiile date de Hristos ucenicilor sunt de cea mai mare importanță. (Testimonies on Sabbath-School Work, 83, 84).

Sfat pentru directori

Școala de Sabat reprezintă o lucrare importantă și serioasă iar cei care se ocupă cu administrarea ei ar trebui să facă mișcări înțelepte și cu tact. Este frumos dar și multă răspundere în lucrul cu mințile oamenilor, ca să lași o impresie corectă și să influențezi în direcția cea bună. Educatorul înțelept va căuta să trezească aptitudinile studenților și nu se va mulțumi doar să împartă cunoștințe.

Din când în când, am primit scrisori de la persoane care se întrebau asupra datoriilor directorului școlii de Sabat. Cineva se plângea că nu putea să trezească un interes mai profund din partea elevilor și educatorilor. Zicea că pierdea mult timp explicându-le ceea ce credea că este important de știut și totuși părea să fie o mare lipsă de interes. Din punct de vedere religios ei nu înaintau. Acestui frate și altora, care ca și el se zbate cu astfel de dificultăți, le spun cercetează-te întâi pe tine și vezi dacă nu ți se datorează ție această lipsă de interes.

Remarci obositoare

Mulți încearcă să facă prea mult ei și nu încurajează pe

instructori și elevi să-și facă și ei partea. Directorii școlii de Sabat au nevoie de o mare simplitate și seriozitate religioasă. Ei țin discursuri lungi și iară substanță în ele atât la școala de Sabat cât și la întâlnirile cu instructorii și astfel obosec mințile ascultătorilor. Observațiile făcute în acest fel nu-și au rostul. Ei nu-și adaptează instructajul la nevoile reale ale școlii și nu reușesc să atragă simpatia, căci propriile inimi sunt lipsite de simpatie. Nu-și dau seama că vorbind multucid interesul și dragostea pentru școală.

Când inimile lucrătorilor sunt aduse la același numitor cu cea a lui Hristos, care locuiește în ei prin credință, ei nu vor mai vorbi nici pe jumătate cât acum și nici nu se vor arăta ca și când ar fi mai înțelepți decât alții, așa cum fac unii. Ci ceea ce vor spune cu dragoste și simpatie va ajunge la inima celor ce ascultă iar inimile instructorilor, elevilor și membrilor bisericii se vor apropia unele de altele.

Putere în simplitate

Un adevărat educator va purta grijă de mințile ascultătorilor. Cuvintele vor fi puține dar sincere și serioase. Spunându-le din inimă vor fi pline de împreună simțire cu sufletele prețioase. Poate că el (educatorul) n-a avut posibilitatea să studieze în școli, prea mult și se poate să aibă capacități naturale limitate, dar dragostea pentru această lucrare și dorința de a lucra în umilință îl va face în stare să trezească un interes atât în instructori cât și elevi.. Inimile tinerilor vor fi atrase la sine. Lucrarea sa nu va fi o formalitate. Se poate ca el să știe cum să scoată, atât de la elevi cât și de la

instructori, adevăruri spirituale și intelectuale și astfel, în timp ce învață pe alții, el însuși să fie învățat. Elevii nu sunt impresionați de etalarea cunoștințelor, ce impresie face o lecție spusă în cuvinte simple. Rezultatul va fi un interes viu și profund pentru școală. Instructorul caută pe elev acolo unde este el, prin simplitatea Evangheliei. Astfel inimile sunt înmuiate și apoi modelate după imaginea Domnului lor.

Un intelect deosebit poate să constituie un avantaj dar puterea educatorului constă în legătura personală cu Lumina și Viața lumii. Atunci va putea să iubească pe oameni și va căuta mereu să-i aducă la un nivel mai înalt, nu va învinovății pe alții, ci va fi plin de milă. Nu se va vedea mare în ochii proprii și nici nu va încerca în permanență să-și apere și să-și întărească demnitatea și autoritatea lui, ci viața sa va fi caracterizată de umilința lui Isus și va simți cât de adevărate sunt cuvintele Lui: „Fără Mine nu puteți face nimic”. De astfel de profesori este mare nevoie. Dumnezeu va lucra cu ei. „Învățați dela Mine căci Eu sunt blând și smerit cu inima”. Mulți dintre cei angajați în lucrarea școlii de Sabat, au nevoie de iluminare cerească, pentru că au profunzime spirituală care să-i facă în stare să-și dea seama de nevoile celor pentru care lucrează.

Evitați critica și asprimea

Directori, niciodată să nu muștrați aspru, nici să nu vă plângeți în fața instructorilor sau elevilor. Dacă vreți să influențați spre bine școala, puneți deoparte biciul și exercitați o influență cerească. Veți vedea curând rezultatul. În unele școli există un spirit critic foarte

ascuțit. Acest lucru se datorează mult formalităților și regulilor pentru că mila și dragostea lui Dumnezeu sunt neglijate. Toți să fie veseli. Dacă cineva are sufletul înconjurat de nori, să meargă să lucreze afară în lumina soarelui și apoi să vină la școala de Sabat. O mamă care tot timpul vorbește despre descurajările ei și se plânge mereu de lipsa de apreciere din partea copiilor, nici nu poate să aibă un control asupra lor. Tot așa se va comporta și cu voi, instructorii. Dacă întâlniți o asemenea situație, nu micșorați puterea voastră de a o influența să se schimbe, vorbind despre acest defect, ci ușor lăsați influența să lucreze spre a corecta răul. Plănuiți și studiați cum să păstrați o școală bine organizată și disciplinată. (Testimonies on Sabbath-School Work, 16-19.)

Observația făcută de un copil

Într-o ocazie, un director, se adresa elevilor și instructorilor, ținând un discurs lung, plictisitor și neinteresant. La sfârșit o mamă o întreabă pe fetița ei dacă i-a plăcut ce a auzit și ce a spus de fapt directorul. Fetița a răspuns: „El a spus, și a spus, și a spus și n-a spus nimic”. Noi nu vrem o asemenea remarcă tăcută în dreptul lucrării noastre. Noi vrem ca să fim cât mai bine instruiți posibil ca să putem învăța și pe alții ceea ce știm. (Testimonies on Sabbath-School Work, 111, 112).

Punctualitate

Este trist de remarcat faptul că mulți întârzie sâmbăta de dimineață. Aceștia sunt foarte pretențioși când e vorba de propriul

timp și nu-și permit să piardă nici o oră; dar timpul lui Dumnezeu, o singură zi din șapte pe care Domnul o cere pentru El, o mică porțiune de timp când El dorește să ne consacram cu totul Lui, este risipit, dormind mai mult dimineața. Prin această atitudine ei jefuiesc pe Dumnezeu iar în ceea ce-i privește pe ei, îi face să fie mereu în urmă cu toate, să semene confuzie în familie și în final, toată familia va întârzia la școala de Sabat și la serviciile divine. De ce să nu ne sculam noi de dimineață, să ne rugăm și să-i mulțumim întâi lui Dumnezeu? Încercați să faceți așa, frații mei. Faceți toate pregătirile cu o zi înainte și veniți la timp la școala de Sabat și apoi la serviciul divin. Astfel veți fi de folos altora, iar voi înșivă veți culege roade bogate. (Youth's Instructor, 19 martie, 1879.)

Punctualitatea, hotărârea în muncă pentru cauza lui Dumnezeu sunt lucruri deosebit de importante (Testimonies for the Church 3:500).

Începeți la ora fixată

Întâlnirile pentru conferințe sau rugăciune nu ar trebui să devină plictisitoare. Totul să aibă loc la ora fixată. Chiar dacă unii mai leneși întârzie 15 sau 30 de minute, nu ar trebui să fie așteptați, chiar dacă sunt adunați doar 2, ei pot cere împlinirea promisiunii. Întâlnirea să înceapă la ora anunțată. (Review and Herald, 30 mai, 1871).

Cum să-i tratăm pe cei greșiți

Lucrarea școlii de Sabat presupune să lucrezi și cu cei ce fac greșeli, cu cei care sunt eronați și căzuți în păcat. Hristos, în Cuvântul Său, ne-a dat lecții clare cum trebuie să ne comportăm cu cel greșit, dar mulți n-au reușit să practice aceste lecții. Ei nu le-au studiat și nu le-au păstrat în inimă ca Duhul Sfânt să lucreze, să lumineze lucrurile neînțelese și să topească, să zdrobească inima de piatră a instructorului și a elevului. Duhul Sfânt poate să facă inima sensibilă, capabilă să simtă cu altul și o curăță de mândrie și egoism.

În școala de Sabat elevii pot necăji pe profesori printr-o purtare rea, dar educatorii nu trebuie să spună cuvinte tăioase, aspre și să dea pe față un spirit necontrolat, pentru că făcând așa nu vor folosi sabia lui Dumnezeu, ci armele lui Satana.. Deși purtarea rea a elevilor pune la încercare, deși răul trebuie corectat, iar regulile respectate, totuși educatorul să țină calea Domnului și să amestece mila cu dreptatea și pacea. Să privească la crucea lui Hristos, să vadă acolo cum harul și adevărul s-au întâlnit, cum dreptatea și pacea s-au sărutat. Acolo, prin sacrificiul divin, omul poate să fie împăcat cu Dumnezeu. Contemplând dragostea lui Isus, inima se va înmuia și va fi gata să trateze pe tinerii membrii ai familiei lui Dumnezeu, ca pe cei mai buni prieteni. Amintește-ți că ei sunt proprietatea lui Hristos și atunci vei tinde să-i tratezi așa cum Hristos a făcut cu tine.

O comportare dură și cuvintele aspre nu-i va ajuta niciodată pe tineri să-și vadă greșelile și să se schimbe. Aplicarea regulamentelor

școlare să se facă în spiritul lui Hristos și când trebuie spusă o muștrare, faceți acest lucru cu durere îmbrăcată în dragoste. Nu te comporta ca și când ar fi datoria ta să muștri deschis și astfel copilul să fie umilit în fața clasei. Acesta nu este un exemplu bun dat copiilor pentru că este o sămânță care va aduce tot astfel de roade. Niciodată nu face cunoscute greșelile unui elev într-un cerc prea larg, altfel vei putea crea simpatie pentru cel greșit, lăsând impresia că a fost nedreptățit. Arătându-l pe cel greșit el poate fi aruncat pe terenul lui Satana și din acel moment poate să meargă tot în jos. Hristos are multă răbdare cu noi și noi trebuie să fim ca El. Hristos nu ne-o retează dintr-odată, atunci când greșim, ci ne muștră cu bunătate și prin dragoste ne atrage la El.

Nevoia de răbdare și înțelepciune

Dacă nu reușiți să-l faceți pe un elev să respecte regulile, mutați-l în altă clasă unde poate alt profesor va ști cum să procedeze cu ei. Poate alt profesor posedă abilități pe care nu ic are un altul; dacă reușiți să obțineți încrederea tânărului și să-i legați de inima voastră cu funii de iubire și simpatie, este posibil să salvați un suflet de la moarte.

Deși trebuie să vă purtați cu iubire și înțelegere față de elevi totuși părtinirea este o dovadă de slăbiciune care duce la gelozie și suspiciuni. Copiii observă repede preferințele profesorului și deseori cel favorizat se ia la întrecere cu educatorul în ceea ce privește tăria, priceperea și iscusința de a conduce clasa. Se poate să vrea ca el să fie „clovnul” și educatorul care nu dă pe lată harul lui Hristos va fi

slab, nerăbdător, pretențios și sever. Elevul care tinde să conducă clasa își va găsi adepți și împreună vor căuta să obțină controlul. Dacă instructorul, prin harul lui Hristos, dovedește stăpânire de sine și ține frâul cu o mână hotărâtă și cu răbdare, el va potoli elementele turbulente, își va menține demnitatea și autoritatea și va impune respect. Odată ordinea restabilită, purtați-vă cu amabilitate, bunătate și dragoste. Se poate ca rebeliunea să se repete iarăși și iarăși, dar nu cedați provocării, fiind irascibil. Nu vorbiți aspru celui care face rău și nu-l descuraja pe cel care luptă cu puterile întunericului. Fii calm și inima ta să fie înălțată în rugăciune către Dumnezeu, cerând ajutor. Îngerii vor veni aproape și vă vor ajuta să ridicați din nou stindardul; în loc de a-l repezi pe cel greșit, veți fi făcuți în stare să câștigați un suflet la Hristos. (Testimonies on Sabbath-School Work, 77-80).

Cum să câștigi respectul

Instructorii să știe că orice dificultate ar întâmpina trebuie s-o rezolve în felul lui Hristos. Nu răspunde cu împotrivire la împotrivire. Vei avea de a face cu încăpățănare, indolență și lipsă de seriozitate, dar în orice situație critică poartă-te cu bunătate și dragoste. Prin răbdare și control de sine, păstrează afecțiunea elevilor. Fă-i să priceapă că în tot ceea ce faci urmărești binele lor. Arată-le că ai încredere în ei. Vizitează-i în casele lor și invită-i pe la tine. Arată-le că-i iubești nu numai în cuvinte ci în fapte și adevăr.

Instructorul nu are nevoie să lupte pentru prestigiul lor, singura cale prin care poate câștiga prestigiul elevilor, este printr-un

comportament asemenea lui Hristos, purtându-se cu bunătate și curtoazie creștinească. Educatorul să-i învețe pe elevi așa cum a făcut Hristos cu ucenicii Lui. Să lase o impresie asupra minților pe care timpul să n-o poată șterge. Influența instructorului trebuie să modeleze pe elevii lui după modelul divin. Dacă va face așa numai veșnicia va putea arăta valoarea acestei lucrări. Profesorul trebuie să trezească în elevi firea duhovnicească și să-i îndemne să răspundă cerului.

Înfrângând voința

Cei egoiști, supărăcioși, poruncitori, nepoliticoși și aspri, care nu țin cont de ceea ce simt ceilalți, n-ar trebui niciodată să fie folosiți ca instructori. Ei vor avea o influență dezastruoasă asupra elevilor, aceștia ajungând în cele din urmă ca ei, și astfel răul se perpetuează. Aceste persoane vor face tot ce pot să zdrobească voința unui băiat care a încălcat regula, dar Hristos n-a autorizat o astfel de purtare față de cel greșit. Prin înțelepciunea cerească, umilință și smerenie a inimii, educatorii pot fi în stare să canalizeze voința și s-o conducă pe calea ascultării. Nimeni să nu-și imagineze vreodată că poate câștiga afecțiunea elevului prin amenințări, Noi trebuie să lucrăm așa cum a lucrat Hristos.

Autodisciplină

Educatorul care vrea ca elevii lui să se supună disciplinei, trebuie ca el însuși să se supună controlului lui Hristos. Isus spune: „Cel care Mă urmează, nu va umbla în întuneric și va avea lumina

vieții”. Cu iluminare de sus poți să lucrezi ca și Hristos, căci lumina Sa poate străluci prin tine pe cărarea oricărui păcătos nepocăit cu care ai de-a face. Ești cu adevărat un instructor pentru calea lui Dumnezeu? Dacă ești un instructor convertit vei fi în stare să câștigi și nu să pierzi, să atragi și nu să respingi pe cei pentru care a murit Hristos. Vei avea grijă și vei păzi oile și mielușei din turma Lui. Dacă se vor rătăci, nu-i vei lăsa să piară ci vei căuta să-i salvezi. Tot cerul va fi doritor să te ajute într-o astfel de lucrare. îngerii te vor ajuta să găsești cheia chiar și pentru cel mai răzvrătit și incorigibil individ. Vei primi binecuvântări speciale și putere de la Hristos, care îți poate da din belșugul Său. Astfel vei fi făcut capabil să fi conlucrător cu Hristos pentru salvarea celui pierdut, iar rezultatul muncii tale va rezista timpului și va străluci în veșnicie.(Testimonies on Sabbath-School Work, 80-82).

Amintindu-ne de experiența propriei copilării

Unii părinți și instructori par să uite că și ei au fost odată copii. Acum ei sunt importanți, reci și neagreabili. Oriunde vin în contact cu tinerii -- acasă, la școală, la școala de Sabat, sau în biserică -- își mențin același aer autoritar și au o expresie solemnă și respingătoare a feței. Râsul copilăresc sau năzdrăvănia, activitatea lor fără răgaz, nu au nici o scuză în fața lor. Micile „infracțiuni” copilărești sunt tratate ca păcate grave. O astfel de disciplină nu este asemenea celei a lui Hristos. Copiii crescuți în acest fel se tem de părinții și de profesorii lor și nu-i iubesc, nu le împărtășesc experiențele lor copilărești. Unele dintre cele mai valoroase calități ale minții și inimii sunt ucise ca o plantă plăpândă prinsă de suflarea rece a

iernii.

Zâmbiți părinți, zâmbiți instructori. Dacă inima voastră e tristă, nu lăsați să se vadă pe fața voastră. Lăsați ca strălucirea soarelui dintr-o inimă iubitoare, plină de recunoștință să lumineze fața. Dezlegați legăturile sobrietății reci, adaptați-vă nevoilor celor mici și faceți-vă să va iubească. Trebuie să le câștigați afecțiunea, ca să puteți să le imprimați adevărurile în inimile lor tinere.(Fundamentals of Christian Education, 68).

Puterea tăcerii

Cei care vor să vegheze pe alții, trebuie să vegheze mai întâi asupra lui. Dacă încerci să tratezi o problemă cu copilul, atunci când tensiunea este destul de mare, aceasta doar va trezi resentimentul lui. Când părintele devine nerăbdător și este în pericol să spună cuvinte neînțelepte, mai bine să tacă. Este o putere minunată în tăcere.

Instructorul să se aștepte să întâlnească firi încăpățânate și inimi insensibile. Să nu uite că și el a fost copil care avea nevoie de disciplinare. Chiar și acum cu toată vârsta înaintată, cu avantajul pe care îl dă educația și experiența, deseori greșește și are nevoie de har și iertare. Instruind pe tineri, să nu uite că lucrează eu unii care au aceleași înclinații spre rău ca și el. Ei au nevoie să învețe aproape orice și unii învață mai greu, unii mai ușor. Cu elevul rău să se poarte cu răbdare, fără să condamne neștiința și folosind ocaziile pentru a-l încuraja. Cu elevii foarte sensibili, chiar nervoși, trebuie lucrat cu multă grijă. Conștientizarea propriilor defecte să-l facă să

dea pe față un spirit înțelegător și îngăduitor față de cei care se luptă cu greutate.

Regula Mântuitorului -- „Faceți și voi altora așa cum v-ar place să vă facă și vouă oamenii” să fie regula respectată de toți cei care se ocupă cu instruirea copiilor. Ei sunt cei mai tineri membrii ai familiei lui Dumnezeu, moștenitori împreună cu noi, ai harului. Regula lui Hristos ar trebui respectată cu strictețe față de cei mai răi, cei mai tineri, față de cei care greșesc și chiar față de rebeli.

Brațele întinse ale lui Hristos

Învățătorul Divin suportă pe cei greșiți, în toată perversitatea lor. Dragostea Lui nu se răcește și nu încetează să încerce să-i câștige. Cu brațele întinse așteaptă să primească pe cel rătăcitor, răzvrătit și apostat. Inima Sa este îndurerată de neajutorarea celor mici care sunt obiectul unui tratament aspru. Niciodată strigătul omului suferind n-a trecut pe lângă urechea Sa. Deși toți sunt scumpi în ochii Săi, cel aspru, ursuz și încăpățânat este obiectul compasiunii și dragostei Sale speciale.

Fiecare părinte și instructor ar trebui să îndrăgească atributele lui Hristos care a făcut din pricina celui lovit suferind și ispitit, povara Sa. El (instructorul) ar trebui să aibă milă de cel neștiutor și de cei care rătăcesc, pentru ca și el să găsească milă pentru infirmitățile lui. Isus ne tratează mult mai bine decât am merita noi. Așa cum se comportă El trebuie să facem și noi cu alții. Nu se justifică nici un comportament care nu se aseamănă cu cel al lui

Hristos, dacă ar fi azi în aceeași situație ca noi. (Testimonies on Sabbath-School Work, 119-121.)

Importanța ordinii și disciplinei

În școala de Sabat ar trebui să existe ordine și disciplină. Copiii care participă la aceste școli să prețuiască privilegiul de care se bucură și să li se ceară să respecte regulamentul școlii. (Testimonies on Sabbath-School Work, 7-8).

Dacă Hristos locuiește în inima instructorului prin credință, păcatul va fi ceva revoltător în ochii săi. Deși va avea dragoste, bunătate și amabilitate față de elevii săi, el va ști că un serv credincios trebuie să păstreze ordinea și disciplina în clasă. Dacă îndrăgește dragostea Mântuitorului se va vedea în cuvintele și comportamentul său. Pentru el Cuvântul lui Dumnezeu nu este o literă moartă și va face un serviciu din inimă, nu doar vorbe. (Testimonies on Sabbath-School Work, 25, 26).

Stăpânirea de sine

Se poate ca elevii din clasa ta să fie răi și încăpățânați, înclinați spre rău, încercându-ți mereu răbdarea și totuși inimile lor sunt ca un pământ în care poți pune sămânța cerească ce va aduce o recoltă bogată spre bine. Dacă instructorul nu este plin de Duhul Sfânt, se va descuraja, își va pierde controlul de sine și prin cuvinte nerăbdătoare și mustrări aspre își poate distruge influența iar toată munca sa o parte transforma într-un total eșec. (Testimonies on

Sabbath-School Work, 44.)

Mustrări, reproșuri, spirit iritat -- nefolositoare

Atunci când copiii sunt neastâmpărați, nu folosește la nimic să mustri, să faci reproșuri și să fi iritat. Nu uita, tu trebuie să fi un lucrător răbdător împreună cu Hristos și că tot cerul este interesat de ceea ce faci tu; orice ramură a activității pentru Dumnezeu, înseamnă să dai peste capcane și să trudești pentru suflete. Poartă-te ca un bărbat, fi tare. Întreabă pe Domnul tău care a suferit umilința și moartea pe cruce, ce trebuie să faci tu. Pune la lucru toate talentele dăruite, pune-le la schimbător. Prin harul lui Hristos vei fi în stare să faci o lucrare prețioasă pentru Domnul tău. Bogăția resurselor divine este la dispoziția ta și prin rugăciune și credință te vei ține de promisiunile lui Dumnezeu și le vei adapta nevoilor tale.

Dragostea o putere care supune

Consacră-te pe tine și tot ce ai în serviciul Celui care te-a iubit și S-a dat pe Sine pentru tine. Isus spune: „Aduceți multă roadă, ca Tatăl să fie slăvit și voi să fiți ucenicii Mei” Aceasta se aplică atât la lucrarea școlii de Sabat cât și la întreaga lucrare de slujire a lui Dumnezeu. Acum este ocazia de aur să semeni sămânța vieții care va aduce roadă ce va rămâne pentru veșnicie. Acum poți fi un salvator de vieți pentru viață; atunci când poți împărtăși altora adevărul descoperit de tine în urma unei profunde experiențe, aceasta are putere să dea viață, să impresioneze inimi și să le atragă la Isus. Când Hristos atrage inimi și lucrători lucrează împreună cu

El, atunci inima este cucerită de dragostea divină și se supune. Numai o inimă prea rău împietrită ar putea rămâne, neimpresionată de iubirea cerească. (Testimonies on Sabbath-School Work, 69, 70.)

Competiții și premii

Sâmbătă dimineața (în Marshalltown, Iowa, 16 august 1884) au fost multe persoane prezente pentru școala de Sabat. S-au format grupele care au cuprins pe toți cu excepția unora care și-au așezat scaunele în afara cortului. Dar n-au fost lăsați singuri, au fost numiți câțiva instructori și s-au format alte 2 sau 3 grupe. Toți erau ocupați. În cort și afară se auzea un zumzet de voci. Școala a fost bine și ordonat condusă, iar eu cred că a fost o experiență interesantă.³

Fiind solicitată am vorbit 30 de minute, atrăgând atenția ca școala de Sabat să nu ajungă un serviciu formal. Să nu căutăm să imitam școlile de duminică ținute duminica de celelalte biserici protestante și nici să menținem interesul prin oferirea de premii. Oferirea de recompense va avea rivalitate, invidie și gelozie. Cei care sunt printre cei mai silitori și de valoare vor primi credit. Elevii nu trebuie să caute să se întrecă în reținerea de texte, să vadă câte versete a putut memora și reproduce, pentru că aceasta va duce la o prea mare solicitare a minților copiilor ambițioși, iar ceilalți se vor descuraja.

Nu încercați nici una din aceste metode în școala de Sabat, ci directorii și instructorii să facă tot ce pot ca să aducă viață în școală și să trezească interesul elevilor. Ce binecuvântare se va revărsa

dacă toți ar învăța elevii așa cum a făcut Hristos. El n-a atras atenția prin oratorie (arta vorbirii) sau prin sentimente copleșitoare. Din contra limbajul Lui era clar, gândurile Sale exprimate în cuvinte simple și vorbea cu seriozitate plină de dragoste. În modul de a împărtși învățătură caută să fi cât mai aproape de felul lui Isus. Tot ceea ce prezinți să fie interesant. Instructorii să arate ca știu bine lecțiunea și sunt foarte interesați de ceea ce cuprinde ea. Să nu existe interpretări ușoare și superficiale ale Scripturii, ci fiecare instructor să meargă până la miezul problemei prezentate. (Testimonies on Sabbath-School Work, 110, 111.)

școala de Sabat și serviciul în comunitate

școala de Sabat de la _____ a fost atracția principală împreună cu fratele E. Ea a absorbit mințile tinerilor în timp ce alte datorii religioase au fost neglijate. Deseori, după ce școala de Sabat se încheia, directorul, un anumit număr de instructori și destul de mulți elevi plecau acasă ca să se odihnească. Ei credeau că datoria lor pe acea zi se terminase și că nu mai aveau nimic de făcut. Când ceasul suna pentru serviciul divin și oamenii veneau la biserică, mulți plecau acasă. Oricât de importante erau acele întâlniri, o mare parte din cei ce participau la școala de Sabat nu putea fi făcută să aibă plăcere de ceea ce pastorul spunea cu privire la diferite teme biblice. După ce că mulți copii nu participau la serviciul divin, unii dintre cei rămași nu aveau nici ei mare folos din ce auzeau pentru că gândeau că este ceva plictisitor acel program.(Testimonies on Sabbath-School Work, 7.)

școala de Sabat -- O mică asociație

Asociații (adunări) de păzitori ai sabatului se pot forma oriunde. De multe ori ele nu sunt adunări mari, dar nu trebuie să fie neglijate, să nu fie lăsate să moară din lipsă de eforturi personale corespunzătoare și de instructaj potrivit. Când mergi în aceste locuri nu te grăbi să pleci repede. Caută ca toți să fie inteligenți în ceea ce privește adevărul, înrădăcinați bine în credință și interesați de toate ramurile lucrării lui Dumnezeu, înainte de ai părăsi pentru a merge în alt câmp....

În lucrarea misionară s-a constatat că oricât de mare ar fi talentul de a predica, dacă se neglijează partea de lucru, dacă oamenii nu sunt învățați cum să lucreze, cum să conducă întâlnirile, cum să abordeze cu succes oamenii, lucrarea va fi aproape un eșec. Mai este mult de făcut și în cadrul școlii de Sabat, ajutând pe oameni să-și dea seama de obligațiile lor și că trebuie să treacă la îndeplinirea părții lor de lucru. Dumnezeu îi cheamă să lucreze pentru El, iar păstorii ar trebui să-i călăuzească în eforturile lor. (Testimonies on Sabbath-School Work, 109.)

Întâlnirea celor care lucrează în școala de Sabat

Dragi frați și surori adunați la această întâlnire, am vrea să vă adresăm câteva cuvinte cu privire la școlile de Sabat. Școala de Sabat este una dintre cele mai importante ramuri ale lucrării noastre și nu trebuie neglijată sau lăsată pradă unei conduceri necorespunzătoare. Dacă ele ar fi conduse cum trebuie, atunci s-ar

depune eforturi mai serioase în prezentarea adevărului înaintea tinerilor. Nu este suficient să faci ca școala de Sabat să meargă ca o mașinărie bine reglată. Ar trebui să existe lucrători practici, e nevoie de cei care au o legătură vie cu Dumnezeu, care sunt dornici să studieze pentru ei înșiși, care vor sacrifica timp și vor acorda atenție acestei lucrări, care nu vor cunoaște liniște până când nu vor vedea ceva realizat.

Este important ca ceea ce se va face cu această ocazie să se desfășoare în ordine și să fie eficient pentru noi, ca apoi școlile de Sabat din diferite locuri să primească influențe bune aduse de aici, de cei prezenți la întâlnire. Nu îngăduiți ca afacerile sau alte interese să ne îndepărteze de scopul școlii de Sabat ca și când aceasta (școala de Sabat) n-ar fi o chestiune care să aibă consecințe deosebite. (Testimonies on Sabbath-School Work, 12-14.)

Sugerarea de întâlniri locale

Instructajul cu privire la conducerea școlii de Sabat ar trebui făcut în mare parte, în fiecare comunitate, pentru ca informațiile să se transmită direct și să se obțină rezultate mai bune. Școala de Sabat nu necesită serviciul pastorilor, ei să fie însă liberi să participe, să învețe pe alții ce să facă, să instruiască oamenii. De exemplu să-i învețe cum să vină la Domnul și cum să conducă și pe alții la Hristos. (Testimonies on Sabbath-School Work, 113-114).

Congresul școlii de Sabat

În data de 14 iulie 1890, la Laice Goguac, aproape de Battle Creek, Michigan, s-a întrunit comitetul Conferinței Generale. Cu această ocazie Ellen White a făcut câteva observații, după care diferiți pastori au pus mai multe întrebări. Ellen G. White a răspuns acestor întrebări. Aici menționăm întrebările cu privire la școala de Sabat.

Întrebare: Sora White, crezi că în școala de Sabat ar trebui să aibe loc și instruirea lucrătorilor?

Răspuns: Acesta(școala de Sabat) nu este locul potrivit. Instruirea aceasta trebuie făcută, dar la timpul și locul potrivit. (Este vorba de instruirea lucrătorilor misionari și a celor care țin clasele de bucătărie cu ocazia sărbătorii corturilor)

Întrebare: Se poate organiza un congres al școlii de Sabat, având ca temă principală școala de Sabat?

Răspuns: Da este bine. Dar cei care se angajează la aceasta, să-și îndeplinească datoria și să nu țină oamenii să asculte lucruri care n-au nimic de-a face cu această ramură de activitate. Timpul este prețios ca să-l risipim din neglijență.(Testimonies on Sabbath-School Work, 114).